

Panzerlere karşı taş, molotof..

“Panzerlere karşı taşlarla barınma hakkımızı savunacağız”

“Yedi tepeli şehir” İstanbul’un yoksul tepelerinde kıyasıya bir savaş yaşıyor bugünlerde. Bu, her zaman kıyasıya verilen ekme savaş, geçim kavgası değil, ama onun önemli bir parçasını oluşturan, yoksullarla ezenler arasındaki barınma savaşı. Şehre göç ettikle-

rinden beri devletten hiçbir hizmet almayan, ama böylesine de karşı karşıya kalmayan yoksul insanlar, şimdi panzerlere karşı attıkları her taşta hem barınma haklarını savunuyor, hem de devletin zulmüne tanık oluyor ve onun gerçek niteliğini kavıyorlar.

Devlet zenginlerin çıkarlarını koruyor ve onları temsil ediyor, evleri yıkılanlar bunu tüm berraklığıyla görüyor artık ve onlar, kendilerini kurtaracak tek gücün kendileri olduğunu evlerini savunurken, panzere karşı attıkları her taşta daha fazla hissediyorlar... *Sayfa 28-29*

işçi-köylü

www.iscikoylu.org
umutyayimcilik@ttnet.net.tr

Sayı: 2005-16

27

*Yıl:2 *29 Temmuz-11 Ağustos 2005 *Fiyatı: 75 YKr ISSN:1303-9350

Onlar korkularından “terör” desinler Biz yangını büyütelim!

Bu memleketin gerçek sahiplerini soruyor egemen sınıf temsilcileri. “Nereden geldikleri belli olmayanlar” olarak adlandırıyorlar bizleri. Oysa bizlerin nereden ve nasıl geldiğimizi iyi biliyorlar. Biz isyanların diyarlarından gelen milyonlar. Yerimizden, yurdumuzdan, topraklarımızdan zorla göç ettirilen, katledilen ve her türlü zulme uğrayanlarız. Bu yüzden kınımız ve tepkimiz büyük. Bu yüzden evlerimizi yıkmaya geldiklerinde direnişimiz kararlı ve öfkeli.

“Umutlarını tüketmemiz gerekir” diyor egemenler. Çünkü asıl mesele nin milyonların gelecek umudunu tüketmekte olduklarını biliyorlar. Ama aynı zamanda bir şey daha biliyorlar ki o da; bu topraklardaki devrimci ve komünistleri katletseler de, F tipi tecrit hücrelerinde tutsalar da bu umudu, bu umut uğruna mücadele edenleri bitiremezler. Ezenle-ezilen varlığını koruduğu müddetçe ne bu umut tükenir, ne de bu umutla savaşanlar.

Bunu bildikleri için korkuları bü-

yük. Korkuları büyük olduğu için her gün biraz daha fazla saldırıyorlar. “Terörle mücadele” çığırtkanlığıyla yeni saldırı yasaları düzenliyorlar. Yargısız infazları, Türkiye Kürdistanı’nda gerillaya karşı yapılan operasyonları, halka uyguladıkları baskı ve terörü korkularını yenmek için yapıyorlar.

Ve yine korkularından Dersim Festivali’ni engelliyorlar. Gerillanın ve direnişlerin yurdu Dersim’de ayıldır halkın üzerine ateş açıyorlar,

OHAL uygulamalarını gündemden düşürmüyorlar. Demokratik kurumları basarak, insanları kaçırap işkence yapıyorlar. İşte tüm bu saldırılara karşı festival tarihlerinde orada olmak, halkın yanı başında olmak, bu topraklara sahip çıkmak için ORADA OLACAĞIZ, ONLARLA OLACAĞIZ!

Ve onlar tüm saldırı konseptleriyle milyonları ve onların öncülerini bitirme hedefi ile saldırıya da; ne bu yangın biter ne de bu yangını büyütmeye kavgasını verenler.

Polis, Coca Cola işçilerine AZGINCA SALDIRDI

Coca Cola firmasına ait Trakya Nakliyat'taki işçiler Nakliyat-İş Sendikası'na üye oldukları için işten atılmış, bu saldırıya karşı işçiler direnişe geçmişlerdi. Yaklaşık üç aydır direnişte olan işçiler, işe sendikalı olarak geri dönebilmek için bir çok eylem yapmış, ancak bu eylemler Coca Cola patronları tarafından görmezden gelinmişti.

İşe geri dönmekte kararlı olan 110 işçi ve aileleri 20 Temmuz Çarşamba günü Dudullu'daki Coca Cola'nın Genel Müdürlük Binasını işgal ettiler. Sabah saat 10.00 civarlarında binaya giren işçiler "Bizim yerimize işçi alıp çalıştırıyorusu-

nuz. Yasal olarak eğer işçi çalıştıracaksanız önce bizi almak zorundasınız. Bizler işbaşı yaptırılincaya kadar bu binayı terk etmeyeceğiz. Ölmek var dönmek yok" diyerek binadan çıkmama kararı aldılar. İşçiler binada beklerken Çevik Kuvvet ve TMSH ekipleri sabah erkenden bina çevresinde yoğun yığınak yapmışlardı. Coca Cola yönetiminin binada olmadığı, patronların yerine polisin işçilerle pazarlık yaptığı görüldü. İşçilerin kararlı tutumunu gören polis müdahale etmeden bekledi. Devrimci Mücadele, ESP ile Tekstil-Sen'in fabrika önüne gelerek işçilere destek verdiği eyleme saat 17:00'de polis sal-

dırdı. Bu saldırı karşısında işçiler, aileleri ile sendikacılar birbirlerine kenetlenirken polis 15 kişiyi gözaltına alabildi. İşçiler "İşçilerin birliği sermayeyi yenecek", "Direne direne kazanacağız", "Cola'ya sendika girecek başka yolu yok" vb. sloganları atarken saat 20.00'de polis gaz bombaları ve coplarla işçilere tekrar saldırı. İşçilerden ve ailelerinden yaralananlar olurken polis toplam 95 kişiyi gözaltına aldı. İşçi ailelerinin polis otosunda bekletildikten sonra bırakıldığı görülürken, gözaltına alınan işçiler ile sendikacılar Vatan Caddesi'nde bulunan TMSH'ye götürüldüler. İşçilerden 85 kişi akşam geç saatlerde buradan serbest bırakılırken, aralarında Nakliyat-İş Genel Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu, Nakliyat-İş yöneticilerinden Recep Burmuş'un da bulunduğu 7 kişi geceyi şubede geçirdiler. Gözaltına alınanlar ikinci gün akşam saatlerinde Ümraniye Adliyesi'ne götürülürken Savcılıktan serbest bırakıldılar. (Kartal)

Coca Cola'da işçi kıyımına son!

COCA-COLA işçileriyle dayanışma amacıyla Nakliyat İş Sendikası tarafından 16 Temmuz Cumartesi günü Taksim'de basın açıklaması yapıldı. DİSK Genel-İş 2 No'lu Şube Başkanı Mehmet Karagöz, İşsizlik ve Pahalılığa Karşı Savaş Derneği Başkanı Gül- den Yuva ve Dernek üyelerinin de destek verdiği, Nakliyat-İş Sendikası'na üye bazı işçilerin ve işten atılan Coca-Cola işçilerinin de katıldığı eylemde Nakliyat İş Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu; Coca Cola direnişinin 15-16 Haziran büyük işçi direnişinin ruhuyla sürdüğünü belirterek "Coca-Cola Direnişi Türkiye'deki tüm direnişlerin sembolü oldu" dedi. (İstanbul)

TPAO işçisi açlık grevinde!

18 ay önce işten çıkarılan ve işlerine geri dönmek isteyen, 7'si kadın 67 TPAO işçisi, AKP Batman İl binasında açlık grevi başlattı. Kendilerinin işten çıkarılmasından sonra 505 işçinin tekrar işe döndüğünü hatırlatan işçiler, kendilerinin de işlerine geri dönmek istediğini belirtti. İşçiler eylemleriyle ilgili şunları ifade etti:

"Biz sürekli çalıştık ama işçi fazlalığını bahane ederek bizi işten çıkardılar. Başbakan, Enerji Bakanı ve Batman milletvekilleri, işe geri alınacağımız sözünü verdiler. Ama 18 aydır işsiziz. Bize söz verenlerin sözlerini yerine getirmelerini istiyoruz. Bize haksızlık yapıldı, hakkımızı istiyoruz. Sonuç alınca kadar açlık grevimiz sürecektir."

TPAO müdürlüğü 18 ay önce, işçi fazlalığı olduğu gerekçesiyle 617 işçiyi işten çıkarmış, daha sonra bu işçilerin 505'i tekrardan işe alınmıştı. İşten çıkarılan 39 işçi tazminatlarını kabul ederek işe geri dönme talebinden vazgeçerken, açlık grevi başlatan 67 işçi ise tazminatı kabul etmeyip işe geri dönme talebinde bulunuyor. (H. Merkezi)

Ç
I
K
T
I

9. BASKI

NASIL YAPMALI
n.g.çernişevski

Yar Yayınları

2. BASKI

ÇIBAN

Cafer Demir

UMUT YAYINCILIK

2. Baskı

**Umudu ve tutkusuyla
QOPO**

Cafer Demir

UMUT YAYINCILIK

Umut Yayıncılık

**işçi-köylü
senin sesin!
OKU-OKUT!
ABONE OL!
ABONE BUL!**

**ABONELİK
ŞARTLARI**

6 AYLIK: 10.200.000

1 YILLIK: 20.400.000

NOT: İstedığınız süreye denk gelen oranda parayı hesap numaralarımıza yatırarak banka dekontunu yayinevimize fakslayınız ya da postalayınız.

Abonelik ücretine posta masrafları dahildir.

11 Eylül saldırılarının ardından bir dönümü ifade eden "terörizmle mücadele" efsanesi gelinen aşamada yeni boyutlar, biçimler kazandırılmaya çalışılarak devam ettiriliyor. "Terörle mücadelenin" Afganistan'dan sonra ikinci adresi olan Irak, emperyalistlere oldukça pahalıya mal oldu ve direniş karşısında emperyalistlerin çıkmazı hala sürüyor, daha sürecek gibi de görünüyor. Direnişçilerin Temmuz ayı içinde yaptıkları saldırı eylemlerinin bilançosu işgalin başladığı tarihten bugüne yapılan eylemlerin neredeyse toplam sayısına yakın durumda. 18 Temmuz günü Irak'ın bir çok kentinde yapılan bombalı saldırılar sonucu 117 kişi yaşamını yitirdi. Bunların içinde sivil halkın bulunmasının yanı sıra, saldırılar asıl olarak asker ve polis noktalarına yoğunlaşmış durumda.

"Küresel terör" tartışmalarının yeniden yoğunlaştırıldığı bugünlerde, Londra'da patlayan bombalar vesilesi ile emperyalist ülkeler başta olmak üzere, uşak ve işbirlikçilerinin de eşlik ettiği saldırı korosu ülkemizde dahil olmak üzere ezilenlere yönelik yeni saldırı dalgasının uygulanmasını da beraberinde getirdi. Dünya ve ülkemiz ezilenlerinin hep birlikte eşlik edilmeye zorlandığı bu "terör" korosunda ısrarla ve inatla unutturulmaya çalışılan "terörün" kaynağının emperyalist-kapitalist sistemin kendisi olduğu gerçeğidir. Tıpkı öncekilerinde olduğu gibi emperyalist efendiler ve hizmetkarları, saldırıların ardından kınama yarışına girecek küresel mücadelenin önemi ve gerekleri üzerine bir dizi açıklamada bulundular. Bu açıklamaların ne anlama geldiği 11 Eylül saldırılarından bugüne başta Irak olmak üzere tüm dünyada yaşanan gelişmelerle ortadadır. Bu anlamda yapılan açıklamaların tümünü yine bu kapsam ve format içinde düşünüp değerlendirmek gerekir. Krizini aşamayan emperyalist-kapitalist sistem, dünya ezilenlerine yönelik daha kapsamlı saldırı planları içinde. Yapılan açıklama ve değerlendirmelerin yönü ve ibresi bunu gösteriyor.

İngiltere'de Yargısız İnfaz ve Anti-Terör Yasası Hazır

Londra'daki patlamaların ardından "terörle mücadeleyi" daha üst noktalarda yürüteceğini açıklayan İngiltere devleti, bir süredir beklettiği anti-terör yasasını yürürlüğe sokmak üzere. Yasanın içeriğine ilişkin belli değinilerde bulunmadan önce saldırıların hemen ardından yapılan yargısız infazı hatırlamakta fayda var. Metro istasyonunda "saldırgan" olduğu gerekçesiyle infaz edilen bir kişi önce İngiliz polislerinin başansı olarak lanse edildi.

Ancak öldürülenin eylemlerle bir ilişkisinin olmadığı tespit edilince İngiliz polisi halkından özür dileme nezaketini gösterdi(!) Gerek emperyalist ülkeler açısından gerekse de uşakları açısından "terörle mücadelenin" bir parçası olarak sürece yansıyan yargısız infazlar dönem politikası olarak uygulanıyor. Irak'ta ABD askerlerinin televizyon-

Onlar korku ile "terör" diye bağırırsınlar BİZ BU YANGINI BUYÜTELİM!

lara yansıtılan infaz görüntüleri, İngiltere'de yüzlerce insanın içinde katledilen Brezilyalı genç ve ülkemizde Haziran ayı içerisinde Adalet Bakanlığı önünde canlı yayında an an verilen Eyüp Beyaz'ın infaz görüntüleri "terörle mücadelenin" yansımaları. Önümüzdeki dönem sürece damgasını vuracak gelişmeler olarak yansıyan bu görüntülerin daha fazla görüntüleneceği muhtemel bir gelişme.

Saldırıların ardından gündeme getirilen anti-terör yasasının kapsamı ve içeriği ise şu biçimde şekillendiriliyor: "Yeni terörle mücadele yasa tasarısında suç kapsamına alınması planlanan eylemler arasında, bombalı saldırılar ve benzeri terör eylemlerini 'övmek' de bulunacak. Bu tür eylemler hakkında övücü ifadeler kullanan kişiler de yargıya sevk edilecek." "Şüpheli" görülenlerin sınır dışı edilmesinin yanı sıra bu yetkinin genişletilmesi, yine "şüpheli" görülenlerin öncelikle "öldürmek amaçlı ateş edilmesi" yetkisinin kullanılmasının yanı sıra gözetilme alınarak sorgulanması gibi daha bir dizi madde bu yasa paketi ile yürürlüğe girecek ki bunun pratiği paketin yasalaşmasını beklemekten uygulanmaya başlanılmış durumda. Metroda yapılan infaz, 21 Temmuz saldırılarının ardından gözetilme alınan ve haklarında hiçbir açıklama yapılmayan iki kişi bunun açık kanıtıdır.

AB üyesi emperyalist ülkelerin Dışişleri Bakanları ve Adalet Bakanları'nın Brüksel'de bir araya gelerek "teröre karşı mücadelede yeni yöntemlerin saptanması" hedefli toplantıda gündeme alınan temel konu İngiltere ve ABD'de uygulamaya sokulan bu yasa paketinin yaygınlaştırılması ve genişletilmesi oldu. Zira "terörün" her an kimi vuraacağı belli olmadığı için, saldırılar öncesi önlemlerin geniş tutulması ve alınması belirleyici derecede önemli! Ancak bu önlemlerin hiç biri Irak'ta her gün patlayan bombaları engelleyen bir nitelik ve içerik taşıyor. İşgale karşı süren direniş "terör" yasalarına rağmen de sürüyor.

İngiltere'de 7 ve 21 Temmuz tarihlerinde patlayan bombaların ardından Mısır'daki bombalama haberleri dünya kamuoyunun gündemine oturdu. Ardarda patlayan bombalar emperyalistlerin mücadelelerinin ne kadar "haklı" bir zeminde olduklarını anlatmalarının vesilesi yapılırken "terör" çığırkanlığı bu vesilelerle daha da yükseltildi.

Hakim sınıflar efendilerinin izinde

Ülkemizde son dönem yaşanan gelişmeler, yapılan açıklamalar emperyalistlerin yaşadığı süreçten bağımsız ve kopuk değil. "Terör" korosunun bir halkasını oluşturan ülkemiz hakim sınıfları, atılan çığlığa şimdilik eşlik etmekle yetinseler de başlatılan sürecin içinde yer almak için ellerinden geleni yapmaktalar. Türkiye Kürdistanı'nda aylardır sürdürülen operasyonların çapı ve kapsamı genişletilmek istenirken, anti-demokratik uygulamalar da tırmandırılmış durumda. Toplumun üzerindeki baskı ve baskı sadece operasyonların sürdürüldüğü bölgelerde değil, ülke genelinde yaygınlaştırılmış durumda.

"Halkın güvenliği" bahanesiyle yaratılan devlet terörü tüm toplumun iliklerine kadar işlenilmekte, topluma her an denetim altında olduğu düşüncesi empoze edilmektedir.

Çeşme ve Kuşadası'ndaki bombalama eylemlerinin ardından tırmandırılan devlet terörünün nedeninin "halkın güvenliği" olmadığını çok iyi biliyoruz. Metro istasyonlarında artırılan önlemlerin bombaların patlamasını engelleyemediği bir gerçek. Ancak "şüphelilerin" sorgusuz sualsiz infaz edilmesi kolaylığını sağladığı doğrudur. Ve bu şüphelilerin sıradan halk olması "tesadüf" karşısında ise kamuoyuna bir özür borcundan öte bir borçlarının olmadığını düşünmekteyiz.

Türkiye Kürdistanı: Orman yakma, operasyon ve baskılar

Türkiye Kürdistanı'nda artan askeri operasyonlara paralel halk üzerinde uygulanan terör de tırmandırılmış durumda. Tunceli'de operasyondan dönen askerlerin rastgele evleri taraması, bir ay süreyle istedikleri her evi, her demokratik kurum ve dernekleri basma, tarama özgürlüğünü alan kolluk güçlerinin ilk pratikleri 24 Temmuz günü Tunceli'de bulunan demokratik kurumların basılması ile başladı. Bu baskınlarda kurum çalışanlarına "bundan sonra böyle" açıklamasının yapılması yaşanacakların ağızdan ifadesidir.

Sürdürülen operasyonlarda gözaltıların, "gerillaya yardım" bahanesi, bunun yanı sıra evlerin tarama baskınlarda kurum çalışanlarına "bundan sonra böyle" açıklamasının yapılması yaşanacakların ağızdan ifadesidir. Sürdürülen operasyonlarda gözaltıların, "gerillaya yardım" bahanesi, bunun yanı sıra evlerin tarama baskınlarda kurum çalışanlarına "bundan sonra böyle" açıklamasının yapılması yaşanacakların ağızdan ifadesidir. Sürdürülen operasyonlarda gözaltıların, "gerillaya yardım" bahanesi, bunun yanı sıra evlerin tarama baskınlarda kurum çalışanlarına "bundan sonra böyle" açıklamasının yapılması yaşanacakların ağızdan ifadesidir.

Şırnak, Gabar, Cudi, Tunceli ve Hakkari'de ormanlık alanların devlet tarafından yakılması sonucu yapılan açıklamalara göre yüzlerce dönüm ormanlık alanın yok olduğu ifade edilmektedir.

Bu gelişmelerin yanı sıra bir süredir devlet tarafından gündeme getirilen "sınır ötesi operasyon" tartışmaları da gündemdeki sıcaklığını korumaktadır. Irak ve İran tarafından böyle bir operasyona izin vermeyecekleri açıklanmasının yanı sıra, kamuoyuna yansıyan tartışmalardan bu konuda Türkiye ve ABD arasında da bir uzlaşmanın sağlanmadığıdır. Genelkurmaylık tarafından yapılan açıklamada ABD desteği ima edilirken, ABD tarafından yapılan açıklamada böyle bir operasyonu başlatmanın riskleri ve böyle bir operasyonun "hata olacağı" açıklamasında bulunulmaktadır.

Bu konuda ABD bildik yaklaşımını sürdürmeye devam ediyor dense hata olmayacaktır. "PKK bizim için de sorun. Ama sınır ötesi operasyon iyi tercih değil" açıklaması bildik yaklaşımın bir tezahürüdür. "Kürt kartını" elinden kaybetmek istemeyen ABD, desteğini ve gücünü önemli ölçüde kaybetmediği bu dönemde bu kartı kaybetmek istemeyecektir. Bu hedeften kaynaklı da Türk devleti operasyon konusunda sürekli uyarılıyor. "PKK kadrolarının yakalanması" talimatını bizzat ABD'den aldıklarını açıklamasının tersine, ABD Dışişleri Bakan Yardımcısı Dan Fried ısrarla böyle bir talimatın haberdar olmadıkları ifadesini kullanıyor.

Yine Başbuğ "sınır ötesi operasyon" konusunda yaptığı açıklamada "operasyon konusunda muhatabımız Irak hükümetidir. İzin verilmediği koşulda BM yasalarına dayanacağız" sözlerini ise bir blöf olarak bile değerlendirmek mümkün değil. Çünkü efendisinin çıkarlarını zedeleyecek bir hamlenin kendisine pahalıya mal olacağını çok iyi bilmekteyiz.

Başbuğ'un, 19 Temmuz günü yaptığı açıklamalar ülkemizde önümüzdeki dönem yaşanacakların habercisi. Efendileri tarafından tırmandırılan katliam ve devlet terörünü uygulamakla yükümlü olan ülkemiz hakim sınıfları gelişen sürece uygun adımlar atmanın telaşı içinde. Demokratik kurumlar başta olmak üzere ülkedeki toplumsal muhalefetin daha fazla bastırılması ve sindirilmesi gerekliliği üzerinde duran Başbuğ, açıklamasında: "Terörle mücadele kanunu gözden geçirilerek, ihtiyaca cevap verecek hale getirilmelidir. Batı ülkelerinde olanlar olsun yeter. Örgütle bağlantısı olanlar, örgü-

te destek sağlayanlar, örgütün propagandasını yapan bazı kuruluşlar, kişiler ve sivil toplum örgütleriyle mücadele edilmelidir" açıklamasında bulundu.

Devletin önümüzdeki dönem uygulayacağı politikaların bir ifadesi olan bu açıklamalar girilecek sürecin kapsamını ve boyutunu da göstermektedir.

Başbuğ, yaptığı açıklamada Batı'nın örnek alınması gerektiğini açıklarken bu durumu şöyle ifade ediyor: "Ülkemizde ise Adalet Bakanlığı'na başarısız bir intihar saldırısında bulunan teröristin öldürülmesinin ardından bazı sivil toplum örgütü üyeleri ağızdan bu teröristin ölümsüz olduğu şeklinde slogan atabilişlerdir. ABD'de bir kişi Usame Bin Ladin'i överse anında tutuklanır" açıklamasında bulunuyor. Örnek gösterilen demokrasinin niteliğini anlamak açısından bir örnek teşkil eden bu açıklama aynı zamanda, gösterilen en ufak bir tepkiden duyulan rahatsızlığın da ifadesidir. Bundan sonra bu tepkiyi ortaya koyanlara yönelik önemli bir gözdağı içeren bu açıklamalar, "terör" çığırkanlığı eşliğinde uygulanmaya sokulacaktır.

Bayrak krizi ile gündeme sokulan sivil faşist saldırılar, devletin elinde devrimci-demokrat güçlere karşı kullanılmaya devam ediyor. Kaymazlar duruşmasındaki linç saldırısı, İHD yöneticilerine yönelik saldırılar gibi arttırılacak örnekler devlet açısından saldırı sürecinin eldeki tüm mekanizmalar devreye sokularak ilerletilmesi hedefini içermektedir.

Bu kapsamlı saldırı dalgasının geri püskürtülmesi ise ancak kapsamı geniş bir muhalefet birliğinin oluşturulması ile mümkün olacaktır. Temel dinamiklerini devrimcilerin oluşturacağı bu birliklerde tüm demokratik güçlerin sürece dahil edilmesinin koşulları yaratılmalıdır. Egemenlerin toplumsal muhalefete ve onun öncülerine yönelik başlattığı bu saldırı dalgasının önüne set çekebilmek için demokratik taleplerin genişletilmesi, tüm kesimleri kucaklaması ve ifade etmesi önemlidir. Türkiye Kürdistanı'nda orman yangınları, dillendirilen "sınır ötesi" operasyon hedefleri ve uygulamaları başta olmak üzere, işçi sınıfının özelleştirmeye karşı mücadelesi, yoksul halkın gecekondu yıkımlarına karşı, muhalif basının susturulma çabalarına karşı kısacası devletin hedef gösterdiği tüm noktalarda muhalefetin yükseltilmesi önemlidir. Halkın gecekondu mahallerinde barikat kurarak beklediği devlete karşı barikatların güçlendirilmesi ve yaygınlaştırılması önemlidir. Özellikle Türkiye Kürdistanı'nda geliştirilen hak ihlallerine ve yoğunlaşan anti-demokratik uygulamalar başta olmak üzere gerillaya karşı uygulanan yöntemlerin yaygın biçimde teşhir edilmesi ve bunun demokratik mücadelenin önemli bir parçası haline getirilmesi önemlidir. Bu anlamda bunları dile getirecek demokratik kurumların ortak hareketinin sağlanması ve bu konularda zorlanması ve harekete geçirilmesi görevimizdir. Şu bir gerçek ki saldırılar boyutlandıkça kimi çevre ve anlayışlar bu saldırıların bir sonucu olarak kendi kabuğuna çekilmeyi tercih edecektir. Ancak bu durum saldırı sırasının onlara geleceği gerçeğini asla ortadan kaldırmaz.

Emperyalistler ve yeminli uşakları ciddi anlamda zor günler yaşıyorlar. Hiçbir saldırı hamlesi bu gerçeği kapatmadığı gibi içinde buldukları krizi de engelleyecek bir nitelik taşıyor. Sorun bu krizin derinleştirilmesi ve büyütülmesinde. Bu da yapacağımız hamle ve müdahalelere bağlı ise bu adımları bir an önce atmanın dışında hiçbir alternatifimizin olmadığı ortada. Savaş ateş ortasında direnenlerin, kahramanca çatışmaların ve tarihe anlamlı notlar yazanların ve yazdınların gerçeği ile ilerliyorsa, bu savaşı yaygınlaştıralım, yangını büyütelim.

Sınıfsal Bakış

MÜDAHALEDE İKİNCİ PERDE BAŞBUĞ'UN BUYRUKLARI İLE AÇILDI!

“Bayrak olayı” ile başlatılan ve Trabzon'daki linç provasıyla doruğa çıkartılan, akabinde yine bütün ilgili-yetkili odakların eşzamanlı anonsuyla tansiyonu düşürülen kampanya, komprador patron-ağa devletinin sınıf mücadelesinin gelişim sürecine “müdahalesi” olarak değerlendirilmelidir. Bu sürecin dinamikleri içerisinde; SEKA'dan TEKEL işçilerine uzanan direniş köprüsü; 2004 NATO direnişinden süzülüp gelen bu yılın 8 Mart, 16 Mart, 19 Mart ve 21 Martta emperyalist işgale, faşist katliamlara ve Kürt ulusuna yönelik milli baskı ve zulme karşı eylemliliklerinin biriktirdiği potansiyel ve nihayet 2005 Newroz'unun son yıllardaki en coşkulu ve kitlesel durumu vardır.

Yakın ve orta vadede sınıf mücadelesinin çok daha ciddi muharebelere gebe olduğunun öngörüsünde bulunmak zor değildir. Bu durum, hem emperyalizmin dünyadaki gidişatı hem ülkemizdeki hakim sınıfların (diğer sınıflar da) izlediği seyre ilişkin verilerden rahatlıkla gözlenebilmektedir. Ülkemiz açısından, bölgedeki sıcak gelişmelerin süreci bir kat daha hassaslaştırdığı bir başka gerçekliktir. Bu koşullarda, muhalif dinamiklerin hareketlenmesi (son aylardaki işçi ve emekçi direnişleri, eylemlilikleri), devrimcilerin toparlanması ve giderek daha etkili hale gelme yolunda mesafe alması, Kürt ulusal hareketinin farklı bir potada ve rotada olsa da yeniden güç biriktirmesi (Yaşar Büyükanıt'ın demeçleri hatırlansın), anlaşılabilir bir şekilde “postmodern darbe” denilen bir yöntem ile (28 Şubat'ı andıran) sürece müdahaleyi gerektirmiştir. Bu kez hükümete yönelik doğrudan bir tutum olmakla beraber, onun aczi karşısında bizzat devreye girme ve bayraktar olma hali vardır.”

23 Nisan 2005 tarihli gazetemizdeki yazımızda yaptığımız bu değerlendirmede sözünü ettiğimiz “müdahale”nin ikinci etkili “darbe/hamle”si yaklaşık üç ay sonra, Genelkurmay 2. başkanı İlker Başbuğ'un “medyaya destur” havasında düzenlediği toplantıyla indirildi (19.07.2005). PKK'nin son aylarda verdirdiği “zayıflar” ile karanlıkta bırakılan Çeşme-Kuşadası eylemlerinin birlikte oluşturduğu özel, Londra'daki patlamaların yarattığı genel gerekçe ortamında; Başbuğ'un çok yönlü ve işlevli sözleri, Türk hakim sınıflarının önümüzdeki sürece ilişkin askeri ve siyasi konumlanışını açık biçimde ilan ediyor, “mücadele programını” duyuruyordu.

Altı ilk çizilmesi gereken husus, faşist diktatörlüğün geliştireceğini duyurduğu azgın ve yoğun saldırı dalgasının “terörizm” kavramı ile doğrudan ilişki çerçevesinde ele alındığıdır. Kavramla özdeşleştirilmeleri bağlamında, şu andaki konumu itibarıyla ulusal hareket öne çıkarılmakla beraber, “esas” paranteze her zaman için komünistler ve devrimciler dahildir. Bunun ayrıca vurgulanması gerekmemekle beraber, Başbuğ ihmalde bulunmamayı tercih etmiştir.

İkinci önemli nokta, saldırının kapsamı ve ağırlığı ile ilgilidir. “Topyekun” sözcüğü, düşmanın saldırısının boyutunu tarif etmek

(aynı zamanda kendi mücadelemizin de buna karşı aynı kapsamlılıkta olması) için genellikle devrimciler tarafından kullanılırdı. Neredeyse ilk kez faşist ordu sözcülerinden birisi, bu ifade tarzını tercih etmektedir. Bunda şaşkıncı ya da üzerinde durulacak olan nokta, geliştirilen/geliştirilecek saldırının herhangi bir demagojiye/maskeleye kaçmayan açıklıkta örgütlenmekte oluşudur.

“Topyekun” sözcüğünün üstüne basılarak, hitap edilen medya vasıtasıyla bütün hakim sınıf klik ve kurumları hizaya sokulmakta, herkes “ulusal bir konu anlayışıyla”, “mücadeleye”, “göreve” davet edilmektedir. Sefer görev emrinin bu usulle tebligatının ayrıntılarına girmeyi de ihmal etmeyen Genelkurmayın yasal düzenlemelerden, kurumsal yapılanmalara, dezenformasyon faaliyetlerinden, psikolojik savaş taktiklerine kadar örneklemeler yoluyla verdiği “gönüllü brifing”, meseleye verilen önemin derecesini göstermektedir.

Üçüncü önemli nokta; açıklamalarda ana hedef, “örgütün yenilgiye uğratılması”, “terörün kökünün kazınması”ndan öte “başarı umudunun kırılması, yok edilmesi” olarak tayin edilmektedir. Bu, hedefi tam manasıyla öldürücü bir seviyede belirlemek anlamına geliyor. İdeolojik yaklaşımın hedefinde, ulusal hareketin önderliği değil, Kürt halkında hala yaşatılan ve fakat bu önderliğin elinde içi boşaltılmış ve/veya dönüştürülmüş hale gelen “ulusal kurtuluş” idealleri vardır.

Bunun için, para-medyanın rolüne özel olarak dikkat çekilmektedir: “Örgüt ile toplum arasındaki iletişimin koparılması gerekmektedir. İşte bize göre Türk medyasına düşen temel sorumluluk budur.” Medyanın yürüteceği faaliyet meselenin küçük bir bölümünde rol oynayacaktır. Daha ciddi ve ağırlıklı yüklenmenin başta şiddet olmak üzere her türlü yöntemle olması gerekmektedir: “Örgütle bağlantısı olanlar, örgüte destek sağlayanlar, örgütün propagandasını yapan bazı kuruluşlar, kişiler ve sivil toplum örgütleriyle mücadele edilmelidir.”

Bu “mücadele”de hangi taktiklerin kullanıldığı, hangi yöntemlere başvurulduğu çok iyi bilinmektedir. Geçtiğimiz dönemde binlerce örneğiyle yaşanan ve bugün ancak birkaç itirafçının sayesinde, kazılan yerlerde çürümüş elbiseleri içinde kemiklerine ulaşılan gözaltında kayıplar, yargısız infazlar, faili belli “meçhuller”, toplu katliamlar, sabotajlar, kundaklamalar, köy yakmalar ve daha nice vahşi işkence ve uygulamaların yeniden eski bilançosuna ulaşacağı “müjde”sini Başbuğ bakan hangi sözlerle veriyor:

“En büyük zorluk teröristle masum halkın ayırt edilmesinde yaşanmaktadır. Diğer bir zorluk ise; demokratik haklar ve hukuki düzenlemelerle güvenlik ihtiyaçları arasındaki dengenin tam sağlanamaması ve bunun neticesi olarak da, bu hukuki durumdan teröristlerin faydalanmasıdır. Bir diğer zorluk ise, coğrafyanın yarattığı şartlar, hareket alanının genişliği, güvenlik güçlerinin her an kapsamlı faaliyetlerde bulunma zorluğudur. Elbette bu hususların istemeyerek bazı hassasiyetleri yaratabileceği de unutulma-

malıdır.

(...) Mücadelenin güçlüğü ve hassasiyetleri dikkate alınarak, güvenlik güçlerine her zaman destek verilmesi gereği ortadadır.”

Son bir yıl içinde silahlı faaliyetin yoğunlaşmasına paralel bu yönde uygulamaların hızla artış gösterdiği bilinmektedir. Ancak bunun faşist-Kemalist diktatörlük için son derece düşük bir tabloya karşılık geldiği açıktır. Nitekim “Terörle Mücadele Yasası”nın yetersiz bulunduğu ve Avrupa'dakiler örnek alınarak değiştirilmesi gerektiğinden söz edilmesi de olayın diğer bir boyutudur. Bilindiği gibi, 11 Eylül'ü takip eden süreçte ABD'deki “yurtseverlik yasası” (patriot act) konuyla ilgili başı çekmiş ancak Avrupa devletlerindeki “anti-terör” yasalarıyla getirilen düzenlemeler baskı ve kısıtlamaları daha da ileri boyutlara taşımışlardır.

Bu konuda süreç, temel hak ve özgürlükler bakımından her geçen gün daha da boğucu bir noktaya doğru ilerlemektedir. Londra'daki patlamalardan bir hafta sonra (14.07) Brüksel'de bir araya gelen AB İşçileri bakanları bir dizi yeni tedbir konusunda ortaklaşmıştır. Diğer yandan, İngiltere, Almanya, İspanya, Fransa ve İtalya'da son 10 gün içerisinde “anti-terör” yasaları ve diğer ilgili yasalarda değişiklikler ve değişiklik teklifleri gündeme getirilmiştir. Başbuğ'un “anti-terör” yasası konusunda AB'yi adres göstermesinde “tam isabet” vardır. AB'deki bu gelişmelere ve Başbuğ'un atfına değinirken, AB demokrasisinin ve Türkiye'nin AB üyelik süreci ve demokratik gelişim masalının da “ne menem” bir şey olduğunun geçerken bir kez daha vurgulamış olalım.

Türkiye'deki meclis ve hükümetin naylon statüsüne ve TSK'nin rolüne ilişkin gerçekleri bir kez daha tazeleyen Başbuğ'un son toplantısı, AKP'nin ABD ve AB emperyalistleri nezdinde uğradığı güven erozyonuyla ilgili geldiği aşamanın da son fotoğrafını belgelemektedir. ABD ile tam bir uyum içinde hareket ettiklerinden bahisle “yanki çavuş”luğunun altını özenle çizen Başbuğ'un ABD'nin PKK liderlerine yönelik yakalama emri verdiklerine dair sözleri ise ABD yetkilileri tarafından teyit edilmedi. “Kuzey Irak” a operasyon konusunda yöneltilen sorulara ise Tayyip gibi sallama değil haddini bilen yanıtlar vermeyi tercih etmesi, müdahalenin bir takım akli evvelerin iddiasının aksine “bağımsız” olmadığını da katımlar mahiyetteydi.

Süreç hakim sınıflar cephesinde böylece bir seyir izlerken; saldırının hedefi ve muhatabı konumundakiler ile “sorumluluk” hissedilen, “duyarlı” kesimlerden çeşitli reaksiyonlar ve girişimler de sahne almakta geçmedi. “Gerçek ve kalıcı barış” revaçta bir söylem haline geldi. Türk ve Kürt “aydınları”nın birbirini tanımlayan ve silahların susturulmasını amaçlayan çıkışları, özünde meseleye “devlet”in çıkarlarını önceleyerek yaklaşyordu.

“Aydın” kavramını sorgulatan bu girişimlerin ulusal hareket'in önder kadrolarınca desteklenmesi, durumu değiştirmediği gibi, aksine danışıklı bir duruma karşılık gelmekteydi. M. Karayılan, MHA'ya verdiği 28.06.2005 tarihli demeçte şunları söylüyordu: “Biz aydın çevrelerin girişimlerini boşa düşürmemeye çalışıyoruz ve bunu yakın bir süreçte değerlendirmeye alacağız. Biz aslında süreci tirmandırmamak için çok yoğun bir çaba sarf ediyoruz. Biz diyoruz ki gelin anlaşalım. Bir memurunuzu gönderin, görüşelim. Amerika Irak'taki direnişçilerle

görüşü. Ne var yani Amerika küçüldü mü? Yok, büyüklüğünü gösteriyor.”

Nitekim 15 Temmuz'da yayımlanan son Aydınlar Bildirge'sine ilişkin ulusal hareketin legal illegal hiçbir çevresinden ya da bireyinden herhangi bir tepki gelmemiştir. Devlete karşı duruş ve Kürt halkının yanında saf tutuş bakımından net ifadelerle sahip bir bildirgeyi gazetelerdeki “zayı” ilanları derekesinde görmemezlikten gelmenin ancak “kasıtlı ihmal” de yeri vardır. Aynı tavır, bildirin “acı dili” ve esas önemlisi içeriği nedeniyle belli başlı çevreler de göstermiştir. Bununla beraber, yaklaşımları da birer seçili “temsilci” aracılığıyla açıklanmış bulunuyor:

“Bu, ‘Devletin faşistliği’ tespiti üzerine kurulu, Türk ve Kürt aydınlarınca yapılan çağrılara tepki merkezli, kendisini ayırtarak kanıtlanma kaygısıyla kaleme alınmış, tespit yapan ve çözüm öngörmeyen bir ilan.” (Ender İmrek, 16.07.2005, Evrensel)

“Bu ifadeler bir burjuva devlet söz konusu olduğunda her zaman söylenebilir. Bu bakımdan son zamanlarda yaşanan olumsuz gelişmelerin de açıklayıcılıkları bulunmuyor.

Devlet niçin şimdi savaş halinin yeniden yoğunlaşmasını isteyebilir? Bu konuda ortada AB üyeliğini önlemeye çalışan çevrelerin terörü kışkırttığı şeklindeki görüşlerden başka bir açıklama da yok. Böyle bir yaklaşım da, yukarıda söylediğimiz gibi, bize son derece zorlama ve komplocu bir yaklaşım olarak görünüyor.” (Oğuzhan Müftüoğlu, 17.07.2005, Birgün)

“Ya gerçekten birlikte barış içinde yaşamın yolları aranarak ortak safta buluşacak ya da ayrımcılık cephesinde yer alınacak. 1980'lerde tırmanan PKK terörünün, 12 Eylül düzeninin getirdiği ağır uygulama tahrikleri gibi bir insan hakları boyutu, mazereti vardı. Bugün ABD'nin Ortadoğu'da altüst ettiği dengelerde, Irak'ı ırklar ve mezhepler ekseninde paramparça kana buladığı bir ortamda, Türkiye'de hortlayan PKK terörünün oynadığı rol çok fazla çıplak. Kimşelerin Kürtlerin insan hakları, kimlik hakları paranasında bu terörü kollama, hoş görme lüksleri yok.” (Şükran Soner, Cumhuriyet, 19.07.2005)

Bunları tek tek yanıtlamanın gereksizliği ortadadır. EMEP, ÖDP ve Kemalistlerin görüşlerine “tercüman” olan bu satırlar, aynı zamanda sürece ilişkin saf tutuşu ilan etmiş olmaktadır. İçinden geçtiğimiz ve önümüzdeki dönemde daha da kızışacak süreç, devrim ile karşı-devrim çatışmasında bu saflaşmayı daha da kritik hale getirecektir.

Sorun, elbette bir takım bildiriler, çağrılar yayınlamak ya da yayınlanan bildirilerin peşinden koşmakla çözülmüyor. Bu tip girişimler; amacı, hedefi, talebi, içeriği, yönelimi, zamanlaması ve duruma göre bileşeninde “sakatlık” olmadığı sürece halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesinin ilerletilmesinde yararlı/gereklidir. Organize edilmesi, ya da başlatılan düzenlemelere destek verilmesinde bu anlayış çerçevesinde yarar vardır. Ancak böylece girişimlerin mümkün merteye en geniş kesimleri hedeflemesi ve yine en geniş birlikteliklerle kotarılması gerekir. Özellikle de bu tip faaliyetlerde “patentçi” bir anlayışla hareket etmek, olayın temel esprisine aykırıdır. Bütün tutarlı aydınları bir araya getirmeye çalışarak, tüm demokrasi güçlerini “birleşik cephe gibi davranıp birlikte mücadele etmeye” çağırınların, öncelikle kendilerinin tutarlı olması gerekmektedir.

Deri-İş Sendikası Çorlu'da örgütlenmeye devam ediyor!

Deri-İş Sendikası Çorlu Organize Sanayi Bölgesi'nde örgütlenme çalışmalarına devam ediyor. Birsinler Deri Sanayi Ticaret A.Ş.'de örgütlenme çalışmalarını devam ettiren Deri-İş sendikası, 21 işçiyi sendikaya üye yaparak örgütledi. 36 işçinin çalıştığı fabrikada yetki için 17 Mayıs 2005 tarihinde başvuru yapıldı. 17 Haziran'da da

sendika yetki aldı. Sendikanın Organize Sanayi Bölgesi'ne ve fabrikaya girmesini istemeyen idare yetkilileri, 4 Temmuz günü mesai bitiminde işçileri çağırarak çıkış vermek istedi. İki işçi idare yetkilileriyle görüşükten sonra arkadaşlarını bilgilendirirken kimse çıkışını almadı. İki aylık ücretleri de içeride olan işçiler yetkililere "bir

sorunuz varsa gidin sendikayla çözün" dese de yetkililer sendikayla görüşmedi, görüşmeye de yanaşmıyor. İşçiler çıkışlarını almazken 5 Temmuz günü işbaşı yapıp geldiklerinde yetkililer kimseyi içeri almadı. Bunun üzerine sendika iki gün Noter tespiti tutarak 5 Temmuz'dan itibaren fabrika önünde direnişe başladı.

Çorlu Organize Sanayi Bölgesi'nde yaklaşık 5 bin işçi çalışmakta. Burada çalışan işçilerin büyük bir çoğunluğu sigortasız ve kayıt dışı olarak günde 15-16 saat çalıştırılmaktalar. Sendikanın bölgeye girmesini istemeyen patronlar, sendikanın örgütlediği fabrikalarda işçiler üzerine yoğun baskılar yapıyor, işçilerin sendikadan istifa etmelerini istiyor, fabrikalarını kapatacakları, zarar ettikleri vs. söylemler ve aldatmacalarla sendikanın bölgeye girmesini engellemeye çalışıyorlar. Patronlar da çok iyi biliyorlar ki bölgede bir fabrika örgütlediği zaman diğer fabrikalardaki işçilere örnek olacak, örgütlenme birçok fabrikaya yayılacak ve işçiler sosyal haklarını alacaklardır. Bu da hem patronların daha az kâr etmesine neden olacak hem de işçilerin bilinçlenerek haklarını aramalarına neden olacaktır. Patronların tüm baskılarına, tüm zorluklara rağmen Deri-İş Sendikası yöneticileri bölgede sendikal örgütlenme çalışmalarına yılmadan devam edeceklerini dile getiriyorlar.

İleri Deri işçilerinin direnişi devam ediyor!

Deri-İş Sendikası'na üye oldukları için işten atılan İleri Deri işçilerinin direnişi de 18 Şubat'tan bu yana devam ediyor. Çorlu Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan İleri Deri fabrikası işçileri sendikayla ortak hareket ederek fabrika önünde çadır kurmuşlar işe dönene kadar da direneceklerini dile getirmişlerdi. İşçiler ile Deri-İş sendikası işten atılmaları karşı bir taraftan fabrika önünde direnirlerken işe iade davası da açılmıştı. İşe iade davası 15 Temmuz'da görülürken dava 28 Temmuz 2005 tarihine ertelendi. İşçilerin direnişi 5. aya girerken, sendikal olarak işe dönene kadar direneceklerini dile getiriyorlar.

(Kartal)

Tuzla Deri'den Çorlu'da süren direnişlere destek ziyareti

Kaçak işçiliğin yoğun olduğu, işçilerin hiçbir sosyal güvencesinin bulunmadığı Çorlu Organize Sanayi Bölgesi'nde fabrikalarda çalışma koşulları kölelik sistemini aratmıyor. Bu ortaçağ koşullarına karşı işçiler sendikalaşma çalışmalarına hız verdi. Bunun sonucu Deri İş Sendikası'na üye olan 24 Birsinler Deri işçisi 5 Temmuz 2005 tarihinde direnişe başladı. Patronun hileli (geçici) kapatma manevrasına karşı işçiler haklarını kazanıncaya kadar mücadelelerini sürdürmekte kararlı olduklarını dile getiriyorlar.

1992'de 1998 ve 2000'li yıllarda da yoğun olarak sürdürülen sendikalaşma mücadelesi işçilerin kısmi ücret artışları ve SSK'lı olanların artışı sağlasa da TİS süreci sağlanamamıştır. Deri patronları, valilik, kaymakamlık, polis, jandarmanın sendikalaşma çalışmalarına karşı ortak hareket etmesi sonucu bütünlüklü bir sendikalaşma

başarısı sağlanamamıştır. Ancak örgütlenme dışında bir seçeneği bulunmayan deri işçileri yaşanan olumsuzluklardan dersler çıkararak yeni bir örgütlenme sürecine girmişlerdir.

12 Temmuz 2005 tarihinde Tuzla Deri-İş Şube yöneticileri, temsilcileri Çorlu'da iki işyerinde devam eden deri işçileri direnişine maddi-manevi destek sunmak üzere Çorlu'ya gittiler. "Sendika hakkımız engellenemez", "Yaşasın sınıf dayanışması", "İşçilerin birliği sermayeyi yenecek" vb. sloganlarla işçiler bir araya gelirken burada işçilere hitaben bir konuşma yapan Deri-İş Sendikası Eğitim ve Teşkilatlandırma Sekreteri Yüksel Menteşe, yapılan saldırıların örgütlülüğe yönelik olduğunu, deri patronlarının işçilerin kullandığı anayasal hakka tahammül edemediğini, işçile-

rin tek seçeneğinin örgütlenmede ısrarcı olunması gerektiğine vurgu yaparak işçilerin sendikaya daha kararlı sahip çıkmasını istedi. Deri-İş Tuzla Şube Başkanı Hasan Sonkaya ise yaptığı konuşmada Tuzla'daki örgütlenmenin ağır bedeller ödenerek sağlandığına dikkat çekerek zorluklara karşı işçile-

rin hazır olması gerektiğini söyledi. Sonkaya, "Mücadelemiz ortak, bunun gereği olarak sürdürdüğünüz direnişi Tuzla deri işçilerinin direnişi olarak görüyoruz. Her türlü maddi-manevi desteği vermekte tered-

düt etmeyeceğiz. Bu direnişin başarıya ulaşacağına inancımız tamdır" dedi. Konuşmalar sık sık "Yaşasın işçilerin birliği", "Sendika yoksa üretim de yok", "Sendika hakkımız engellenemez" sloganlarıyla kesilirken, ziyaretteki son konuşmayı Deri-İş Trakya Temsilcisi Ali Bayram yaparak "Mücadeleyi başarıya ulaştırmada kararlıyız. Patronların ortak saldırılarına karşı örgütlenme çalışmalarımızı hızlandırdık. Bu çalışmalarını diğer fabrikalarda da sürdürüyoruz. Patronların güvensizlik yayma dedikodularına işçiler itibar etmemelidir. Buna karşı birliğimizi daha çok pekiştirmeliyiz" dedi.

Direnisteki işçilerle vedalaşmanın ardından en kısa zamanda daha güçlü maddi-manevi destek sağlanacağı belirtildi. (Kartal)

Emekçinin Gündemi

NE SÖYLEDİĞİMİZ önemlidir ancak NE YAPTIĞIMIZ, ve NASIL YAPTIĞIMIZ daha da ÖNEMLİDİR!

Bir dönemdir devam eden işçi direnişlerinden, grevlerden, eylemlerden çıkarılması gereken en önemli derslerden biri "Güçlü ve kararlı bir direniş, kısa sürede ülkenin dört bir yanında yankısını bulur" sloganı olmalıdır. Bunun örneklerini SEKA ile başlayan ve devam eden toplumsal hareketlilik içinde görmek zor değildir. Hiç beklenmedik yerlerde dahi örgütlenen destek eylemleri bu gerçeğin altını bir kez daha çizmekte ve önemli mesajlar vermektedir. Bugün gelinen aşamada özellikle özelleştirme saldırısı karşısında işçi ve emekçiler cephesinde yaşanan hareketlilik, önemli boyutlara varmıştır. Yukarıda bahsini ettiğimiz mesajda işçilerin, emekçilerin tepki ve öfkelerinin nitelik ve boyutunda sınıf bilinçli proleterlere ve devrimci hareketlere nerede, ne yapmaları ve nasıl yapmaları gerektiğinin açık ifadeleri vardır. Bu sü-

reç kısa sürede sönmeyen bir kıvılcımın, kurumuş bozkırları tutuşturacak güçte olduğunu göstermiştir ve göstermeye devam etmektedir. Bozkır bugün, dünden daha kurudur. Eksik olan uzun süre yanabilecek bir kıvılcımın örgütlenmesidir. Eksik olan kıvılcımı çakacak nitelikli, bilinçli kadro ve militanların yaratılmasıdır. Uzun süreli yanacak kıvılcım, sınıf bilinçli proleterlerin bilinç ve örgütüdür. Bu mutlaka yakılmalıdır. Kıvılcım örgütüdür. Ateş, proletaryanın devrim bilimi Marksizm-Leninizm-Maoizm'dir, bozkır, toprak kitlelerdir.

Bu açılarından bakıldığında sınıf bilinçli proleterlerin, sadece egemen burjuva-feodal sisteme karşı mücadeleyle sınırlı kalamayacağı bir gerçektir. Çünkü yaşanan ve yaşanmakta olan direnişler göstermektedir ki, sendikaların başına çöreklenmiş reformist-bürokratik sendi-

ka ağalarına karşı mücadeleyi geliştirmek ve derinleştirmek acil bir görevdir. Eğitim-Sen ve BES örneklerinde olduğu gibi sendikalara yönelik kapatma davalarının da gündemde olduğu bir dönemde, bu durum daha da önem arz etmektedir.

Özellikle geçtiğimiz haftalar içinde binlerin meydanlarda özelleştirme politikalarını protesto eylemliliklerinde ortaya koydukları tepki ve bizlerin bu gelişmeler karşısındaki duruşu belli eksiklerimizi açığa çıkarmaktadır. Özelleştirme politikasının yarattığı ve yaratacağı etki ve yıkım, sendikasızlaştırma ve örgütsüzleştirme politikası, işçi sınıfı içinde yarattığı sonuçlar ile ilgili daha geniş bir çalışma yürütmenin zorunluluğu ortadadır.

Özelleştirmeler ile ilgili çeşitli yorumlar yapılsa da bunun bir devlet politikası olduğu ve devletin kâr-zarar meselesi üzerinden hareket etmediği bir gerçektir. Bu gerçeği bir de Devlet Bakanı Abdüllatif Şener'in sözleri ile ifade edersek; "Özelleştirme bir devlet politikasıdır. Hangi kurumun ne şekilde özelleştirileceği, yapılan çalışmalar doğrultusunda belirlenmektedir. Özelleştirmenin sadece zarar eden kuruluşların satışı olarak

algılanmaması gerekir. Özelleştirme bir bütündür."

Bu sözler de göstermektedir ki egemenler artık özelleştirilen kurumların devletin sırtında kambur olduğu yalanına ihtiyaç dahi duymamaktadır. Daha açıkta, daha pervasız bir şekilde özelleştirme, sendikasızlaştırma vb. saldırılar örgütlenmektedir. İşte böylesi önemli bir süreçte sınıf bilinçli proleterlerin işçi sınıfı içindeki çalışması daha da önem kazanmakta ve aciliyet arz etmektedir. Sınıf bilinçli proleterlerin bugünkü görevi; işçi sınıfına proleter sınıf bilinci taşımasıdır. Sınıf bilinçli proleterler bilinç taşımanın yol ve yöntemlerini, araçlarını yaratma üzerinde yoğunlaşsın, bu araçları zenginleştirmek için "dışarıdan bilinç" taşımaya süreklileştirmenin örgütsel zeminini hazırlar ise başarılı olmanın önünde hiçbir engel yoktur. Önemli olan yaşanan bu gelişmeleri doğru okumak, işçi sınıfıyla güçlü politik bağlar kurmanın önündeki engelleri açığa çıkarmak ve onları alt etmeye yoğunlaşmaktır. Böylesi süreçlerde "ne söylediğimiz önemlidir ancak, ne yaptığımız ve nasıl yaptığımız daha da önemlidir" şiarı unutulmaması gereken bir şiarıdır.

Devlet, Bergama'dan sonra Efemçukuru ve Yatağan'da da ALTINCILARA ELİNDEN GELEN YARDIMI YAPIYOR!

Bergama Ovacık

Yatağan

İzmir'in 20 km uzağında bulunan Efemçukuru yöresinde Kanada kökenli TÜPRAG şirketi tarafından işletilmek istenen altın madeni ile ilgili yaşanan son gelişmeler, madenci şirketle hükümet yetkilileri arasındaki ilişkiyi bir kez daha ortaya koydu.

Bergama'da yıllardır siyaniürlü altına karşı verilen mücadeleyle birlikte altın şirketlerine karşı devletin tanıdığı tolerans ve yargı kararlarının tanınmazlığı da gündemdedi.

Son olarak İzmir'in 20 km uzağında bulunan Efemçukuru yöresinde Kanada kökenli TÜPRAG şirketi tarafından işletilmek istenen altın madeni ile ilgili yaşanan son gelişmeler, madenci şirketle hükümet yetkilileri arasındaki ilişkiyi bir kez daha ortaya koydu. Mahkemenin işletme ruhsatı ve iznini iptal etmesine itiraz edenler arasında TÜPRAG şirketinin yanısıra, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı ve özellikle

altın madenlerinin işletilmesi için canla başla çalıştığı bilinen Yurt Madencilik Vakfı da bulunmakta. Efemçukuru köylülerinin avukatları İzmir Valiliği'ne, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı'na, Çevre Bakanlığı'na ve Menderes Kaymakamlığı'na yazı yazarak madene verilen ruhsatın ellerinden alınmasını istediler. Ancak ruhsat hala şirketin elinde bulunuyor. Sonuç olarak şirket, iptal edilmiş olan bu ruhsatı şu an kullanamıyor. Ancak şirketin hala beklemesi de akıllara temyiz başvurularının sonuçlarını beklediklerini ya da yeni maden yasasının yürürlüğe girmesiyle yönetmeliklere dayanarak TÜP-

RAG'ın yeniden ruhsatlandırılmasının sözü konusu olabileceğini getiriyor. Tabi bunlar varsayımlar. Şu an Efemçukuru köylüleri ve avukatları bekleyiş içindeler.

Tüm bu yaşananların yanısıra Efemçukuru köyü yakınlarında TÜPRAG tarafından işletilmek istenen altın madeni, aynı zamanda İzmir'e içme suyu sağlaması planlanan Çamlı ve Tahtalı barajlarının su toplama havzasında bulunuyor. Denizden yüksekliği 650 metre olan yöre, dik yamaçlarında orman, mera ve bağ bahçeden oluşan bitki örtüsüne sahip. Efemçukuru köyü özellikle ülke genelinde ekonomik değeri yüksek bağlara sahip olmasıyla tanınıyor. Efemçukuru köylüleri TÜPRAG'ın altın aramasına ise "Bizim altınımız üzüm" diye cevap veriyorlar.

Efemçukuru'nda bunlar yaşanırken Yatağan'da yaşananlar da bunlardan farklı değil. Tıpkı Bergama'daki altın madeninin açılması örneğinde yaşandığı gibi, Yatağan'daki Termik Santrale karşı verilen mahkeme kararları Bakanlar Kurulu'nun aldığı gizli bir kararla askıya alınmıştı. Çevrecilerin, avukatlarının bu uygulamaya karşı yaptıkları itiraz AİHM'de kabul edildi. Konuyla ilgili açıklama yapan davacı avukatlardan Senih Özay, AİHM'in kararında özetle Bergama davasına sık sık atıfta bulunduğunu belirterek, TC'nin mahkeme kararlarına uymama huyuna dikkat çekilerek Avrupa İnsan Hakları Genel Sözleşmesi (AİHGS)'nin 6. maddesinin ih-

lal edildiği kararının verildiğini aktardı. Özay, ayrıca mahkemenin davacılar 1000'er Euro manevi tazminat verilmesini kararlaştırdığını dile getirdi.

Yatağan'da da Gizli Karar!

Aydın İdare Mahkemesi 1996 yılında bilirkişinin "termik santrallerin hiçbir önlem almadan çalıştığına, buldukları çevrede su, hava, toprak, bitki ve diğer canlılar üzerindeki olumsuz etkileri de bulunduğu" dikkat çektiği raporuna dayanarak Gökova Termik Santrali'nin hiç işletmeye açılmaması, Yatağan ve Yeniköy Termik Santrallerinin de birer ünitelerinin faaliyetlerinin durdurulmasına karar vermişti. Mahkemenin bu kararına karşı Bakanlar Kurulu gizli bir prensip kararı ile Termik Santralin çalışmasını sağlamıştı. Bakanlar Kurulu'nun yargı kararlarını askıya alan bu kararı hukukçular tarafından sert bir dille eleştirilirken, dava iç hukuk yollarının tükenmesi üzerine İzmir Barosu avukatları tarafından AİHM'e götürülmüştü. Bakanlar Kurulu'nun benzer bir kararı da Bergama'daki Ovacık Altın Madeni sürecinde verilmiş, mahkemenin madeni kapatma kararı yine Bakanlar Kurulu'nun gizli prensip kararıyla yok sayılmıştı. Bergamalılarının bunun aleyhinde AİHM'e açtığı dava sonucunda AİHM Türkiye'yi yargı kararlarını uygulamamak ve bireyin sağlıklı çevrede yaşama hakkını ihlal etmekten suçlu bularak tazminat ödemeye mahkum etmişti.

(İzmir)

Ziraat Odaları ortak Deklarasyon yayınladı!

Karadeniz'de bulunan 38 Ziraat Odası Başkanı ortak bir deklarasyon yayınlamaya karar vererek ihracatçı firmalar tarafından ortaya atılan iddia ve görüşleri sert bir şekilde eleştirdiler. 17 Temmuz günü Trabzon'da toplanan Samsun, Ordu, Giresun, Terme, Çarşamba, Akkuş, Aybastı, Çamaş, Çaybaşı, Fatsa, Gököy, Gürgentepe, Karadüz, Kabataş, Korgan, Kumru, Mesudiye, Perşembe, Ulubey, Ünye, Piraziz, Bulancak, Keşap, Espiye, Güze, Yağlıdere, Görele, Tirebolu, Eynesil, Dereli, Çanakçı, Ayvacık, Salıpazarı, Düzköy, Of, Akçabat, Sürmene ve Araklı Ziraat Odaları Başkanlarının ortak imzalarını taşıyan deklarasyonda "İhracatçı birlikleri kendilerine her zaman yakın olan devlet kanallarını sadece kendi doğrularında kullandılar. Onlara göre 2003 yılında Fiskobirlik 2 milyon 500 bin lira alım fiyatı açıklamamalıydı. Yine onlara göre 2004 yılında 5 milyon 250 bin alım fiyatı bir hataydı. Ama sonuçta açıklanan o fiyatlar-

la 2003-2004 sezonunda 1 milyar dolar, 2004-05 sezonunda ise 1,5 milyar ihracat geliri elde edildi. Her iki dönemde olduğu gibi üreticilerin fiyat beklentilerini yüksek bulan, Ziraat Odaları ile Fiskobirlik'i eleştirenler onlardı, eleştirdikleri fiyatın üzerinde fındık olarak piyasada ürün bırakmayan yine onlardı. Alıcı firmaları düşüncelerinde samimi bulunmuyoruz. Önceki yıllarda olduğu gibi Ziraat Odaları olarak tüm desteğimizle Fiskobirlik'in yanındayız" denildi.

Fındık rekoltesi konusunda bazı kesimlerin, rekolteyi çok yüksek gösterme çabalarının fındığın fiyatını düşürmek için ortaya atan ihracatçı firmalar hakkında hazırlanan deklarasyonda şu görüşlere yer verildi; "Doğu Karadeniz Bölgesi rekolte tahminleri neredeyse aynı çıkarken (366 ton-373 ton); Batı Karadeniz Bölgesi'nde 100 bin ton gibi bir fark kabul ettirilmeye çalışılıyor. Bu kabul edilemez. Batı Karadeniz Bölge-

si'nde fındığın Doğu'ya göre bu sene çok az olduğu üreticiler ve teknik elemanlar tarafından ifade edilmektedir. Batı Karadeniz Bölgesi'nde 192 bin ton gibi bir rekoltenin tespiti mümkün değildir. Gerekirse Batı Bölgesi'nin rekolte tespiti için tüm tarafları ortak bir tespit komisyonuna davet ediyoruz. Hiçbir kesim gerçeği yansıtmayan rakamlar üzerinden nemalanmaya kalkmasın."

Fındık fiyatları üzerindeki tartışmaların da değerlendirildiği deklarasyonda "Fındık fiyatlarının oynayarak bir milyon lira aşağı çekilmesi Karadeniz fındık üreticilerinin 500 milyon YTL (500 trilyon lira) gaspı anlamına gelecektir. Özellikle 2004 yılında uğradığı doğal afetin yaralarını saramamış olan üreticilerimizin alınterinin karşılığı ile kimse oynamasın. Ziraat Odaları olarak üreticilerimizin ürünlerini ihtiyacı kadar pazara indirmeleri yönündeki çalışmalarımızı sürdüreceğiz" denildi.

(Samsun)

HATAYLI KÖYLÜLER SU İÇİN EYLEM YAPTI!

Hataylı köylüler Amik Ovası'nda yaşanan su sıkıntısı nedeniyle eylem yaptı. Amik Ovası'nda 17 Temmuz tarihinde toplanan yaklaşık bin 500 kişi "Su istiyoruz" şeklinde slogan atarak seslerini duyurmaya çalıştı. Köylüler adına kısa bir konuşma yapan Hatay Ziraat Odası Başkanı Celal Civelek, aylar önceden Amik Ovası'nda yaşanan su sıkıntısına dikkat çektiklerini belirterek, "Bizler ileriki süreçlerde su yüzünden kan dökülebileceği uyarısında bulunmuştuk. Yetkililer görevlerini yapmalıdır. Bir damla su için birbirimizi yiyoruz" dedi.

(H. Merkezi)

DEVLET PAMUĞU BİTİRİYOR!

17 Temmuz 2005 tarihinde açıklama yapan Maraş Ziraat Odası Başkanı Hüseyin Topçuoğlu, pamuğun geçen yıl tarımdaki üretim payının %30 olduğunu, bu yıl ise %5'lere düştüğünü belirtti. Üretim yapması engellenen pamuk üreticisinin zor durumda olduğunu belirten Topçuoğlu, ithal edilen pamuk yüzünden köylülerin ürünlerini satamadığını söyledi. Bu durumun böyle devam etmesinin birkaç yıl içinde Türkiye'de pamuk üretiminin bitmesine neden olabileceğini dile getirdi.

(Mersin)

Köylüler tütünü bırakıp böğürtlen yetiştirmeye yöneldi

Hükümetin IMF'nin dayattığı tarımda yıkım politikalarını bir bir uygulaması karşısında köylüler, yetiştirdikleri ürünleri terk ederek farklı arayışlara yönelmeye başladılar. Uzun yıllardır tütün yetiştiriciliği yapan Samsun Salıpazarı köylüleri de tütüne dayatılan kotalar, sözleşmeli üretim vb. uygulamalarla zarar etmeye başlayınca, zor da olsa tütün üretiminden vazgeçtiler. Köylüler, tütüne alternatif olarak yetiştirmeye başladıkları böğürtlenden şimdilik memnun.

Bөгürtlenin yetiştirilmesinde, gübreleme ve ilaçlamaya gerek olmayışı, kilosunun ortalama 1,5-2 milyona satılması köylü açısından bugün için kazançlı görünüyor. Böğürtlen yetiştiriciliğinin Türkiye genelinde az olması da pazarda değerini artırıyor.

Günümüzde böğürtlen, kivi, çilek gibi meyvelerin yetiştiriciliğinin az olması, dalında meyvenin değerinin belirlenerek satın alınması köylünün, tütün, şekerpancarı, fındık vb. ürünlerden vazgeçmesine sebep olabiliyor. Uzun vade-

de düşünüldüğünde ise bu meyveleri yetiştirmeye başlayan köylülerin sayısı arttıkça, pazarda ürün fazlalığı yaratacağı bir gerçek. Bu da, köylünün zararına, maliyetinin de altında fiyatla ürünü

elinden çıkartmasına neden olacaktır.

Emperyalistlerin dünya pazarına hakim oldukları tarım ürünlerinden; pamuk, tütün, şekerpancarı, fındık, mısır gibi tarımsal sanayide önemli yere sahip olan ürünlerin büyük kısmının ülkemizde yetiştirilmesi emperyalist gıda tekelleri açısından tehlike arz ediyor.

Örneğin dünya fındık üretiminin % 75'ini ülkemizdeki köylüler karşılıyor. Yine şark tipi tütünün büyük kısmı ülkemizde yetiştiriliyor. Pamuk, şekerpancarı, ayçiçeği, mısır vb. çeşitlerin üretiminde verim ve kalite bakımından Türkiye ön sıralarda. Emperyalizmin IMF politikalarıyla tarıma müdahale etmesi, bahsettiğimiz ürünler üzerine kotalar konulması, fındığın sökülmesi, şeker pancarının yetiştirilme alanının daraltılması, tütünün sınırlandırılması vb. birçok yaptırımlar ülkemizdeki tarımsal üretimi yok etmek içindir. Bu ürünlere alternatif getiren egemenlerin, köylüleri depo ömrü kısa, sanayide kullanım alanı sınırlı olan, kivi, böğürtlen gibi meyveleri yetiştirmesi

için teşvik etmesi tesadüf değil.

Bilindiği gibi 2000 yılından sonra başlatılan tütün yetiştiriciliğinin sınırlanması için, tütün yetiştiren köylülerin kayıt altına alınarak belgelendirilmesi, kota koyarak belirtilen miktarda tütün ekimine gidilmesi (sözleşmeli üretimin getirilmesi) fazla ekildiğinde ceza uygulanması köylünün tütün yetiştirmesinde caydırıcı olmuştur. Tütün ekmekten vazgeçen köylülerden özellikle Karadeniz'de tütün yetiştiriciliğinin yoğun olduğu Samsun ilindeki köylüler için, Köy Hizmetleri Araştırma Enstitüsü, Karadeniz Tarımsal Araştırma Enstitüsü tarafından alternatif ürün yetiştiriciliği projesi geliştirilmiştir. Kivi, böğürtlen, enginar çeşitleri köylüye sunulmuştur. Tütün üretiminden vazgeçen köylüler devletin teşvik ettiği bu ürünleri yetiştirmeye başlamıştır. Yeni yeni yetiştirilmeye başlanan ürünlerin bugün için pazarlama sorunu yok, ancak öncesinden bahsettiğimiz gibi üretim alanı genişledikçe, pazarda değeri düşen ürünlerin köylünün elinde kalacak ve zarar etmesine neden olacaktır. Köylünün önümüzdeki süreçte yaşayacağı zorluklara hazırlanması ve şimdiden bilinçlenmesi gereklidir.

(Samsun)

Kaçak et tarıma ZARAR VERİYOR!

Türkiye Ziraatçılar Derneği Genel Başkanı İbrahim Yetkin tarım sektöründe yaşanan sorunlara dair bir basın toplantısı düzenledi. 16 Temmuz günü yaptığı toplantıda Yetkin; Türkiye'ye kaçak giren tarım ürünlerinin, üretimi ciddi bir şekilde etkilediğini söyledi. İstanbul'da tüketilen etin yüzde 60'ının kaçak olduğuna, Türkiye genelinde ise bu oranın yüzde 50 düzeyinde bulunduğuna dikkat çekti. Öte yandan kaçak tütün girişini de değerlendirerek, 2,5 milyon dolarlık kaçak sigaranın Türkiye'ye sokulduğunu söyledi. "Kayıt dışı kaçak olarak Türkiye'ye giren ürünlerden Türkiye'nin 450-500 milyon yani yarım milyar dolar çok net bir kaybı söz konusu" diyen Yetkin denetimlerin yetersizliğinin altını çizdi. Toprak Mahsulleri Ofisi'nin bu yıl koyduğu kota nedeniyle köylünün TMO yerine tüccarları tercih ettiğini dile getirerek "400 bin lira olan ürün maliyetine karşılık 250 bin lira verilmesi köylünün TMO'dan uzaklaşmasını sağladı. Bu durum hiç de iç açıcı değil" dedi. "Türkiye'ye ciddi boyutlarda kaçak ürün girerken kendi çiftçisinin malı, ürünü elinde kalıyor. Bunun bir an önce çözülmesi için kevgir haline gelen delik deşik olmuş sınırların ciddi bir denetime tabi tutulması gerekmektedir" diyerek sınır denetimlerine dikkat çekti. (Ankara)

Fındıkta taban fiyat 7 milyon olmalı

Ziraat Odaları temsilcileri ile birlikte bir basın toplantısı düzenleyen Fiskobirlik Yönetim Kurulu Başkanı Salih Erdem, Fiskobirlik'i aradan çıkartıp, fındık piyasasını kendilerine göre yönlendirmeye çalışanlar bulunduğunu ve bunun karşısında Fiskobirlik ile Ziraat Odalarının ortak hareket etmeleri gerektiğini açıkladı. Geçen yıl yaşanan don felaketinin hammadde noksanlığını ortaya çıkardığını belirten Erdem, "1 katrilyon 600 milyar fındıktan zarar ettik. Bunun Trabzon'da pek etkisi görülmedi, ama Ordu ve Giresun illerimiz o kadar etkilendi ki, fındıktan başka yan geliri olmayanlar perişan duruma düştü. Don olayı hammadde noksanlığını da ortaya çıkardı. Bu hammadde noksanlığı bizim elimizdeki 2001 mahsulünü iyi bir şekilde kullanmamıza sebep oldu. 'Çürüktür', 'toksindir' denilen fındık Avrupa'ya gitti ve hiçbir sorun da olmadı. 1,5 milyon etmez denilen fındığı 6 milyona satmayı başardık" dedi.

Trabzon'da Oda Başkanları adına bir açıklama yapan Terme Ziraat Odası Başkanı Yetkin Karamollaoğlu da, geçen yıl ürünün az olması nedeniyle üreticinin perişan olduğundan bahsederek "öncelikle şu iyi bilinsin bu sezon fındıkta taban fiyatın 7 milyonun altında gerçekleşmesine kesinlikle karşı çıkacağız. Bu para çok değil, ürünümüzün karşılığıdır" dedi.

Ziraat Odaları, bu yıl fındığın 7 milyonun altına düşmemesi için kampanya başlatacaklarını açıkladılar. Karadeniz Bölgesi'nde fındık üreticilerinin Fiskobirlik'e fındığını verip, tüccarı ihracatçının düşük fiyattan fındık almalarına engel olunması için çalışacaklarını; bununla ilgili Fiskobirlik Yönetim Kurulu'nun da destek vermesi ile olacağı açıklaması yapıldı. Temmuz ayı sonunda Fiskobirlik alım fiyatını açıklayacak. (Samsun)

ZEYTİNE DESTEK VERİLMELİ!

Ülkemizde özellikle son süreçte AB'nin de koyduğu kotalarla tarımın daha fazla tasfiye edilmesi beraberinde milyonlarca işsiz getiriyor. Ülkemizin dört bir yanında tarıma elverişli topraklar olmasına rağmen devletin koyduğu kısıtlamalar nedeniyle üretim yapılamıyor. İç Anadolu'da şeker pancarı, patates engellenirken Karadeniz'de çay, fındık, Doğu'da ise buğday vb. topraklar uygun olduğu halde engelleniyor. Köylü üretim yapamıyor. Akdeniz Bölgesi'nde ise özellikle Adana'da zeytin için birçok elverişli toprak

mevcut ancak devletin zeytine destek vermemesinden dolayı zeytin üretimi yeterince yapılamıyor.

Konuya ilişkin açıklama yapan Doğu Akdeniz Zeytin Birliği Başkanı Mehmet Güler devletin zeytine destek vermeyişini eleştirdi. Güle "Akdeniz'de zeytin için binlerce hektarlık arazi var. Eğer zeytine destek verilirse 20 milyonluk işsiz sayısında % 20 gibi önemli bir azalma olur. Bu değerlendirilirse Türkiye bitkisel yağ açığını da giderecektir" dedi. (Mersin)

PATATES ÜRETİCİLERİ ÖRGÜTLENİYOR!

Ülkemizin patates ihtiyacını büyük oranda karşılayan Nevşehir'de, üreticiler sorunlarını çözebilmek amacıyla "birlik" kuruyor.

Üreticilerin patates üretimini daha bilinçli yapabilmesi amacıyla kurulacak olan birlik için çalışmalar başladı. Topraklarda meydana gelen hastalıklar, yanlış gübre ve tohum kullanımı, pazarlama gibi sorunların çözüleceğini düşünen köylüler Tarım Bakanlığı'na gerekli başvuruları yaptı. Nevşehir Ziraat Odası Başkanı Recep Tunç; Patatesçiler Birliği adını verdikleri çalışmaların; bölgede patates sigili olarak bilinen hastalığın belirlenmesinde, ürünün kaldırılmasında faydalı olacağını söyledi. (Ankara)

“Çetelere karşı tek yumruk tek barikat!”

1 Mayıs Mahallesi'nde çeteciler tarafından gerçekleştirilen saldırının ardından, devrimcilerin halka çağrı yapmasıyla düzenlenen geniş katılımlı yürüyüşlerle saldırı protesto edildi.

13 Temmuz tarihinde saat 22:00'de çeteci ve tinercilerden oluşan yaklaşık 30 kişilik bir grup ellerinde silah, bıçak ve sopalarla 1 Mayıs Mahallesi'ndeki Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği'ne saldırmak için toplandılar. 1 Mayıs Mahallesi Güzelleştirme Derneği'nde bulunan ESP üyeleri, Partizan okurları ve bazı devrimci gazetelerin okurlarının da olduğu kitle de çetecilerin toplandığı duyumunu alıp oraya gitmek için hazırlandılar. Daha sonra çeteci grupla devrimcilerin karşılaşması sonucu çıkan çatışmada 1'i ESP'li, 3'ü Güzelleştirme Derneği üyesi 4 kişi silah ve bıçak darbeleriyle yaralandı. Polis daha önceleri sürekli mahallede olduğu bilinirken olayın olduğu saatlerde polisin olmaması dikkat çekici idi.

Olayın hemen ardından 1 Mayıs Mahallesi Yozlaşma Karşıtı Platform bileşenleri halka gelişmeleri duyurup, propaganda ve ajitasyon yaptı ve ma-

hallede bir yürüyüş gerçekleşti. Daha sonra mahallenin çeşitli yerlerine barikatlar kuruldu. Mahallelinin de barikat başlarına geldiği eyleme, yaklaşık 300 kişi katıldı. TKP/ML militanlarının da bulunduğu eylem, saat 02:00'de sona ererken bu arada MLKP militanlarının havaya ateş ettikleri görüldü.

Yapılan saldırıya karşı 14 Temmuz günü devrimci siyasetler bir araya gelerek hem esnafa hem de halka çağrı yaptı. Esnafın kepenk kapatarak destek verdiği, halkın yoğun katılımının sağlandığı bir yürüyüş yapıldı. Saat 12:00'de 1 Mayıs merkezden mahalle çıkışına kadar yaklaşık 1000 kişi "Mahallemizde çete istemiyoruz", "Susma sustukça sıra sana gelecek", "Yaşasın devrimci dayanışma" vb. sloganları attı. Burada yapılan konuşmada, yapılan saldırı kınandı, mahallede çeteleşmeye izin verilmeyeceği vurgulandı. Kitle Eski Karakol durağına yürüdüktan sonra dağıldı.

Yine 14 Temmuz günü akşam saat 19.00'da 1 Mayıs Mahallesi'nde Partizan, ESP, DHP, DEHAP, SODAP, 1 Mayıs Güzelleştirme Derneği, Köz'ün örgütlediği Alinteri gazetesinin desteklediği bir protesto yürüyüşü gerçekleşti. HÖC diğer yapılardan bağımsız olarak aynı olayı protesto ederken ortak eylem yapanların arkasında yürüdü.

Eski Karakol durağında "Yozlaşmaya karşı kültürüne sahip çık" pankartını açan eylemciler, yolu trafiğe kapatarak "Gün gelecek devran dönecek çeteler halka hesap verecek", "Çetelerin ipleri devletin elinde", "Katil polis 1 Mayıs'tan defol", "Yaşasın devrimci dayanışma" vb. sloganlar atarak son durağa kadar yürüdüler. Bir kişi burada yaptığı konuşmada "uyuşturucuyla mahalle halkını uyutmak istiyorlar. Gençlerimiz çetelere özendirilmek isteniyor. Mahallemize yoz kültürün girmesine izin vermeyeceğiz, mücadele edeceğiz ve biz kazanacağız" dedi. Konuşmanın ardından kitle hep birlikte devrimci marşlar söyledi. Söylenen türkülerle halaya durdu. Eylemin sonunda kitle tekrar aşağı doğru sloganlarla inerken Partizan ile DHP kitlesinin attığı "Gerillalar ölmez, yaşasın Halk Savaşı", "17'ler ölmez, yaşasın Halk Savaşı", "Biz biz biz, işçinin köylünün yiğit sesiyiz, namluya sürülmüş halk mermisiyiz", "Önderimiz İbrahim, İbrahim Kaypak-kaya" vb. sloganlar dikkat çekti.

(Kartal)

1 Mayıs'ta çete istemiyoruz

1 Mayıs Yozlaşma Karşıtı Platform mahallede çeteleşme ve uyuşturucuya karşı ve son süreçte çetelerin devrimcilere yaptığı saldırılarına karşı mahalle halkını daha duyarlı hale getirmek amacıyla 1 Mayıs Mahallesi'nde Newroz alanında 23 Temmuz Cumartesi günü saat 20.00'de bir şenlik düzenledi.

"Yozlaşmaya karşı kültürüne sahip çık Mustafa Kemal Mahallesi Güzelleştirme Derneği" pankartının açıldığı şenlikte yapılan konuşmada, uyuşturucu satıcılarının ve çetelerin mahallede barındırılmaması ve bunlara karşı hep birlikte mücadele edilmesi çağrısı yapıldı. Çeteler tarafından sıkılan kurşunun devrimci ve demokrat insanlara sıklığı belirtilerek çetelerin iplerinin devletin elinde olduğu söylendi. Devletin tankıyla, topuyla giremediği 1 Mayıs mahallesine uyuşturucu ve çetelerle girmeye çalıştığı, bu saldırıya karşı mücadele etmenin zorunlu olduğu vurgulandı. Konuşmanın ardından Grup Sarya'nın söylediği Kürtçe, Türkçe ezgilerle kitle halaya durdu. Ardından mahallede yetişmiş olan yerel sanatçı Hüseyin Akdoğan'ın söylediği parçalara kitle de eşlik etti. Şenlikte "1 Mayıs'ta çete istemiyoruz", "Çeteler halka hesap verecek", "Yaşasın halkların kardeşliği" vb. sloganları atılırken sahneye son olarak Grup Vardiya çıktı. Vardiya'nın söylediği marşlar ve türkülerle şenlik saat 20.15'te sona erdi. (Kartal)

✓78'LİLER DERNEĞİ ALİ UYGUR'U MEZARI BAŞINDA ANDI!

1980 döneminde Pozantı'da gözaltına alınıp Adana'ya götürülen daha sonra Mersin polisine teslim edilen DEV-YOL üyesi Ali Uygur polis tarafından başına sert bir cisimle vurularak işkenceyle katledilmişti. Polis, Uygur'un gözaltında öldürüldüğünü kabul etmeyerek, firar ettiğini söyleyip katilini gizlemeye çalışmıştı. Polis tarafından gömülen cenaze, ailesinin ve yoldaşlarının çabasıyla mezardan çıkarılarak yeniden defnedilmişti. Aradan 25 yıl geçmiş olmasına rağmen Uygur'un katilleri halen yargılanmış değil.

Uygur, katledilişinin 25. yılında 14 Temmuz 2005 tarihinde Mersin 78'liler Derneği ve ailesi tarafından mezarı başında anıldı. Saat 10:30'da 78'liler Derneği'nde toplanan yüzü aşkın kişi, saat 11:00'de Uygur'un mezarına geldi. Mezarı başında yapılan saygı duruşuyla tüm devrim şehitleri bir kez daha anıldı. Uygur'u tanıyan yoldaşları onu anlattılar. Annesi ise "oğlumu 25 yıl önce öldürdüler, katilleri hala yargılanmadı. Katillerin yargılanmasını istiyorum" dedi. Mezara çiçekler bırakılırken anma boyunca sık sık "Devrim şehitleri ölümsüzdür", "Ali Uygur ölümsüzdür", "Katiller bulunsun hesap sorulsun" vb. sloganlar atıldı. Anmaya Partizan okurları ve DDSB de katıldı. (Mersin)

✓ DKH TEMSİLCİSİ TUTUKLANDI

Demokratik Kadın Hareketi yaptığı yazılı bir açıklama ile Ankara temsilcileri Nurten Karataş'ın 15 Temmuz 2005 tarihinde Ankara Cumhuriyet Savcılığı tarafından gözaltına alındığını, serbest bırakılan 5 kişi hakkında "örgüt üyesi" oldukları gerekçesiyle tekrar tutuklama kararı çıkarıldığını ve bu karar gereği Demokratik Kadın Hareketi Ankara temsilcisi olan Karataş'ın örgüt üyeliği gerekçesiyle 15 Temmuz günü Didim'de gözaltına alınıp, tutuklanarak Ulucanlar Hapishanesi'ne götürüldüğünü açıkladı.

Açıklamada "emekçi halklarımızı yönelik bu baskı ve zulüm dün olduğu gibi bugün de en yoğun haliyle sürmektedir. Faşizmin devrimci kesimler ve emekçi halklarımız üzerinde estirdiği bu terör, halkların haklı mücadelesinin önünü almaya yetmeyecektir. Baskılar, gözaltılar, tutuklamalar yüzyıllardan beri var oldu, bizleri yıldırmadı ve yıldıramayacak. Demokratik Kadın Hareketi Ankara Temsilcisi olan Nurten Karataş'ın gerçek dışı gerekçelerle tutuklanmasını protesto ediyor ve derhal serbest bırakılmasını istiyoruz.

Sistemin Nurten Karataş şahsında tüm devrimcilere yönelen bu saldırılarına karşı tüm devrimci, demokrat, yurtsever kurum ve kuruluşları tavır almaya çağırıyoruz" denildi. (H. Merkezi)

✓ BASKILARA KARŞI ORTAK AÇIKLAMA

Hatay-Antakya'da 12 Temmuz Salı günü bir araya gelen Partizan, HÖC, ESP ve BDSP okurları ve üyeleri son süreçte artan baskılara karşı ortak bir basın açıklaması yaptı. Gelişim Dershanesi önünde toplanarak Ulus Medya'ya kadar sloganlarla yürüyen kitle, burada bir basın açıklaması yaptı. Kitle adına Hasan Kutlu'nun yaptığı açıklamada 1 Mayıs'da tutuklanarlara, 17'lerin ve Eyüp Beyaz'ın katledilmesine ve Van'daki olaylara değinildi. Kutlu, "yeni çıkarılan TCK, CİK vb. gibi yasalar halkın üzerinde estirilen terö-

rü yasalaştırmak içindir" dedi. "Baskılar, tutuklamalar bizi yıldırılmaz" yazılı ortak imzaların bulunduğu pankartı taşıyan kitle sık sık "Baskılar bizi yıldırılmaz", "Devrim şehitleri ölümsüzdür", "Yaşasın devrimci dayanışma", "Tutuklama, baskılar gözaltılar bizi yıldırılmaz" vb. sloganlar attı. Açıklama esnasında kolluk güçleri ve sivil faşistler provokasyon yaratmak istedi, fakat başarılı olamadı. Açıklamanın ardından kitle alkış ve sloganlarla dağıldı. (Mersin)

Saldırıyı örgütleyenler, Kaymazların katilleridir!

“Güvenlik gerekçesi” güven vermedi

21 Kasım 2004 tarihinde, Mardin- Kızıltepe’de; evlerinin önünde özel hareket timlerince Ahmet Kaymaz ve 12 yaşındaki oğlu Uğur Kaymaz terörist oldukları gerekçe- si ile katledilmişlerdi.

Katliamcı özel hareket elemanları hakkında açılan davanın halk tarafından güçlü bir şekilde sahiplenilmesini hazmedemeyen devlet, ‘sanıkların güvenliği’ gerekçesiyle davayı Adalet Bakanlığı’nın talimatıyla Mardin’den Eskişehir’e aldırdı. Bu yapılanlar devlet cephesinden ‘bağımsız yargı’ya müdahalenin adımı oldu.

20.07.2005 tarihinde Eskişehir Ağır Ceza Mahkemesi’nde görülen davanın takipçisi olanlar sabahın erken saatlerinde SDP ve EMEP il binaları önünde buluşarak kortejler halinde adliyeye dek yürüdüler. Yürüyüş esnasında taşınan Uğur Kaymaz afişleri ve atılan; “Yaşasın halkların kardeşliği”, “Hepimiz Uğur’uz, hepimiz Kürt’üz” sloganları ile Eskişehir sokakları hareketlendi. Adliye kadar yapılan yürüyüş, duruşma salonunun küçük olmasından kaynaklı dört saatlik bir destek eylemine dönüştü.

Saat 09:30’da başlayan duruşmada,

müştekiler 36 avukat ile temsil edildi. Müşteki ve-killere Av. Tahir Elçi; davanın Mardin’den Eskişehir’e alınmasının yargıya müdahale olduğunu ve sanık memurların hala görevlerinin başında olmasının adil yargılanma hakkı ve delillerin karartılması açısından tehdit oluşturduğunu vurguladılar. İddianameye ilişkin savunmalarını yapan sanıklar, Mehmet Karaca, Yaşafettin Açıksoz, Seydi Ahmet Töngel ve Salih Ayaz haklarındaki isnat edilen suçlu kabul etmeyip yaptıkları fiilin kendilerini korumaktan öte bir niyetle yapmadıklarını belirttiler ve “Bir itirafının verdiği bilgilere göre PKK terör örgütünün Kızıltepe İlçesi’nde güvenlik güçlerine karşı eylem hazırlığı içinde olduğu ve bu eylemde ilçenin jandarma karakoluna en yakın milis evi olan ve sonradan, Kaymazların olduğunu öğrendikleri evi gözetleme görevi ile görevlendirildik. Evi gözetlediğimiz esnada bize doğru gelen iki şahısla karşılaştığımızda “dur polis” ihtarında bulunduğumuz halde bu şahıslar bize ateşle karşılık verince biz de ateşle karşılık verdik” dedi.

Duruşma salonunda sanıklar kendilerinin yaptığı fiili meşru müdafaa sınırları içerisinde göstermeye çaba harcamaları esnasında, devletin resmi ve sivil faşist güçleri de davayı sahiplenilenlerin çabalarını boşa çıkarmak amacıyla saldırıya geçtiler. Sabahın erken saatlerinden itibaren adliye etrafında panzerler, robocop ve diğer polis görevlileriyle yoğun yağmak yapıp güvenliği sağlamaya çalışanlar adliye önünde bekle-

yen kitleye saldırıya göz yumdular. Faşistler tarafından atılan taşlar sonucu beş kişi çeşitli yerlerinden yaralandı. Yaşanan saldırıya müdahale etmeyen polisler ve cumhuriyet başsavcısı ile görüşen müşteki avukatları, yaşanacak olumsuz bir durumdan yetkililerin sorumlu olacağı belirtilerek görevlerini yapmaları istendi. Saldırı karşısında kitle sloganları ile bekleyişlerini duruşma sonuna kadar devam ettirdiler.

Duruşma sonunda müşteki vekillerinin sanık memurların tutuklanmaları talebini mahkeme heyeti sanıkların kaçma durumları olmadıkları gerekçesiyle reddetti ve duruşmayı 24 Ekim 2005 tarihine bıraktı.

Kaymaz Davası’nın, Gazi Katliamı Davası ve Metin Göktepe Davası gibi suçun işlendiği yer dışından başka bir yere güvenlik nedeniyle başka bir ele alınarak sürüncemede bırakılmak istenmesi, davanın sahiplenilmemesini veya takip edilememesini ve neticede suçluların göstermelik bir ceza ile cezalandırılmalarını sağlamak gayesi güdülmektedir. Bunu tersine çevirmek davanın daha kitlesel sahiplenilmesi, davanın takip edilmesi ile mümkün olacaktır.

“Yaşasaydı 13 yaşında olacaktı”

İHD İzmir Şubesi Mardin Kızıltepe’de polis kurşunlarıyla öldürülen 12 yaşındaki Uğur Kaymaz ve babası Ahmet Kaymaz’ın davasından önce konuyla ilgili Cumhurbaşkanlığı, Başbakanlık, Adalet ve İçişleri Bakanlıklarına faks çekti.

İHD üyeleri 15 Temmuz günü, Uğur Kaymaz’ın fotoğraflarıyla şube binası önünde biraya geldi. İHD üyeleri buradan Büyük Konak Postanesi’ne kadar, Kaymaz’ların davasına duyarlılık çağrısını içeren “Yaşasaydı 13 Yaşında Olacaktı” başlık-

lı bildiriye dağıtarak yürüyüş yaptı. Postane önünde açıklama yapan İHD İzmir Şube Başkanı Mustafa Rollas, Türkiye’nin 1980’li yıllardan itibaren faili meçhuller ve kayıplarla anıldığını belirterek İHD olarak suçluların bulunup cezalandırılmasını talep ettiklerini söyledi. Kızıltepe’de Uğur ve Ahmet Kaymaz’ın katledilmesiyle birlikte yargısız infazların gündeme geldiğini kaydeden Rollas, “Olayın açığa çıkan ve kamuoyuna yansıyan durumu yargısız infaz olduğuna işaret etmekteydi” dedi.

Uğur ve Ahmet Kaymaz’ın öldürülmesi olayının Türkiye’deki kamu otoritelerinin yargısız infaz iddialarına karşı tutum ve tavırlarının sınavı olacağına dikkat çeken Rollas, olayın takipçisi olacaklarını söyledi. Açıklamanın ardından İHD üyeleri açıklama metnini Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer, Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, TBMM Başkanı Bülent Arınç ve Adalet Bakanı Cemil Çiçek’e faksladı. (İzmir)

Baskılar bizi yıldırılmaz!

Kaymazların duruşmasını takip etmeye gelenlerin sivil faşistlerin saldırısına uğraması üzerine 22 Temmuz Cuma günü bir araya gelen İHD Ankara şubesi, Halkevleri, 78’liler Derneği, Dev Maden-Sen, ESP, EMEP, DEHAP, SDP, BDSP, DHP, HÖC, Alnteri, Kaldıraç, Partizan, Halkın Kurtuluş Partisi faşist saldırıları protesto ettiler.

Saat 18:00’de Yüksel Caddesi’nde bir araya gelen 100’ü aşkın kitle “Provokasyonları örgütleyenler Uğur’un katilleridir” pankartını açtı. “Faşizme karşı omuz omuza” sloganının atıldığı eylemde reformist partiler, İHD ve ESP ayrı bir metin okurken diğer devrimci-demokrat kurumlar da başka bir metin okudular. (Ankara)

“Şehitleri anmak; ideallerini yaşatmaktır!”

17’ler Bursa Temel Haklar Derneği’nde DHP, Partizan, HÖC, ESP, BDSP ve Alnteri tarafından ortak organize edilen bir gece ile anıldı.

Mercan şehitleri şahsında tüm devrim şehitleri için yapılan saygı duruşundan sonra ilk söz, Aydın Hanbayat’ın abisi Celal Hanbayat’a verildi. Hanbayat, “Ben kardeşimin hem abisi, hem de dava arkadaşım” diyerek Aydın’ın ve diğer şehit düşenlerin mücadelesini yaşatmakla onlara layık olacaklarını söyledi ve “buradan tüm devrimcilere sesleniyorum, 17’lerin cenazelerindeki devrimci dayanışmanın daha da güçlenmesi gerekiyor” dedi. Ardından okunan ortak metinde “devletin yaptığı katliam, bu ülkenin devrimcilerinden nasıl korktuğunun dışavurumudur” denilerek gerek operasyonun yapıldığı biçimi gerekse de katliam sonrasında devrimcilerin cansız bedenlerine yapılan vahşi işkenceler, nasıl bir ruh haline sahip olduklarını gösteriyor” şeklinde devam edildi.

Metinde ayrıca “Eyüp Beyaz’ın Adalet Bakanlığı önünde Özel Harekat Timleri tarafından katledilişi, 5 Temmuz günü Tunceli Çiçekli nahiyesinde çıkan çatışmada MKP/HKO gerillası Özlem Eker’in şehit düşüşü, 17 Temmuz’da 10 HPG gerillasının şehit düşüşü, faşizmin acizliğinin bir sonucudur” denildi.

Gecede Aydın Hanbayat’ın Alibeyköy’de Ölüm Orucu direnişi evinde yapılan konuşmasının sive-nizyondan gösterimini kitle heyecanla izledi. Okunan şiirler ve marşlarla gece sonlandırıldı. (Bursa)

Gonca Özken yalnız değildir!

10 Temmuz 2005 tarihinde ESP ve DHP tarafından Mersin’in Demirtaş Mahallesi girişinde 1. Çevre Yolu (E5) trafiğe kapatılarak 17’ler ve Özlem Eker’i anmak için lastik yakılmış ve çeşitli sloganlar atılmıştı. İki faşistin içinde olduğu bir aracın kitlenin üzerine sürülmesinden dolayı devrimciler tarafından tahrip edilmişti. Eylemin ardından Demirtaş girişi ve mahalle içinde terör estiren polis, mahalle halkına kimlik kontrolü adı altında saldırıda bulunmuştu. Birçok genç araçlara yaslanarak ve hakaret edilerek üzerleri aranmıştı. İki sivil faşistin yardımıyla okurumuz Gonca Özken de polis tarafından gözaltına alınarak Mersin TMS’ye götürülmüştür. 11 Temmuz 2005 tarihinde sabaha karşı saat 03:00 gibi Özken’in evine gelen TMS polisleri, evde arama yaparak her yeri dağıtmış, aileyi de tehdit etmiştir. Evde bulunan İşçi-köylü, Partizan, Yeni Demokrat Gençlik yayınlarına ve Umut Yayımıcılık’tan çıkan Tohum kitabına yasadışı yayın muamelesi yaparak el koymuştur.

Gözaltında bulunduğu süre içerisinde sürekli psikolojik işkenceye maruz kalan okurumuz, 12 Temmuz

2005 tarihinde Savcılığa çıkarıldı. Savcının keyfi şekilde tutuklama istemi hakim tarafından da onaylanarak Özken, Mersin E Tipi Kapalı Hapishanesi’ne götürüldü. Özken mahkemede de hakim hakaretlerine maruz kalmıştır.

ÖZKEN’LE DAYANIŞMA EYLEMİ YAPILDI!

12 Temmuz 2005 tarihinde Özken’in keyfi bir şekilde tutuklanması, buna gerekçe olarak da 1 Mayıs’a ve çeşitli basın açıklamalarına katılmasının gösterilmesi ve korsan gösteri yaptığının iddia edilmesi Partizan, DHP, ESP ve HÖC tarafından yapılan bir basın açıklamasıyla protesto edildi. 14 Temmuz 2005 saat 12:00’de Taşbina önünde bir araya gelen devrimciler “Gonca Özken’e Özgürlük” yazılı ortak imzalı pankartı açtılar. Dövizlerin de açıldığı

eylemde basın metnini Partizan dergisi okudu Ebru Özken okudu. Açıklamada Gonca Özken’in keyfi bir şekilde tutuklandığı belirtilerek “hiç kimsenin şüphesi olmasın; haklı ve meşru mücadelemiz sürüyor. Yasa dışı bir şekilde tutuklanan Gonca Özken derhal serbest bırakılsın” denildi. Eylemde sık sık “Gonca Özken yalnız değildir”, “Yaşasın devrimci dayanışma”, “Gözaltılar, tutuklamalar, baskılar bizi yıldırılmaz”, “Mercan’da düşenler kavgamızda yaşıyor” vb. sloganlar atıldı. Eylem alkışlarla sona erdirildi. (Mersin)

“Sesinizi sesimize, sesimizi tutsakların sesine katmaya çağırıyoruz”

1996 yılında uygulamaya konulmak istenen hücre ve tecrit saldırısına karşı yapılan Ölüm Orucu ve Süresiz Açlık Grevi eyleminde güneşe uğurlanan 12 devrimci, çeşitli illerde yapılan anımlarla bir kez daha “unutmak ihanettir” denilerek anıldılar.

21 Temmuz 2005 tarihinde Mis Sokak'ta toplanan TUYAB üyeleri, 1996 Ölüm Orucu ve Süresiz Açlık Grevi'nde ölümsüzleşen 12 şehidi anmak için İstiklal Caddesi'nden Galatasaray Postanesi önüne kadar yürüdü.

Mis Sokak'ta bir araya gelerek “Tecrit kaldırılсын, hücreler kapatılсын” pankartı açan TUYAB'lılar, yürüyüş sırasında 12'lerin resimlerinin olduğu ayrı bir pankart da açtılar. 2000 Ölüm Orucunda içerde ve dışarda yaşamını yitirenlerin resimlerinin de taşındığı yürüyüşte “İçerde dışarda hücreleri parçala”, “Devrimci tutsaklar yalnız değildir”, “12'ler ölümsüzdür” sloganlarıyla ve “96 ÖO ve Süresiz Açlık Grevi şehitleri ölümsüzdür”, “Katil devlet hesap verecek”, “Yaşasın devrimci dayanışma” ve “Hapishanelerde baskı ve işkenceye son” dövizleri taşınarak Galatasaray Postanesi önüne kadar yüründü. Postane önünde 96'nın ilk şehidi olan Aygün Uğur için yazılmış bir şiirin okunmasıyla başlanılan açıklamada; tabutlukların kapatılması için 20 Mayıs'ta başlanan SAG'ın, 45. gününden sonra Ölüm Orucu'na dönüştürülmesi ve 12 şehidin ardından zaferle sonuçlandırılmasına değinilerek; “96 devrimci dayanışmanın, siper yoldaşlığının birlikteliğinde egemenlere geri adım attırdı” denildi. Bugün de tutsakları teslim almak, onların iradelerini kırmak için F tiplerinin oluşturulduğu fakat 5 yıldan beri tutsakların çeşitli direnişlerle tecrite ve her türlü onur kırıcı davranışa karşı direnişlerinin sürdürüldüğü; temel talebin tecridin kaldırılması olduğuna dikkat çekilen konuşmada TUYAB'lılar 1 Haziran'da yürürlüğe giren Yeni CİK, TCK ve CMK'yla birlikte ağırlaştırılan tecrit ve baskılara karşı, dışarıda “Tecrit kaldırılсын, hücreler kapatılсын” sloganıyla mücadele edeceklerini belirtti.

Eylem takvimlerini de açıklayan TUYAB'lıların eylemi slogan, alkış ve ışıklarla sona erdi.

ÖO şehitleri mezarları başında karanfillerle anıldı

96 SAG ve ÖO, 2001 ÖO şehitlerini anmak için 24 Temmuz'da Yenibosna Cemevi önünde toplanan TUYAB'lılar Kocasinan Mezarlığı'nda bulunan 96 ÖO şehidi Os-

man Akgün'ün mezarına yürüdüler. Cemevi önünde SAG ve ÖO şehitlerinin resimlerini taşıyarak “Tecriti kaldırın hücreleri kapatın”, “96'dan 2001'e SAG ve ÖO şehitleri ölümsüzdür” pankartlarını açan TUYAB'lılar

Kocasinan Mezarlığı'na yürüdüler.

Yürüyüş boyunca “Zindanlar yıkılсын tutsaklara özgürlük”, “Katil devlet hesap verecek”, “Hapishanelerde baskı ve işkenceye son” vb. dövizler taşıyan 70 kişi sık sık “12'ler ölümsüzdür”, “Anaların öfkesi katilleri boğacak”, “Bedel ödedik bedel ödeteceğiz” vb. sloganlar attı. 96 SAG ve ÖO direnişinde şehit düşen devrimciler şahsında devrim ve komünizm şehitleri için saygı duruşunda bulunulurken yapılan konuşmada 1996'da Eskişehir Tabutluğu'yla başlayıp hayata geçirilmeye çalışılan F Tipi hücre saldırısını canları pahasına geri püskürten devrimcilerin devrim mücadelesinde yaşamaya devam edeceği vurgulandı. Konuşmada devrimin kızıl karanfillerine devrim sözü verilerek “Yoldaşlar bu kavgayı sürdüreceğiz ve biz kazanacağız” denildi.

Konuşmanın ardından şiirler okundu ve türküler söylendi. “Hesaplaşma günü korkunç olacak” sloganıyla anma sona ererken kitle yine Kocasinan Mezarlığı'nda bulunan 2001 ÖO direnişinde şehit düşen Lale Çolak'ın mezarı başına giderek burada da kısa bir anma gerçekleştirdi. Lale'nin sevdiği şiir okunarak “Biz Kazanacağız” marşı söylendi.

Gazi'de YDG ve SGD'den ANMA EYLEMİ

* 12'ler 19 Temmuz Salı günü Yeni Demokrat Gençlik ve Sosyalist Gençlik Derneği tarafından Gazi Mahallesi'nde yapılan meşaleli eylemle anıldı. Saat 21:00'de Elmas Market önünde toplanan YDG ve SGD'li gençler “1996'dan 2001'e Direniş Sürüyor! Şehitlerimizin Hesabını Soracağız!- YDG/SGD” yazılı pankart açarak sloganlarla ara sokaklardan yürüyerek ana caddeye çıktılar. Sık sık “Ölüm orucu şehitleri ölümsüzdür”, “Anaların öfkesi katilleri boğacak”, “İçerde dışarıda hücreleri parçala”, “Katil devlet hesap verecek”, “Mercan şehitleri ölümsüzdür”, “Eyüp Beyaz ölümsüzdür” vb. sloganlar atarak ana caddeye çıkan kitle yolu trafiğe kapatarak Kıbrıs Caddesi'ne kadar yürüdü. Yürüyüş boyunca halka ajitasyon çeken kitle Kıbrıs Caddesi'nde ellerindeki meşalelerle yaktıkları ateşin çev-

resinde marşlar söyleyerek halay çektiler. Mahalle halkının alkışlarla desteklediği eylem 12'lerin adının okunmasının ardından sona erdi. Eyleme Alnteri okurları da destek verdi.

İZMİR

İzmir Cezaevi İnişiyatifi 22 Temmuz günü yaptığı eylemle 96 Ölüm Oruçları ve Süresiz Açlık Grevi'nde şehit düşenleri bir kez daha andı.

Kitle 22 Temmuz günü Buca Hapishanesi önünde ellerinde 84, 96 ve 2000 Ölüm Orucu'nda şehit düşenlerin resimleri ve “Devrim şehitleri ölümsüzdür” sloganlarıyla bir araya geldi.

İlk olarak 96'da ÖO ve SAG'da yaşamalarını yitirenler için 1 dakikalık saygı duruşunda bulunuldu. Saygı duruşunun ardından İCİ adına açıklamayı Meral Ünal yaptı. Ünal; ölümün yıllardır kanıksandığı hapishanelerde her sorunun “güvenlik” perspektifiyle ele alındığını belirtti.

Ünal ayrıca “daha 1988'de hücre tipi cezaevi için kolları sıvayanlar, Eskişehir'e sevk sırasında 2 tutuklunun ölümü ve toplumsal muhalefetin baskısı ile bu uygulamadan vazgeçmiştir. Ama 1996 yılında 'Eskişehir Tabutlukları' yeniden açılmış 1 Mayıs'ta gözaltına alınanlar Eskişehir Cezaevine götürülmüştür. Yeniden hücre, tecrit etme denemesinin yapıldığı bu dönemde 45. gününde Süresiz Açlık Grevi ve Ölüm Orucu şeklinde 69 gün sürdürülen direnişte: 12 kişi yaşamını yitirmiştir. Aynı süreçte kalıcı olarak hastalanan Polat İyit ve Erkut Direk-

çi de kurtarılamayarak yaşama veda etmiştir” dedi.

Eylem “Zindanlar boşalsın tutsaklara özgürlük”, “Devrimci tutsaklar onurumuzdur” sloganlarıyla son bulurken polisin yanısıra bu kez hapishane içinden Jandarma da kamera çekimi yaptı.

ADANA

96 Ölüm Orucu'nda şehit düşen 12 kişi Adana'da da anıldı.

Çakmak Caddesi üzerinde bulunan Kültür Sokağı önünde bir araya gelen Partizan, ESP, DHP, Alnteri, Barikat ve BDSP kitleleri, “1996 ölüm orucu şehitleri ölümsüzdür” pankartı açarak şehitlerin fotoğraflarını taşıdı.

Açıklamayı yapan Volkan Sağıltıcı, Eskişehir'de Uğur Kaymaz ve babasını öldüren polislerin duruşmasını izleyen gruba faşistlerin saldırısı ile İstanbul'da Coca Cola işçilerine polis müdahalesini kınadı.

1996 yılında başlatılan Ölüm Oruçlarında 12 kişinin şehit düştüğüne dikkat çeken Sağıltıcı, “Bu gün 1996 Ölüm Oruçlarının üzerinden 9 yıl geçmesine rağmen cezaevlerinde süren insanlık suçu olan tecrit halen devam etmektedir” dedi.

Açıklamanın ardından Adana Merkez Postanesi'ne kadar yolu trafiğe kapatarak yürüyen kitle, hapishanede bulunan tutsaklara mektup gönderdi. “12'ler ölümsüzdür”, “Baskılar bizi yıldırılmaz”, “Yaşasın devrimci dayanışma”, “İçerde dışarıda hücreleri parçala” sloganları atan kitle, postane önünde 5 dakikalık oturma eylemi yaptı.

Hazro'daki siyasi tutsaklara gardiyan baskısı

Diyarbakır Hazro Kapalı Hapishanesi'nde bulunan M. Nuri Kaçmaz, ailesi aracılığıyla İHD'ye başvurarak, siyasi tutsakların hapishanede görevli A.Ç adlı gardiyanın sürekli hakaret ve tehditlerine maruz kaldıklarını söyledi. Kaçmaz, aynı zamanda yaz ayları ile birlikte hapishanede sürekli akrep-lerin ortaya çıktığını ve idarenin ilaçlama yapmamasından dolayı tedirgin olduklarını bildirdi.

Hazro Kapalı Hapishanesi'nde tutuklu bulunan PKK davasından hükümlü bulunan ağabeyi A. Nuri Kaçmaz adına İHD'ye başvuran Songül Kaçmaz, yaklaşık 2 aydan bu yana ağabeyinin Hazro Kapalı Hapishanesi'nde bulunduğunu belirterek, “Son olarak cezaevine görüşe gittiğimizde siyasi tutukluların birçoğu gardiyan A.Ç'nin keyfi uygulamalarından ve sürekli kendilerine sorun çıkarmalarından bahsediyordu. A.Ç adlı gardi-

yan, adli tutuklulara karşı sorun çıkarılmak, siyasi tutuklular üzerinde ise gerginlik yaratarak, hakaretlerde bulunuyormuş. Koşuş koridorlarında bağırarak, tutuklular üzerinde psikolojik baskı yaratıyormuş. Bu durumun çökmez olduğunu ve İHD'ye başvurmamızı istediler” dedi.

Hapishanede gardiyanın baskının yanı sıra özellikle son haftalarda birçok akrebin görüldüğünü ve tutuklularını tedirgin ettiğini kaydeden Kaçmaz, “Hapishanedeki tutuklular son günlerde sürekli akreplerle karşı karşıya kalıyorlar. Son bir hafta içerisinde çok sayıda akreple karşılaşmışlar ve bir günde bazen 5 tane akrep öldürmek zorunda kalıyorlar. Hapishane yönetimi ilaçlama yapmıyor” diye konuştu. Kaçmaz, ilaçlama yapılması için İHD aracılığı ile Hazro Kaymakamlığı'na başvuru yaptıklarını da sözlerine ekledi. (H. Merkezi)

Katliamcılar yargılansın!

Ümraniye Hapishanesi'nde 2000 yılında gerçekleştirilen 19 Aralık Katliamı'nda "cezaevi yönetimine karşı isyan çıkardıkları" gerekçesiyle yargılananlar, operasyon sırasında kolluk güçlerinin kendilerine saldırdıklarını söyleyerek Adalet Bakanlığı'ndan şikayetçi olduklarını kaydettiler. Operasyon öncesi tutuklulara ağır kesici iğnelerin vurulduğu ve bu iğneler sonucu uyuşmanın ardından ise operasyonun başlatıldığı kaydedildi.

Üsküdar Adliyesi 1. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen duruşmada, tutsakların avukatları Behiç Aşçı, Naciye Demir, Sevim Akad'ın yanı sıra tutuksuz sanıklar Ali Taş, Engin Çoban, Mızrap Ateş, Orhan Dağdelen, Hatun Polat, İlhan Pirgaip, Adem Kvasoğlu, Nesimi Yalçın ve Erol Çelikten hazır bulundu.

İlk sözü alan sanık Engin Çoban, operasyon öncesi kendilerine ağır kesici iğnelerin vurulduğunu ve bu iğneler sonucu uyuştuklarını ardından ise operasyonun başlatıldığını söyledi.

Hapishanede isyan çıkartmadıklarını aksine güvenlik güçlerinin kendilerine silah ve gaz bombalarıyla saldırdığını belirten Erol

Çelikten, "Operasyon başladığında göz gözü görmüyordu ve kendimizi yere attık. İş makineleri duvarları yıkarak içeri girdi. Herkes duvar diplerinde oturuyordu ve bazıları yaralıydı. Bu konuda mağdur olan varsa o da biziz. Olay esnasında Ercan Polat isimli arkadaşımız dışardan açılan ateş sonucu yaşamını yitirdi" dedi. Operasyon sonrası hastaneye götürüldüklerini dile getiren sanık Mızrap Ateş ise, doktorların güvenlik güçleriyle işbirliği yaptığını ve kendilerinin yataklara zincirlendiğini söyledi.

Hastanede insanlık onuruyla bağdaşmayan muamelelerle karşılaştıklarını ifade eden Ateş, "Hipokrat yemini eden doktorlar güvenlik güçleriyle işbirliği yaparak bize saldırdı. Yatağa zincirlendik. Bu nedenle Adalet Bakanlığı ve devletin diğer birimlerinden şikayetçiyiz" diye konuştu.

"Özel timin konuşma dökümlerini istiyoruz"

Tutuksuz sanıkların derhal beraatlerine karar verilmesi gerektiğini dile getiren Av. Behiç Aşçı ise, "19 Aralık'taki operasyon aynı gece 20 cezaevinde yapıldı. Değişik türde

ve binlerce bomba kullanıldı. Bu operasyonlarda özel timlerin ve özel olarak hazırlanan bombaların kullanıldığı tespit edilmiştir. Operasyon anındaki rütbelilerin telefon ve telsiz konuşmalarının dokümanlarının getirilmesini talep ediyoruz" dedi.

Aşçı, operasyonları yapanlar hakkında ise suç duyurusunda bulunacaklarını vurguladı.

Mahkeme, yapılan savunmaların ardından duruşmayı erteledi.

Duruşma sonrası Üsküdar Adliyesi önün-

de bir araya gelen TAYAD'lı aileler basın açıklaması yaptı. "Ümraniye Hapishanesi katliamcılarını yargılansın" yazılı pankart taşıyan grup adına açıklama yapan Fahrettin Keskin, "Bu ülkede hukukun nasıl işlediğini biliyoruz. Demokratik taleplerle direnenlere saldır, katlet, sonra kurtulanlara dava aç. İşte Türkiye hukuku. Bizler katliamcılarının derhal yargılanmasını istiyoruz" şeklinde konuştu.

(H. Merkezi)

TUAD'lı aileler açlık grevi yaparak TUTSAKLARI SAHIPLENDİ

Tutuklu Aileleriyle Dayanışma Derneği (TUAD) üyeleri, Abdullah Öcalan'a ve F Tipi Hapishanelerdeki tutuklulara yönelik tecrit uygulamalarına son verilmesini isteyerek 14 Temmuz'dan başlayarak 3 günlük dönüşümlü açlık grevi yaptı..

TUAD, "Tutuklularla Dayanışma Haftası" nedeniyle dernek binasında basın açıklaması yaptı. Açıklama TUAD Yönetim Kurulu Üyesi Melek Mengirkan ve Demokratik Halk İnisyatifi Üyesi Kerime Ekinci tarafından yapılan Kürtçe ve Türkçe konuşmalar ile başladı.

Mengirkan ayrıca, görüşe çıkmama eylemi başlatan tüm PKK ve PJAK'lı tutukluların desteklemek ve onurlu, duruşmalarını sahiplenmek amacıyla 3 günlük dönüşümlü açlık grevine başladıklarını belirtti. 14-21 Temmuz tarihleri arasında "Tutuklularla Dayanışma Haftası" ilan ettiklerini belirten Mengirkan, tüm halkı ve barışsever demokratik tüm kurum ve şahsiyetleri eylemlerine katılma ve barışa güç vermeye çağırdı. (H. Merkezi)

14 Temmuz şehitleri anıldı

DEHAP İstanbul İl Gençlik Kolları ve Tutuklu Aileleriyle Dayanışma Derneği 14 Temmuz 1982 tarihinde ölüm orucunda yaşamını yitiren, Kemal Pir, M. Hayri Durmuş, Ali Çiçek ve Akif Yılmaz'ı yapılan etkinlikle andı.

DEHAP Esenler İlçe binasında düzenlenen etkinliğe, DEHAP, TUAD, Barış Anneleri İnisyatifi temsilcileri ile 1. Barış Grubu üyeleri katıldı. Demokrasi mücadelesinde yaşamını yitirenler için yapılan saygı duruşunun ardından kısa bir konuşma yapan, 1. Barış Grubu üyesi Yüksel Genç, demokrasi yolunda binlerce şehit verdiklerini ve tüm şehitlerin emeğine, mücadelesine sahip çıkılması gerektiğini söyledi. Genç ayrıca "yitirdiklerimiz, Kürt halkının demokrasi mücadelesinde önde olanlardı" dedi.

DEHAP Beykoz İlçe örgütünde de, şiir dinletisi ve sinevizyon gösterimi eşliğinde yapılan etkinlikle 14 Temmuz şehitleri anıldı.

DEHAP Batman İl Gençlik Kolları da, 14 Temmuz Ölüm Orucu şehitlerini anmak amacıyla bir etkinlik düzenledi.

İHD'nin 19. yaşı kutlandı

* İHD İstanbul Şubesi'nde, 19. kuruluş yıldönümü dolayısıyla 17 Temmuz tarihinde düzenlediği kokteylde Türkiye Kürdistanı'nda artan operasyonlara da dikkat çekildi.

Kokteyle İHD İstanbul Şube Başkanı Eren Keskin, İHD kurucu üyelerinden yazar Adnan Özyalçın ve kayıp yakınları katıldı. Etkinliğin açılış konuşmasını yapan İHD İstanbul Şube Başkanı Eren Keskin, İHD'nin kuruluşundan beri Türkiye'de konuşulması yasaklanan her türlü sorunu dile getirdiğini, hak ihlallerinin sona ermesi için mücadele verdiğini belirtti ve "Biz ezilenlerden yana olan tarafımızla son derece netiz. Bunu da objektif

bir bakış açısıyla dile getirmeye çalışıyoruz" dedi.

Kokteylde düşünce özgürlüğüne dikkat çeken yazar Adnan Özyalçın ise, "Biz yıllar önce yola çıktığımızda hak ihlalleri son safhadaydı ama ne yazık ki bu ihlaller bugün de devam ediyor. Ama mücadele bitmedi. İnsanların, eşitçe, özgürce, barış içinde yaşayacağı bir düzen gelecek" diye konuştu.

Kürtçe konuşan kayıp yakını Hanım Tosun ise faili meçhul cinayetlere değinerek, toplu mezarların açığa çıkarılmasını istediklerini dile getirdi.

* Yine 17 Temmuz tarihinde derneğin 19. kuruluş yıldönümü do-

layısıyla Sultanahmet'te bulunan Mehmet Akif Ersoy Parkı'nda basın açıklaması gerçekleştirildi. "İnsan, hakları ile insandır" pankartını taşıyan kitle adına İHD İstanbul Şube Başkanı Avukat Eren Keskin kısa bir konuşma yaptı. Keskin'in konuşması daha sonra bir başka İHD üyesi tarafından Kürtçe'ye çevrildi. Ardından İHD adına basın açıklaması metnini okuyan Av. Eren Keskin, derneklerinin 12 Eylül Darbesi'nden sonra bir grup aydın ve tutuklu yakını tarafından kurulduğunu hatırlattı. İHD'nin kurulduğu günden bu yana sürekli baskı gördüğüne dikkat çeken Keskin, "14 İHD yönetici ve üyesi, devletin içinde örgütlenmiş ve Teşkilat-ı Mahsus'a'dan bu yana varlığını ko-

ruyan gizli örgüt tarafından öldürüldü. Birçok şubesi kapatıldı, bombalandı. Birçok yöneticisi düşünceleri nedeniyle cezaevine konuldu" dedi. (H. Merkezi)

* Ankara'da da Yüksel Caddesi İnsan Hakları önünde etkinlik düzenledi. Davul ve zurna eşliğinde halayların çekildiği kutlamada bir konuşma yapan Av. Yusuf Alataş, 19. yıllık insan hakları mücadelesinde 14 arkadaşlarının yaşamını yitirdiğini, birçok arkadaşlarının tutuklandığını, birçoğunun ise yurt dışına çıkmak zorunda kaldığını söyledi. Etkinlik Ankara Gençlik ve Kültür Merkezi müzik gruplarından Koma Rezan'ın sunduğu müzik dinletisi ve halaylarla son buldu. (Ankara)

Nakit para: "Güvenlik" açısından SAKINCALI!

Adalet Bakanlığı hükümlü ve tutukluların yanlarında nakit para bulundurmalarını yasakladı. Adalet Bakanlığı'nın "Hükümlü ve Tutukluların Emanete Alınan Kişisel Paralarının Kullanımına" ilişkin yönetmeliği Resmi Gazete'de yayınlanarak yürürlüğe girdi.

Buna göre, kuruma gelen hükümlü ve tutukluların üzerinde bulunan paralarının miktarı ne olursa olsun, kurum görevlilerince "alıkonularak" karşılığında "makbuz" verilecek. Yeni düzenlemeye göre müdürü bulunan kurumlarda, hükümlü ve tutuklular hiçbir şekilde yanlarında nakit para bulunduramayacak.

Tutuklu ve hükümlüler emanet para hesabından kantin hesabına aktarılacak para üzerinden harcama yapabilecek. Harcama tutarları, haftalık gereksinimleri göz önünde tutularak Adalet Bakanlığı'na tespit edilecek. Harcamalar Bakanlıkça belirlenen "haftalık harcama limitini" geçemeyecek.

Devrimci tutsakların F Tipi Hapishanelerde tüm yaşamını kısıtlamaya ve kontrol altına almaya çalışan sistem, şimdi de elini tutsakların cebine atarak "güvenlik" noktasında yeni bir adım daha atmış oldu! (H. Merkezi)

Ücretlerin artırılmasını isteyen kamu emekçileri bordrolarını yaktı

Hükümetin belirlediği ücret artışlarının yetersizliğini ve kamu emekçilerinin ücretlerinin tek taraflı belirlenmesini protesto eden KESK İstanbul Şubeler Platformu, 15 Temmuz'da Aksaray'da yaptıkları eylemle bütçelerin sosyal yaşamın ihtiyaçlarından uzak, borç ödeme belgesine dönüşmesine tepki gösterdi.

Hükümetle toplu sözleşme düzeninin oluşturulmasını isteyen kamu emekçileri, son 5 yılda yapılan zamlarla ücretlerinin yüzde 60 oranında eridiğini söyleyerek kamu emekçisinin gün geçtikçe yoksullaştığını vurguladılar. KESK İstanbul Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü Eğitim-Sen 1 No'lu Şube Başkanı Nihat Dede'nin yaptığı basın açıklamasında Eğitim-Sen ve BES'e anadilde eğitim hakkını savundukları için yöneltilen saldırıların da son bulması istendi. Çalışma yaşamının demokratikleşmesi, örgütlenme ve düşünce özgürlüğünün önündeki engellerin kaldırılması, sendikalara toplu sözleşmeli, grevli sendikal hak ve özgürlüklerin tanınması gerektiğini belirten Dede, "Eşit, parasız ve yaygın kamu hizmeti için, kölelik yasalarına ve hak gasplarına dur demek için, sermayeden değil emekten-halktan yana politikalar için, kamu personel yasa tasarısının geri çekilerek, kadrolu çalışmanın esas alındığı

demokratik bir çalışma yaşamının sağlanması için, sözleşmeli olarak çalıştırılan tüm personelin iş güvencesine kavuşturulması için mücadele ediyoruz, etmeye de devam edeceğiz" dedi. Açıklamaya katılan yaklaşık 80 kişi de taşıdıkları dövizlerle "Sözleşmeli köle olmayacağız", "Faşizme karşı omuz omuza", "KİT'ler halkındır satılmaz", "Telekom işçisi yalnız değildir", "IMF uşağı hükümet istifa" vb. sloganlar attı. (İstanbul)

KESK'TEN HÜKÜMETE UYARI

AKP hükümetinin kamu emekçileri için açıkladığı komik zam artışlarının ardından ülkenin dört bir yanında olduğu gibi Mersin'de de hükümeti uyarmak amacıyla KESK tarafından bir eylem gerçekleştirildi. 15 Temmuz 2005 tarihinde Mersin Defterdarlığı önünde bir araya gelen KESK üyesi kamu emekçileri, sık sık "Sadaka değil toplu sözleşme", "Zafer direnen emekçinin olacak", "Direne direne kazana-

cağız" vb. sloganlar attı. İnsanca bir yaşam isteyen kamu emekçileri bordrolarını yaktılar. Devletin üç yıllık ücret artışını komik rakamlarla açıklamasını eleştiren KESK Genel Başkanı İsmail Hakkı Tombul bu durumun insani bir yaklaşım olmadığını vurguladı. Eylemin ardından kamu emekçileri Mersin Limanı'nda özelleştirmeye karşı direnişte olan işçileri ziyaret ettiler. (Mersin)

KESK ÜYELERİ BORDRO YAKTI

15 Temmuz günü Çiçekçiler Pasajı'nda bir araya gelen KESK üyeleri, "Yüzdellik zam değil, toplu sözleşme", "IMF uşağı hükümet istifa", "Toplu sözleşme hakkımız, grev silahımız" vb. sloganlar attı.

Eylemde konuşma yapan KESK Bursa Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü Çetin Erdolu, hükümetin emekçilere reva gördüğü komik zam oranına değinerek "IMF onaylı yüzdellik ücret artışlarını kabul etmiyoruz. Ücretlerimizi, özlük ekonomik ve sosyal haklarımızı konuşacağımız toplu sözleşme talep ediyoruz. Bu bizim en doğal hakkımız ve bunun için mücadeleyi sürdürmeye kararlıyız" dedi. Emekçiler, bordrolarını yakarak eyleme son verdiler. (Bursa)

SES'li emekçiler hak gasplarını protesto etti

SES, sağlık çalışanlarının emekliliği ve maaşına yansımayan döner sermaye uygulamasına son verilmesini isteyerek, AKP hükümetini bir kez daha SSK'nın devriyle ilgili çalışanlara verdiği sözleri tutmaya çağırdı.

Samatya Hastanesi Başhekimliği önünde 14 Temmuz tarihinde toplanan SES İstanbul Aksaray şubesine üye emekçiler, maaş ve zam farklarının ödenmemesini protesto etti. "IMF değil emekçiler yönetsin", "Taşeron değil kadrolu eleman alınsın" yazılı dövizler taşıyan sağlık emekçileri, çeşitli sloganlar da attılar. Kitle adına konuşan Şükriye Aydın, SSK çalışanlarının yıllardır düşük maaş ve eleman açığıyla teknik donanım eksikliğine karşın özveriyle çalıştıklarını söyledi. Sağlık emekçilerinin emekliliğine ve maaşına yansımayan döner sermaye uygulamasına son verilmesini isteyen Aydın, "Sağlık emekçilerinin maaşı insanca yaşayacak seviyeye yükseltilmeli, artışlar emekliliğe yansıtılmalıdır. Her ilde her birimde, her meslek dalı ve branşta ücretlen-

dirmeye sebep olan, hastayı 'müşteri', sağlık kurumunu ticarethaneye dönüştürmeyi hedefleyen bu tür uygulamalarla sağlık alanının sorunlarının çözülemeyeceği açıktır" diye konuştu.

"İnsanca yaşayacak ücret istiyoruz!"

SES Aksaray şube üyesi sağlık çalışanları, maaşlarına ve emekliliklerine yansımayan döner sermaye uygulamasının son bulmasını istediler. Türkiye genelinde hastanelerin önlerinde basın açıklamaları yapan sağlık emekçileri, AKP hükümetinin SSK'nın devriyle ilgili olarak çalışanlara verdiği sözü tutmasını istedikleri ve Temmuz ayında tek seferde ödemesi gereken ikramiyelerinin de 6 taksite bölündüğünü belirttiler.

Samatya Eğitim Hastanesi önünde basın açıklaması yapan sağlık emekçileri adına basın metnini okuyan SES Aksaray Şube Başkanı Songül Beydilli Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası'nın getirdiği performans uy-

gulamasının amacının çalışanları bölmek ve sendikalaşmayı önlemek olduğunu altını çizdi.

"Performans sağlığa zararlıdır", "Sadaka değil toplu sözleşme", "Hükümet elini cebimizden çek" sloganlarının da atıldığı açıklamada, Beydilli "şu anda erken seçim duyularını yayılıyor. Artık halkı uyutamayacaklarını anladılar. Gücümüzü birleştirerek grevle hükümetin sonunu getireceğiz. Bu ülkeyi seven, insanca yaşanacak, demokratik bir yaşam isteyen bütün emekçilere görev düşmektedir" dedi. Açıklamanın yapıldığı Samatya Eğitim Hastanesi'nde hasta ve hasta yakınları da eyleme alkışlayarak destek verdi. (H. Merkezi)

İzmir'de SES Eylemi

SES üyesi sağlık emekçileri yaptıkları eylemlerle Temmuz ayı zamlarının ve ikramiyelerinin gasp edilmesi ile döner sermaye uygulamasını protesto etti.

İzmir'de de 14 Temmuz günü İzmir İl Sağlık Müdürlüğü önünde toplanan SES İzmir şubesi üyeleri, bordrolarını yakarak hükümeti protesto ettiler. "Maaş zammımız gasp edilemez" ve "Performanslı döner sermayeyi böler" sloganlarının atıldığı eylemde konuşan Şube Başkanı Ergun Demir, hükümetin Temmuz ayı zamlarını ek ödemedeki kestirildiğini, bir defada ödemesi gereken ikramiyeleri ise 6'ya böldüğünü hatırlattı. "Kamu kaynaklarının özel şirketlere aktarılmasına engel olmayan halkın vergilerini şirketlere peşkeş çeken hükümet, sağlık emekçilerinin kuş kadar olan yüzdellik artışına ve ikramiyesine göz dikiyor" diyen Demir, kamuoyunda hastaların adını "Bonus"a çıkaran performansla göre döner sermaye uygulamasına son verilmesini ve emekçilere insanca yaşanacak ücret verilmesini istedi. (İzmir)

KESK ÜYELERİNDEN TÜM BEL-SEN'E DESTEK

İzmir'deki KESK üyeleri, Hasan Tahsin Vergi Dairesi önünde yaptıkları basın açıklamasının ardından, toplu sözleşme hakkı için uzun süredir Büyükşehir Belediyesi önünde eylem yapan Tüm Bel-Sen üyelerine destek verdiler. "IMF değil, üretkenler yönetsin", "Sadaka değil toplu sözleşme" sloganlarının atıldığı eylemde konuşan KESK İzmir Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü Musa Sever, "Hükümet, 26 Nisan'da IMF'ye sunduğu niyet mektubunda 'Personel giderleri temel harcamalar içinde AB ülkelerinde olduğundan daha çok pay almaktadır' ifadesine yer verilerek ücret ve istihdam yapısının kapsamlı olarak gözden geçirileceğini göstermiştir" dedi. Eğitim-Sen'den sonra BES'e de dava açıldığını hatırlatan Sever, "Bu süreç bizim, ülkenin demokratikleşmesi için de mücadele etmemiz gerektiğini gösteriyor" diye konuştu. (İzmir)

Kervan Filistin'e yol aldı

Filistin'in işgaline, ülkede yaşanan hak ihlallerine karşı gündem oluşturmak üzere oluşturulan Filistin Kervanı, Fransa merkezli olarak kuruldu. İçerisinde başta Avrupa'daki Filistin örgütleri, insan hakları örgütleri ve İsraili işgal karşıtı insan hakları örgütlerinin de yer aldığı Kervan 5 Temmuz'da Strazbourg'dan yola çıkmıştı. Türkiye, Suriye ve Ürdün hattından ilerleyerek 3 bin 742 km'lik yolu kat edecek olan kervanın son durağı Kudüs olacak.

Türkiye'den de 4 katılımcının bulunduğu kervan, yol boyunca geçilen yerleşim birimlerinde yapacakları söyleşiler, film gösterimleri, konserler ve mitinglerle Filistin konusunda duyarlılık yaratmaya çalışıyor. Filistin Kervanı 11 Tem-

muz'da Türkiye'ye vardı ve 12 Temmuz'da Sultanahmet Meydanı'nda bir basın açıklaması yaparak Filistin sorununa duyarlı olan insanları kervanın yolcusu olmaya çağırdı. Kervan adına Saif Abu Kishek yaptığı açıklamada Filistin'de yaşanan hak ihlallerinin aynı şekilde Guantanamo'da da yaşandığını belirtti. Kishek "İsrail işgaline karşı 5 Temmuz'da Fransa'nın Strasburg kentinden Kudüs'e doğru yola çıkan Filistin Kervanı şimdi İstanbul'da. Bizler bugün buraya insan hakları ve adalet taleplerini haykırarak için dünyanın dört bir yanından gelen insanların yarattığı dayanışmayı büyütmek için toplandık. Filistin halkının 10'larca yıldır sürdürdüğü onurlu mücadelesinin takipçisi ve destekçisi olacağız-

zı bir kez daha ilan ediyoruz" dedi.

Açıklamanın ardından yol alan Kervan ertesi gün Ankara'da Abdi İpekçi Parkı'nda basın açıklaması yaptı. Aynı gün saat 14:00'de Ankara Serbest Muhabirler ve Mali Müşavirler Odası Salonu'nda "Ortadoğu'nun kanayan yarısı Filistin" konulu bir panel gerçekleştirilerek Filistin-Balata Mülteci Kampı Film Kolektifi belgeselleri gösterildi. Saat 18:00'de Keçirören Dayanışmaevi tarafından düzenlenen Filistin Dayanışma Şenliği'ne katılan kervan, akşam saatlerinde Adana'ya hareket etti. Filistin'de 1 hafta kalacak olan kervanın Adana'dan sonraki güzergahı ise Halep, Şam, Amman ve Allenby Köprüsü üzerinden Kudüs olacak. (H. Merkezi)

Telekom'un özelleştirilmesine karşı işçiler alanlardaydı

TALANLARA GÖZ YUMMA YA ÇAĞIZ!

mesini protesto etti.

ANKARA

Ankara'da TELEKOM İl Müdürlüğü önünde ve TELEKOM şubeleri önünde toplanarak davul zurna eşliğinde haley çeken işçiler, hükümeti ve özelleştirmeyi protesto etti.

Mamak Belediyesi ve Çankaya Belediyesi'nin Kolej'de bulunan binası önünde toplanan Tüm Bel-Sen Ankara 2 No'lu Şube ile Ankara Sendika Şubeleri Platformu üyesi bir grup da "Yaşasın sınıf dayanışması", "TELEKOM halkındır satılmaz" sloganlarıyla Haber-İş Sendikası'na destek verdi.

Çankaya Belediyesi önünde açıklama yapan Tüm Bel-Sen Ankara 2 No'lu Şube Başkanı Satı Burunucu Çalı, hükümetin bütün emek düşmanı politikalarına karşı birleşik ve örgütlü mücadeleye çağırıldı.

İZMİR

İzmir'de de 19 Temmuz günü iş bırakan Telekom işçileri Konak Telekom Müdürlüğü önünde bir araya gelerek Telekom'un özelleştirilmesini protesto etti. Yapılan açıklamanın ardından "İş, ekme yoksa; barış da yok" şeklinde sloganlar atıldı.

Ayrıca Karşıyaka ve Çiğli'ye bağlı Telekom Müdürlüklerinde çalışanlar da tam katılımı iş bıraktı. Karşıyaka Telekom Müdürlüğü önünde toplanan Haber-Sen ve Haber-İş üyelerine, PETKİM ve TÜPRAŞ işçileri de iş bırakarak destek verdi. Petrol-İş Aliğa Şube Başkanı İbrahim Doğangül, "Telekomu savunmak PETKİM'i, TÜPRAŞ'ı savunmaktır. Maalesef ateş düştüğü yeri yakıyor. Ama IMF ve hükümet ilk defa bu kadar toptan saldırıyor" diye konuştu.

HATAY

Hatay Reyhanlı'da bulunan TELEKOM şantiyesinde çalışan işçiler de,

özelleştirmeyi protesto etmek için sabah saatlerine işbaşı yapmadı. Şantiye önünde davullu zurnalı eylem yapan işçiler adına açıklama yapan Türkiye Haber-İş Sendikası Hatay Bölge Temsilcisi Talip Aybek, TELEKOM'un haraç mezat sattığını belirtti.

VAN

Van'da da tam gün iş bırakma eylemi yapan Türkiye Haber-İş Sendikası Van Şubesi üyesi bir grup işçi Cumhuriyet Caddesi'ndeki TELEKOM binası önünde basın açıklaması yaptı.

Açıklamayı Türkiye Haber-İş Sendikası Van Şube Başkanı Ramazan Lenk yaptı.

ŞANLIURFA

Türk TELEKOM işçileri, Şanlıurfa'da Karakoyun İş Merkezi önünde bir araya gelerek davul zurna eşliğinde haley çektikten sonra basın açıklaması yaptı.

Türkiye Haber-İş Sendikası Bölge Temsilcisi Mehmet Türkmen okuduğu açıklamada; "Erdoğan TELEKOM işçilerinin uyuduğunu söylüyor. Ancak işçilerin emeğini görmezden gelerek ve TELEKOM'u dış sermaye tekellerine peşkeş çekerek asıl uyuyan kendisidir" dedi.

TUNCELİ

Tunceli'de de TELEKOM'un özelleştirilmesini protesto etmek amacıyla Türk TELEKOM işçileri yarım günlük iş bıraktı. Tunceli TELEKOM Müdürlüğü önünde yapılan açıklamada, Türk Haber-İş Baş Temsilcisi Zülfikar Abay bir konuşma yaparak; özelleştirme ve taşeronlaştırma politikalarından bir an önce vazgeçilmesi gerektiğini, yapılan haksızlığa karşı sessiz kalmayacaklarını belirtti. Eyleme KESK Şubeler Platformu'na ve Türk-İş'e bağlı sendikalar ile siyasi parti temsilcileri de destek verdi.

TELEKOM'un özelleştirilmesi ve 1 Temmuz tarihinden itibaren Antalya, Düzce, Ordu, Kastamonu, Muğla, Tekirdağ, İstanbul, Anadolu ve Avrupa Yakası İl Müdürlükleri'ne bağlı 8 TELEKOM Müdürlüğü'nün erişim şebekelerinin koruyucu bakımlarının yapılması, hasarların onarımı, meydana gelen her türlü arızaların ıslahı, abone tesisi ve nakillerin yapımı, abone hattı demontajı ve her türlü erişim şebekelerinin deplase işlerinin taşeron firmalara ihale edilmesine yönelik tepkiler sürüyor.

İSTANBUL

Türk Haber-İş Sendikası İstanbul 1 No'lu Şubesi, Haber-Sen İstanbul Şubeleri, Türk Haber-Sen İstanbul Şubeleri ve Birlik Haber-Sen İstanbul Şubesi'ne üye yaklaşık 2 bin kişi, tam gün iş bırakarak, Mecidiyeköy Metrosu önünde bir araya geldi. "TELEKOM, TÜPRAŞ, Erdemir vatandır satılmaz", "Katil ABD işbirlikçi AKP" yazılı pankartlar açan işçiler, "Halka Kasımpaşalı, IMF'ye uşak", "Genel grev genel direniş", "Yaşasın sınıf dayanışması" sloganları eşliğinde Türk TELEKOM İstanbul Avrupa Yakası İl Müdürlüğü'ne kadar yürüdü.

Yürüyüşün ardından "Erdoğan, IMF ve Dünya Bankasına karşı uslu çocuk gibi davranıyor, işçiye gelince düşman kesiliyor" diyen Türk-İş 1 No'lu Şube Temsilcisi Faruk Büyükkucak, AKP hükümetine "İşçiyi hafife alma" uyarısında bulunarak "bu işçiler zamanında, siyasi iktidarların ayağını kaydırmayı da bilmiştir" dedi. Haber-İş Sendikası İstanbul Şube Başkanı Ayhan Ulusoy da, hükümetin özelleştirme politikalarını kınadı.

Haber-İş 1 No'lu Şube Başkanı Levent Dokuyucu ise Başbakan Erdoğan'ın yabancı sermayenin çıkarları doğrultusunda hareket ettiğini belirtti ve "TELEKOM'a sahip çıkanlarla satanlar arasındaki kavga bitmiyor, bitmeyecek. Her gün yeniden, daha da güçlenerek, TELEKOM'a TELEKOM'un şahsında bağımsız, demokratik Türkiye mücadelesine sahip çıkmaya devam edeceğiz" dedi.

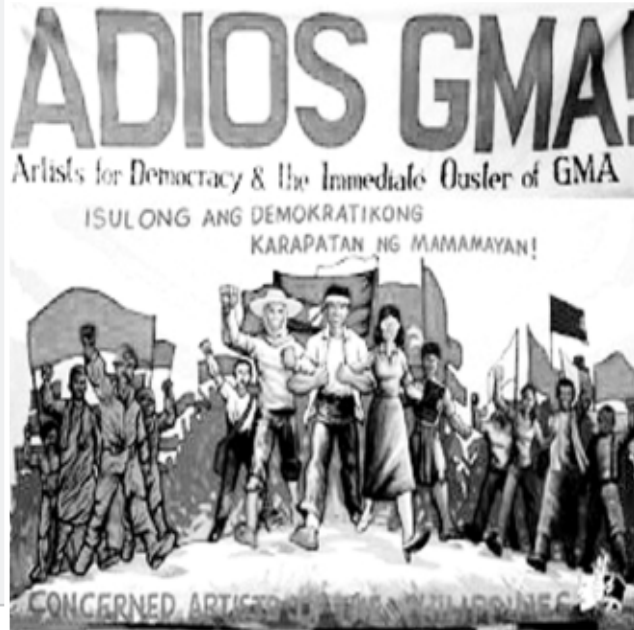
İstanbul çapında iş bırakma eylemi yapan TELEKOM işçilerine, Ankara'da Sendika Şubeler Platformu ve TÜMTİS üyeleri de iş bırakarak destek verirken; Haber-İş Sendikası üyeleri de Ankara, Van ve Hatay'da tam gün iş bırakma eylemi yaparak TELEKOM'un özelleştiril-

Filipinler'de Arroyo hükümeti devriliyor!

YHO gerillaları

Aşağıdaki belgelerde Filipinler Komünist Partisi'nin ve onun önderlik ettiği Filipinler Ulusal Demokratik Cephe'nin Arroyo karşıtı eylemlere bakışını ve ortaya koyduğu alternatif politikayı bulacaksınız.

Filipinler'de son haftalarda yaşanan siyasi kriz halkın yükselen muhalefetiyle derinleşmektedir. Seçimlerde hile yapan ve yolsuzlukları ortaya çıkaran Başkan Arroyo'nun istifası için ülkedeki ileri güçler eylemler düzenlemektedir. 13 Temmuz'da başkent Manila'da, gerici gazetelere göre 40 bini aşkın kişi Arroyo'nun istifasını istedi. Cebu şehrinde ise Arroyo'nun konutuna yürümek isteyen eylemciler polisle çatıştı, 30'u aşkın kişi yaralandı. Ülke çapında düzenlenen eylemleri ülke dışında yaşayan Filipinliler de desteklemektedir. Eylemleri örgütleyen ilerici güçlerin hedefi katılımın yükseleceği eylemlerle Arroyo'yu istifaya mecbur bırakmak. Kitle eylemlerle, "halk iktidarı" sloganları ile yürüyen yüz binler 1986'da Marcos'u, 2001'de ise Estrada'yı istifaya zorladılar. Aynı akıbet Arroyo'nun başına gelecektir. Aşağıdaki belgelerde Filipinler Komünist Partisi'nin ve onun önderlik ettiği Filipinler Ulusal Demokratik Cephe'nin Arroyo karşıtı eylemlere bakışını ve ortaya koyduğu alternatif politikayı bulacaksınız.

Filipinler Ulusal Demokratik Cephesi'nin ülkedeki siyasi krizdeki tavrı

Filipinler Komünist Partisi (FKP), Yeni Halk Ordusu (YHO) ve Filipinler Ulusal Demokratik Cephesi (FUDC) içinde yer alan diğer devrimci güçler, Başkan Gloria Arroyo'nun istifası yada ülkeden kovulması amaçlı kararlılıkla baskı uygulayan yasal kitle hareketine desteğini sunmakta ve hareketi teşvik etmektedir. Arroyo, ABD'ye hizmetlerinden, bozulmuşluktan ve seçimde yaptığı hilelerden kaynaklı güvenilirliğini ve inandırıcılığını kaybetmiş, bu yüzden de halkımız tarafından ülkeyi yönetmeye uygun bulunmadığı ilan edilmiştir. Onun halk ve ulus karşıtı politikaları Filipin-

ler halkının üzerindeki dayanılmaz baskı ve sömürüyü daha da şiddetlendirmiştir. Çürümüş, halk ve ulus karşıtı hükümete son vermek Filipinler halkının egemenlik hakkıdır.

Arroyo'yu kovma kampanyası yasal kitle hareketiyle geniş birleşik cephenin ortak çalışmasıdır. Bu nedenle Filipinler Komünist Partisi ve Yeni Halk Ordusu, politikalarına uygun olarak sokaklardaki protesto eylemlerine katılmamaktadır. FKP ve FUDC, polise çağrıda bulunarak halkın söz ve düşüncelerini ifade etme hakkına saygılı davranmalarını istemiştir. Ordu ve polis yasal kitle eylemlerine saldırmaktan sakınmalıdır. Bununla birlikte FKP'nin talimatlarına uygun olarak YHO, kırdaki düzenlediği taktik saldırıları yoğunlaştırarak Arroyo hükümetinin dengesini sarsmayı ve yarı-sömürge, yarı-feodal sisteme tamamen son vermek için güçlenmeyi hedeflemektedir.

Bununla birlikte Arroyo hükümetinin yerine yasal kitle hareketinden ve geniş birleşik cepheden temsilcilerin yer aldığı "geniş hükümet konseyi" kurulmalıdır. Konsey'de emekçi halkın, yurtsever işadamlarının, akademisyenlerin ve orta sınıfı temsilen diğer uzmanların önderleri yer almalıdır. Konsey, yurtsever ve demokratik bir hükümet programı hazırlayarak 6 ay içinde genel seçime gitmelidir. FKP, YHO ve FUDC bu konseye katılmamalıdır. Bu konsey yasal demokratik hareketin birleşenlerince kurulmalıdır.

Ancak FUDC söz konusu Konseyin ve yeni hükümetin işçilerin, köylülerin, gençliğin, kır yoksullarının, balıkçıların ve Filipinler diğer kesimlerinin dilek ve taleplerini dikkate almasını istemektedir.

Filipinler Ulusal Demokratik Cep-

he, yeni hükümetin Filipinler Cumhuriyeti Hükümeti (FCH) ile FUDC arasındaki barış görüşmelerinde yer alan aşağıdaki konularda olumlu bir tutum almasını beklemektedir.

- FUDC ile ortak hareket ederek "terörist listesinde" yer alan FKP, YHO ve FUDC'nin siyasi baş danışmanı Prof. Jose Maria Sison'un hukuksal sorunlarını çözmeye etkili adımlar atmak. Söz konusu etkili adımlar 14 Şubat 2004 tarihli "Oslo

Ortak Beyanına", 3 Nisan 2004 tarihli "2. Oslo Ortak Beyanına" ve "Lahey Ortak Deklarasyonuna", "Güvenlik ve Dokunulmazlık Garantileri üzerine Ortak Anlaşmaya" ve "İnsan Haklarına ve Uluslararası Hukuka Saygı Anlaşmasına" (İHUHSA) uyumlu olacaktır. Bu nedenle Prof. Sison'a, Yargıç Romeo T. Capulang'a, FUDC danışmanlarına ve barış görüşmeleri heyeti üzerindeki tehditlere son vermek için FHC derhal adım atmalıdır.

- Siyasi tutsakların serbest bırakıl-

ması. 22 Temmuz 2004'te Oslo'da FHC ile FUDC arasında gerçekleştirilen resmi barış görüşmesinde FUDC heyeti FHC heyetine 270 siyasi tutsaktan oluşan bir liste sunarak İHUHSA'ya uygun olarak tutsakların derhal serbest bırakılmasını talep etmiştir. Özellikle Mamburao'lu 7 köylüye, hasta ve yaşlılara, kadın ve çocuklara ve 2001'de Arroyo'nun serbest bırakılacağını ilan ettiği tutsaklara öncelik verilmelidir.

- Havai'deki ABD mahkemesindeki davayı kazanan ve Marcos döneminde insan haklarına yönelik şiddetin kurbanı olan on bin kişinin tazminatları ödenmelidir.

- İlerici parti önderlerine, üyelerine, insan hakları savunucularına, avukatlara, ilerici kilise üyelerine yönelik cinayetlere son vermek için etkili adımlar atılmalı. Kaybedilenlerin durumunu açıklığa kavuşturarak, kurbanların ailelerine tazminat ödenmeli. KARAPATAN (Halkın Haklarını Geliştirmek için Birlik) Arroyo'nun iktidarının başlangıcı olan Haziran 2001'den bu yana yargısız infazlarda katledilen 411 kişi ve kaybedilen 130 kişi hakkında bir liste hazırlamıştır.

- Bunların yanında, Ortak İzleme Komitesi derhal toplanarak, İHUHSA'ya uygun olarak silahlı çatışmalara kaynaklık eden ekonomik ve sosyal reformlar üzerine görüşmelere yeniden başlamalıdır.

FUDC, halkın 25 Temmuz günü gerçekleştirilecek olan büyük Arroyo karşıtı eylemle Arroyo hükümetini protesto edeceğinden ve bunu takip edecek büyük kitle eylemleriyle en sonunda Arroyo'yu kovacağından emindir.

Luis T. Jalandani FUDC Başkanı
21 Temmuz 2005

Rejimin düşüşü DURDURULAMAZ!

Son günlerde büyük burjuvazi, büyük toprak ağaları ve onların efendileri ABD emperyalizminin yönettiği sosyo-ekonomik ve siyasi düzen sarsılmakta ve ellerinde herhangi bir çözümlü olmadığı için daha da kötüleşmektedir. Bozuk, faşist ve halk karşıtı rejime karşı halkın birleşik cephesi hızla güçlenirken, Arroyo rejimi kabinesinde 7 üyenin ve 3 alt düzey sekreterin istifasıyla ve ittifak kurduğu Liberal Parti'nin Arroyo'dan istifasını istemesi üzerine daha da parçalanmaktadır. Makati İşadamları Kulübünden birçok okul ve üniversiteye, çeşitli kesimler aynı çağrıya yankı olmak-

ta, Arroyo'nun istifasını istemekteler.

Egemen sınıflar tam bir karışıklık içinde Arroyo'nun yerine kimi getireceklerini ve Arroyo'yu "şiddet olmadan" ve "anayasal yollardan" ofisinden nasıl uzaklaştırabileceklerini düşünmektedirler. Ancak yalnızca Arroyo rejimi değil de sistemin tüm ekonomik ve siyasi özellikleri değişmedikçe, halkın toplumsal değişim talebi "anayasal süreçlerle" çözülmeyecektir.

Kongrenin ve Büyük Mahkemenin, Arroyo'nun ve ailesinin yolsuzluklarını ve seçim hilelerini soruşturup yargılama konusunda güvenilirliği kalmamıştır... Bu gelişmeler kırlarda ve kentlerde, tüm ulus çapında halkın

kolektif eylemini kararlılıkla yönlendirmenin ve kırdaki halkın silahlı mücadelesini güçlendirmenin önemini artırmaktadır. Meşruluğu olmayan, bozuk, baskıcı ve ABD emperyalizmine hizmet eden bu düzene karşı kitlelerin rejime karşı kolektif mücadeleyi yükseltmekten başka çaresi yoktur.

Halkın doğrudan siyasi eylemleriyle Arroyo'yu kovma amaçlı haykırışları, her geçen gün yükselmekte ve yaygınlaşmaktadır ve bu mücadele Arroyo'yu kovmanın en etkili yolu olarak görülmelidir... Bizler Arroyo'yu ofisinden çıkartmak için yükselen harekete desteğimizi sunuyoruz ve gereken acil politik ve ekonomik reformların, gerçekleştirerek uzun süre-

li halkın mücadelesine katkı sunmasını istiyoruz...

Bizler köklü bir değişiklik istiyoruz, sistemin makyajla mevcut gerçekliğini gizlemesini değil. Arroyo rejimini yalnızca seçimlerde hile yaptığı için değil, bundan öte uyguladığı terör ve şiddetle, gerici karakteri nedeniyle istemiyoruz. Arroyo'nun yerinden edilmesiyle halkın kazanacağı ufak hakların uzun dönemde elde edeceğimiz zaferlere katkı sunacağına inanıyoruz.

Ka Oris

Ulusal Demokratik Cephe-Mindanao 11 Temmuz 2005

Bugün Filipinler'deki güncel durum, neler yaşandığı üzerine yeni tartışmaların doğmasına neden olmaktadır. Mesele bütün güvenilirliğini yitiren bir başkanı mı yoksa çökmüş bir sistemi mi değiştirmektir? Bu konuda Arroyo'nun siyasi bir mücadeleyle istifası yada kovulması halinde dört görüş ortaya çıkmaktadır: Birincisi anayasal bir zafer, ikincisi başkanlık seçimi, üçüncüsü askeri cunta, dördüncüsü ise bir geçiş veya koalisyon hükümeti.

Prof. Jose Maria Sison'la yapılan bu söyleşiyi Bobby Tuazon gerçekleştirmiştir.

Soru: Her geçen gün daha fazla Filipinli Arroyo'nun istifası veya Malacanang'dan kovuluşu halinde bir geçiş veya koalisyon hükümeti kurulması fikrine olumlu yaklaşmaktadır. Tartışma sadece başkanı seçme meselesini aşmış, sürekli olarak kötü başkanlar çıkaran ve elitçi (seçkin) bir yönetim sergileyen yürürlükteki siyasi sistem meselesi öne çıkmıştır. Siz yürürlükteki başkanlık sistemini yenisiyle değiştirmenin zamanının geldiğini düşünüyor musunuz?

JMS: Filipinler halkı devrimci değişime isteklidir ve Manila Hükümetinin 1987 Anayasası üzerindeki başarıyı izleyen devrimci koalisyon ve geçiş

Prof. Jose Maria Sison ile röportaj

hükümeti fikrine açıktır. Geniş birleşik cephenin güçleriyle Arroyo'yu kovmak mümkün ve gereklidir. Arroyo rejimine muhalefet eden esas güçler ulusal demokratik harekete bağlı olan kitle örgütleri, bazı muhalefet partileri ile ordu ve polis içindeki bazı gruplardır. Bu gruplar, geçiş koalisyonu işlevinde olacak olan halkın demokratik konseyini oluşturabilir ve Arroyo rejiminin yıkılışının ardından 6 ay içinde anayasayı oluşturacak delegeleri, yürütme ve yargı görevlilerini seçecek bir genel seçim düzenleyebilirler. Hükümet parlamento şeklinde olabilir (kurucu meclis -bn). Yeni Anayasa Arroyo'nun kendi bencil çıkarlarına uygun olarak istedikleri anayasadan tamamen farklı olmalıdır. Eğer işçilerin, köylülerin, kadınların, gençliğin ve ulusal azınlıkların temsilcileri layıkıyla temsil edilirse halkımız, halkın demokratik konseyini ve kurucu meclisi destekleyecektir. Büyük kompradorlarla toprak ağalarının sistemini değiştirmede halkın silahlı devrimci hareketinin rolü önemli olacaktır.

Soru: İlk soruyla bağlantılı olarak, Arroyo'nun kovulması konusunda birleşen çeşitli siyasi görüş ve renkten önderlerin temsil edileceği bu tür bir hükümetin olanaklılığı üzerine neler düşünüyorsunuz? Söz konusu ittifakın veya ulusal birlik hükümetinin asgari ve azami sınırları ne olmalıdır?

JMS: Halkın demokratik konseyi Arroyo rejimini kovan hareket içinde yer alan, en büyük, en etkili ve en aktif parti ve örgütlerin temsilcilerinden oluşmalıdır. Daha sonrasında, parlamentonun yeni bileşimini gelecek seçimler belirleyebilir. Tabi ki, seçimler işçilerin ve köylülerin kendi parti ve örgütlerinin katılımını sağlayacak gerçekten demokratik bir seçim olmalıdır. Ancak büyük kompradorlarla toprak ağalarının düzenine dokunulmayacağı

inçin gerici siyasetçiler yine hakim olacaklardır. Devam eden sosyo-ekonomik ve siyasi kriz devrimci güçleri ve halkı büyük kompradorların ve ağaların aleyhine güçlendirecektir. Arroyo'nun istifası veya kovulması halinde kurulacak halkın demokratik konseyi yada başka bir şey tarihin sonu olmayacaktır.

Soru: Sizin söz konusu geçiş veya koalisyon hükümetinde yer alması gerektiğini düşündüğünüz isimler var mı? Askeriye içinde (çalışan veya emekli) yurtsever yada ilerici insanların olduğunu düşünüyor musunuz?

JMS: Geçiş veya koalisyon hükümetinde yer alması gerektiğini düşündüğüm insanları açıklamak için vaktin erken olduğunu düşünüyorum. Arroyo rejimini kovan kitle hareketindeki en güçlü ve etkili örgütler ve partiler zaman içinde geniş halk kitlelerince anlaşılacaktır. Bu partiler ve örgütler arasındaki halkın danışma meclisine seçilecek delegeler için yapılacak görüşmeler halkın demokratik konseyinin seçiminde de etkili olacaktır. Emekli asker ve polisler, emekli ve çalışan memurları temsil edebilir ancak sivillerin üstünlüğünü korumak için sayıları % 10'u geçmemelidir. Şayet Arroyo vahşi baskıyla iktidarını sürdürürse, Yeni Halk Ordusu ile Filipinler Silahlı Kuvvetleri ve Filipinler Ulusal Polisi içindeki yurtsever kesimler arasında da bir ittifak mümkün olabilir. Bu tür bir ittifak geniş birleşik cephe içinde ele alınmalıdır.

Soru: Prensip olarak koalisyonun önünde yeni anayasayı hazırlamak, şu anki gerici sistemin yerine yeni bir siyasi yönetimi kurmak ve seçim takvimini hazırlamak bulunmaktadır. Siz siyasi gelişimin nasıl olacağını düşünüyorsunuz? Şu anki siyasi partilerin durumu ne olacak?

JMS: Yeni anayasa demokratik ve yurtsever olmalı. Bu görev halkın demokratik konseyinin yönetiminde mümkün olabilir. Arroyo rejiminin kovuluşunun hemen ardından düşünülüp onaylanmalıdır. Gerçekten demokratik seçimler yapılmalıdır. Emekçilerin partileri ve örgütleri seçimlere katılabilmeli, iktidarla sorumlulukları paylaşmalıdır. Komprador büyük burjuvaziyle toprak ağaları sınıfının gerici partileri siyasi iktidar üzerindeki tekelini kaybetmelidir.

Soru: "Koalisyon hükümetleri" genelde kırılğan olarak bilinir. Ve birçoğu bir siyasi grubun veya partinin hakimiyeti sonucunda çökmüştür. Sol bunu nasıl gerçekleştirecek?

JMS: Koalisyon hükümetleri istikrarlı veya istikrarsız olabilir. Parlamento önderlik hangi sıklıkla değişirse değişsin, dürüst ve etkili bir bürokrasiye ihtiyaç vardır. Şayet kriz derinleşir ve toplumun devrimci değişiminden başka bir yol kalmazsa, o zaman halkımız ve devrimci güçler varolan bürokratik ve askeri devlet mekanizmasını yıkarak halkın demokratik koalisyon hükümetini kuracaktır.

Soru: Bu koalisyonda FUDC'in rolü ne olacaktır?

JMS: FUDC halkın demokratik koalisyonun inşasında önemli bir rol oynayabilir. Eğer amaç Arroyo rejimini yıkmaksa, ulusal demokratik hareketin içindeki yasal kitle örgütleriyle farklı yasal siyasi güçler geniş-birleşik cepheyi oluşturmalı ve geçişi sağlayacak koalisyon hükümetini kurmalıdır. FUDC, halkın legal demokratik hareketi ile sisteme karşı silahlı devrimci hareketin zaferlerinin sonucunda önemli bir rol oynayabilir. FKP, YHO ve FUDC halkın demokratik koalisyon hükümetinin kurulmasında en önemli güçlerdir.

ABD ve TC ilişkileri üzerine

TC-ABD ilişkilerinde hükümet ve yöneticiler değişse de, TC devletinin ABD emperyalizmiyle arasındaki uşaklık bağında ve statüsünde herhangi bir değişim gerçekleşmiyor.

ABD, TC ilişkileri tezkere soru-
nunda yaşanan “yol kazasından” ha-
reketle yaklaşık olarak iki yıldır tar-
tışmalı bir seyir izlemektedir. Bu tar-
tışma süreci içinde ABD uşakları ve
kiralık kaleşörleri ABD’siz bir ya-
şamın zorluklarına her fırsatta dikkat
çektirler. Ve ABD ile ilişkilerde geri-
limli bir ortamın yaratılmasına neden
olan suç ortaklarına lanetler yağdırdı-
lar. Diğer yanda “sol ve solculuk”
adına hareket eden reformistlerin bir
bölümü ise; Meclis’ten çıkmayan
tezkereden hareketle; TC’nin parla-
mentodaki siyasi figüranlarına olma-
dık misyonlar biçmeye kalktılar. Ne-
redeyse, ABD uşaklarını ve parla-
mentodaki sefillerini anti-Amerikan-
cı ilan edeceklerdi.

Ortaya çıkan bu tablo karşısında,
II. Emperyalist Paylaşım Sava-
şı’ndan bu yana ABD emperyalizmi-
ne uşaklık yapmakta tereddüt etme-
yen, hatta “küçük Amerika” hayalle-

ri-
n i
kuran
kompra-
dor burju-
vazi ve top-
rak ağalarının siyasi
sözcülerinin kaygılarını
anlamak mümkündür. Çünkü,
uşak efendisiz yaşayamıyor. Sınıf sa-
vaşımı yani ezilenlerin ezenlere karşı
yürüttüğü mücadele efendi ile uşağın
kader birliğini, suç ortaklığını kaçır-
ılmaz hale getiriyor. ABD ile ilişki-
lerde yaşanan her tartışmanın, Demi-
rel ve benzeri tüm yeminli uşakları
rahatsız etmesi, ABD dostluğuna dair
açıklamalara yöneltmesi bir rast-
lantı değil, uşaklığın bedeli ve taşı-
nan gelecek kaygısıdır. Bir uşağın
efendisine karşı nasıl davranması ge-
rektiğini bilme becerisi ve tecrübesi-
dir. Ezilenler cephesinde gelişecek
anti-Amerikanlı bir dalganın, sınıf
savaşımı için yaratacağı olumlu orta-
ma karşı duyulan korkudur.

Tüm bu korkular ve uşaklık nede-
niyledir ki, Irak Kürdistanı’nda Türk
askeri şahsında TC devletinin başına
geçirilen çuval, belirsiz hale getirilen
“kırmızı çizgiler” ve Amerikan bası-
nında yapılan tüm aşağılamalar Türk
hakim sınıflarının sessizliğini boz-
maya yetmedi. Cılız da olsa çıkan ba-

zı çatlak sesleri de “münferit” tepki-
lere saydılar. Her zaman dikkat çektir-
diğimiz gibi; uşakların onuru, onursuz-
luktur. Efendilerinin tüm aşağılama-
larına rağmen TC Başbakanı ve Ge-
neralleri emperyalist efendilerine
“yanlış anlaşıldıklarını” izah etmek
için ABD kapılarının kendilerine bir
an önce açılması için hayli ter döktü-
ler.

Tüm bu çabaların, onursuzca dav-
ranışların temelinde egemenlerin;
uşaklık ilişkileri, kendi sınıf çıkarla-
rını koruma olgusu yatıyor. Bu bir is-
temden çok Türk hakim sınıflarının
zorunlu tercihidir. Çünkü Türk hakim
sınıfları ekonomik ve siyasi olarak
emperyalizme bağımlıdır. TC,
ABD emperyalizminin İsrail’den
sonra Ortadoğu’daki en ileri kanlı ka-
rakollarından biridir. Ülkedeki Ame-
rikan üsleri, Afganistan, Irak özgü-
lünde olduğu gibi, Ortadoğu halkları
için birer saldırı üssü durumundadı-
rlar. Ama tüm bu saldırılara rağmen
Irak’ta devam eden direniş, Afgani-
stan’da peş peşe yediği darbeler yiyen
ABD emperyalizminin, Ortadoğu
halklarının öfkesinden ve lanetinden
kolayca kurtulamayacağını göster-
mektedir.

Artan işgal karşıtı tepkiler ve alt-
tan alta Ortadoğu ve yakın çevresin-
de kitleler içinde mayalanan anti-
Amerikanlı dalga –ki bunun ciddi et-
kileri coğrafyamızda da mevcuttur-
ve Irak’taki direnişin çapı, ABD em-
peryalizmini, uşağı TC’ye karşı daha
temkinli yaklaşmaya yöneltiyor. Bu
temkinliliğin sınırı uşaklık ilişkisi
kapsamındadır. TC-ABD ilişkilerin-
de dönem dönem pürüzler çıksa da,
bu hiçbir zaman esas ilişki biçimine
tekabül etmez. ABD emperyalizmi
stratejik bir bölgede bulunan ve efen-
disi için stratejik bir rol üstlenmeye
hazır olan TC gibi bir uşağı kolay ko-
lay bir kenara atmaz.

Bu dönemsel gerginliklerden ha-
reketle, ABD-TC ilişkilerinin artık
kolayca tamir edilemeyeceğini düşü-
nenler, emperyalizm ile yarı-sömür-
gecilik ilişkisini çözümlemeye prob-
lemli bir düşünüş tarzına sahiptirler.
Bu ülkede yapılan kanlı askeri darbe-
lerin, kontrgerilla örgütlenmelerinin
arkasında emperyalizmin olduğu ger-
çeğini unutmaktadırlar.

Dün Kore’ye bugün Afganistan’a
asker gönderen, ülkeyi NATO üsle-
riyle donatan Türk hakim sınıfları ta-
bi ki uşaklığın gereklerini yerine ge-
tirdiler ve getirmeye de devam ede-
ceklerdir. Menderes, Demirel, Özal
ve bugün Tayyip, Amerikan tekelleri-
nin çıkarları için Türk, Kürt ve diğer

azınlık milliyetlerden halkımıza karşı
her türlü düşmanlığı yapmakta asla
tereddüt etmiyorlar.

Türk hakim sınıfları ve siyasi söz-
cülerini arasında süren çıkar ve koltuk
kavgası, ABD emperyalizmi ile iliş-
kiler sorununa gelince hemen bir ke-
nara bırakılmaktadır. Çünkü uşaklık
hepsinin ortak paydasıdır. Emperya-
lizmin yarattığı çürümüş, asalaklaş-
mış, yozlaşmış ilişki tarzı hepsinin
ortak yaşam biçimidir. Diğer bir ifa-
deyle egemen sınıfların Amerikan
emperyalizmine dayanan baskı ve sö-
mürü politikası; saltanatlarını sürdür-
me kaygısı, onlara uşak olmaktan
başka bir kimlik kazandırmaz. Türk
hakim sınıfları yalnız iç politikada
değil, uluslararası ilişkilerde de, em-
peryalist efendisi ABD’nin işaret par-
mağına göre hareket etmektedirler.

TC, AB VE ABD İLİŞKİLERİ

ABD, TC ilişkilerindeki tablo net
olarak ortaya çıktığında, ABD’nin,
TC’nin AB üyeliğini niye destekledi-
ği sorusunun yanıtı da kendiliğinden
ortaya çıkmış olacaktır. Her şeyden
önce, ABD emperyalizmin TC gibi
uşağının, uşaklığından kuşku duymu-
yor. Bundan dolayı, rekabet halinde
olduğu ve emperyalistlerin birliğin-
den başka bir anlamı olmayan AB
içine TC gibi bir uşağın girmesinde
hiç bir sakınca görmüyor. Bilakis re-
kabet halinde olduğu AB emperya-
listleri içindeki nüfuzunu artırmak
için TC üyeliği konusunda özel bir
çabası vardır. Ki yapılan da budur.
Burada hemen parantez içinde şunu
belirtmeliyiz ki; AB’nin bir emperya-
listler birliği olduğu ne kadar doğru-
sa, bu birliğin çatışmasız olmadığı da
o kadar doğrudur. Özellikle emperya-
list saldırganlıkta bir adım öne çıkan
ABD emperyalizminin pervasızlığı,
bazı emperyalist ülkeler arasında
bloklamaya yol açmaktadır. Ama bu
geçici bir durumdur. Çünkü emper-
yalistler arası ilişkide belirleyici olan
uzlaşma ve ittifak değil rekabettir.
Kısacası Lenin yoldaşın emperyaliz-
me dair yaptığı çözümlemeler dün ol-
duğu gibi bugün de tüm geçerliliğini
korumaktadır. Tarihin en son zaman
dilimi bu perspektifi doğrulayacak
onlarca pratiğe tanıktır.

AB’nin TC’ye karşı temkinli bir
tutum içine girmesinde, TC-ABD
ilişkilerinin rolünü görmezlikten gel-
mek-küçümsemek, emperyalizm ger-
çekliğini kavramakta problemli bir
düşünüş tarzına sahip olmaktır. AB
emperyalistlerinin gündeme getirdiği
“insan hakları ihlalleri” vb. demago-
jik söylemlere kanmaktır. Oysa AB

emperyalistlerinin “insan hakları” vb. sorunlar karşısındaki duyarlılığını tarihi bugün başta Irak, Filistin olmak üzere birçok ülke halklarının uğradığı zulüm karşısında takındıkları duruşlarıyla test ediyor. Bu testin sonuçlarını doğru okumak gerçekleri anlamak bakımından yeterli sayılır.

Yukarıda ifade ettiğimiz nedenlerden dolayı, TC'nin AB üyeliği sorunu önünde oldukça büyük engeller vardır. Türk hakim sınıfları da bu gerçeğin bilincindedirler. Bundan dolayı, emperyalist efendileri ABD'ye karşı daha teslimiyetçi bir politika izlemek zorundadırlar.

AB'nin dışına itilmiş, ABD çıkarları için yanbaşındaki Ortadoğu halklarıyla problemlili bir hale gelmiş bir TC, ABD'ye uşaklık konusunda önümüzdeki süreçte hata yapmama ya azami derecede özen gösterecektir.

TC-ABD ilişkilerinde Irak Kürdistanı'ndaki statü hep problem olmaya devam edecektir. Irak'ın diğer bölgelerinde ciddi darbeler yiyen işgalcilerin Irak Kürdistanı'nda kalıcı ve yerleşik bir güç haline gelmeleri

belli değildir. Biz gerekirse sınır ötesine de geçeriz” vb. içerikte söylemleri kamuoyuna dönük yapılan, ama pratikte hiçbir değeri olmayan boş sözlerdir.

Tüm bu veriler bize önümüzdeki süreçte Kürt sorunu konusunda TC ile ABD arasında dönem dönem pürüzlerin ortaya çıkacağını gösteriyor. Daha geri düzeyde de olsa Kıbrıs sorununda da benzeri problemlerin olması ihtimal dahilindedir. Yine Irak halkının direnişi ABD emperyalizminin hızını kesmeseydi, Suriye ve İran'a yönelik ABD emperyalistlerinin yürüteceği saldırgan politikalarından dolayı Türk hakim sınıfları uşaklığın bazı gereklerini yerine getirmek zorunda kalacaklardı. Bu da Türk hakim sınıflarının hem iç kamuoyu nezdinde, hem de Ortadoğu halkları nezdinde daha da teşhir olmasını sağlayacaktı. Irak halkının direnişi şimdilik bu süreci durdurdu. Ama Suriye ve İran şahsında uşak, efendi ilişkisinde gerilimlerin yaşanması zemini her zaman var-

ele alındığında gayet anlaşılır bir sonuçtur.

Yine başta Irak Kürdistanı'nda oluşan statü olmak üzere, TC-ABD arasında yaşanan tüm gerilimli sorunlara rağmen, bölge halklarına karşı kanlı bir odak durumunda olan ABD, İsrail, TC ittifakı sürmeye devam edecektir. Diğer bir ifadeyle bu haydutlar birbirine mahkumdurlar. Tabi ki İsrail-ABD ilişkileri ile TC-ABD ilişkilerini aynı düzeyde ele almamak gerekir. İkisinin ortak özelliği kanlı karakol niteliğine sahip olmalarıdır. Ama İsrail-Amerikan ilişkilerinde varolan özgünlükleri hiçbir zaman gözden kaçırmamak gerekir.

Gözden kaçırılmaması gereken diğer bir nokta da, bölgede ABD, İsrail siyonistlerine dost olan herkes, bölge halklarının nefretini kazanmaktan kendini kurtaramaz. Türk ha-

konusunda kafaları karıştıran, gerçekleri tersyüz eden anti-MLM teorilerden geçilmiyor. Dolayısıyla öncelikli görevlerimizden biri, emperyalizme dair ortaya konulan bu anti-MLM anlayışlara karşı ideolojik cephede mücadeleyi yoğunlaştırmaktır. Her türlü burjuva ve liberal anlayışla aramıza kalın bir çizgi çekmektir.

Yine bugün Irak işgali ile birlikte bölgede anti-Amerikancı bir zeminde geniş yığınlar arasında artan bir tepkiyi görmek mümkündür. Türkiye'de yapılan kamuoyu araştırmaları da bu sonuçları net olarak ortaya çıkarmaktadır.

Anti-Amerikancı tepkileri anti-emperyalist bir mücadeleye dönüştürmenin zemini düne göre bugün daha da çöktür. Bu fırsattan yararlanmalıyız. Bunun için iradi bir çaba, iradi bir müdahale gerekir. Kitlelere

Bölgede ABD, İsrail siyonistlerine dost olan herkes, bölge halklarının nefretini kazanmaktan kendini kurtaramaz. Türk hakim sınıfları bu nefreti, her geçen gün kazanmaya devam ediyorlar. Coğrafyamızdaki anti-Amerikancı ve siyonizm karşıtı tepkileri doğru bir zeminde örgütlenme görevi daha bir aciliyet kazanmaktadır.

somut bir olgu haline gelmiştir. TC de bunun farkındadır. ABD'nin kolları arasında oluşan Talabani ve Barzani önderliğindeki Kürt statüsüne karşı çaresizlik içinde kıvranan TC, ikide bir Irak'ta konumlanan KONGRA-GEL güçlerine karşı ABD'nin harekete geçmesi için çağrı yapmaktadır. Bu çağrılar bugüne kadar sonuçsuz kaldı. Bundan sonra da sonuçsuz kalma ihtimali oldukça yüksektir. Çünkü; Irak'ta tek sağlam dayanakları olan Kürtler gerçeği orta yerde dururken, ABD emperyalistleri Kürt halkının tepkisini üzerine çekecek pratik tutumlardan uzak kalmayı tercih edecektir.

ABD emperyalistlerinin, “son dönemde artan KONGRA-GEL'in eylemlerine karşı TC'nin ülke içinde yürüteceği her mücadeleyi destekleriz” yönlü açıklamaları bir anlamda TC'nin Irak Kürdistanı'nda konumlanan KONGRA-GEL güçlerine karşı herhangi bir saldırı yapmaması gerektiği yönünde yapılan bir uyarı niteliğini de taşımaktadır. R. Tayyip Erdoğan'ın “bu açıklamanın kaynağı

dır. Yaşanacak olan dönemsel gerilimlere rağmen, TC'nin efendisine karşı pratik bir tutum geliştirme şansı düne oranla bugün daha da azalmıştır. Erdoğan ve diğer bazı uşak takımının yakınma-sızlanma eksenli açıklamalarını bir uşağın çaresizlik içindeki çırpınışı olarak yorumlamak gerekir. TC Londra'da patlayan bombalardan hareketle “terörizme” karşı mücadele adı altında Kürt halkına, ilerici ve devrimci güçlere karşı yürüteceği kanlı saldırılarına meşruluk kazandırma, uluslararası destek arama peşindedir. Çifte standartçı yaklaşımdan yakından Türk egemen sınıfları, emperyalist efendilerinin “teröre” karşı mücadele konusunda sahip oldukları tüm haydutça haklara ve kuralsızlıklara kendilerinin de sahip olmasını istiyorlar. Bu yönlü gayri insani pratiklerine efendilerinin ses çıkarmamasını istiyorlar. Ama bu istemlerin efendilerinin çıkarlarıyla uyumlu olmadığı zaman yanıtız ve karşılıksız kalacağı kesindir. Bu durum uşak, efendi ilişkisi çerçevesinde

kim sınıfları bu nefreti, her geçen gün kazanmaya devam ediyorlar. Coğrafyamızdaki anti-Amerikancı ve siyonizm karşıtı tepkileri doğru bir zeminde örgütlenme görevi daha bir aciliyet kazanmaktadır.

Anti-emperyalist mücadele GÜNCEL BİR GÖREVDİR

Türk hakim sınıfları ve emperyalist efendileri yok edilmedikçe; Türk, Kürt ve çeşitli milliyetlerden emekçi halkımızın rahat yüzü görmesi elbette ki düşünülemez. Bu haydutlar ancak Demokratik Devrim'le yok edilecektir. Çağımız emperyalizm ve proleter devrimler çağıdır. Emperyalizmi ve işbirlikçilerini yok edecek yegane güç de proletaryadır. Proleter önderlikli olmayan hiçbir hareket tutarlı anti-emperyalist bir mücadele hattı izleyemez.

Bugün ilerencilik-devrimcilik-yurtseverlik adına emperyalizmi çözümlenme ve anti-emperyalist mücadele

dönük anti-emperyalist mücadeleyi içeren propaganda ve ajitasyon araçlarını kullanmak, aydınlatmaya dönük paneller düzenlemek, bu yönlü tarihi tecrübeleri yayınlarımızda işlemek vb. kısacası temel hedefimiz, yaşanan bu somut durumdan hareketle zayıflayan anti-emperyalist bilincimize yeniden ivme kazandırmak için yerine ve zamanına uygun olarak her türlü aracı kullanmak olmalıdır.

Hem basınımızda hem de koşullara uygun düzenleyeceğimiz toplantılarda, genel olarak emperyalizmi, yine emperyalizme dair ortaya konulan anti-MLM görüşleri deşifre eden anlayışlar ortaya koymalıyız.

Tüm bunlar bizim için güncel görevlerdir. İdeolojik cephede yürüteceğimiz bu mücadele bizim de gelişmemize hizmet eder. Yine ideolojik cephede sağlanacak netliğin, güçlü pratik hamlelerin atılmasına zemin hazırlayacağı gerçeğini de asla unutmamamız gerekir.

Sivil faşist çetelere karşı mücadele

Siyasal iktidar mücadelesinin ayrılmaz bir parçasıdır!

Toplumsal muhalefet nerede bir canlılık gösteriyorsa ve kitleler nerede rejime karşı örgütleniyorsa sivil faşistler de o tarafa yönelmektedirler. Bu yılın başları itibarıyla faşist diktatörlüğün tüm toplumsal muhalefet odaklarına yönelik saldırılarının dozunu artırmasına paralel sivil faşist saldırganlığında arttığını görmekteyiz. Diktatörlüğün resmi ve sivil faşist güçlerinin saldırılarını artırmasının temelinde yatan en önemli nokta, uzun bir aradan sonra toplumsal muhalefet güçlerinin yeniden güç kazanmaya başlaması ve önümüzdeki dönemde yaşanacak gelişmelerin toplumsal muhalefete daha fazla gelişme sağlama olanaklarını sunacağı gerçeğidir.

Sınıflar arasındaki mücadele sınıflar arasındaki çelişkilerin her özgülde aldığı boyuta göre çeşitli araç ve yöntemlerle sürdürülür. İktidarı elinde bulduran egemen sınıflar, iktidarlarını korumak ve devamını sağlamak için toplumsal, siyasal, ekonomik, kültürel vb. yaşamın her alanına her düzeyde müdahalede bulunur kendi ihtiyaçlarına göre şekillendirirler. Bu yüzden var olan iktidarı yıkıp kendi iktidarını kurma mücadelesi yürüten her sınıf, var olanı alt edebilmek için onu mümkün olduğunca iyi tanımalı, hangi ekonomik, siyasal, sosyal, kültürel zemine oturduğunu, buralardan nasıl beslendiğini ve kendisine yönelen tehditlere karşı nasıl refleksler gösterdiğini bilmek durumundadır.

DÜŞMANIMIZI İYİ TANIYALIM

Emperyalist kölelik zincirinin bir parçasını oluşturan yarı-sömürge, yarı-feodal sosyo-ekonomik yapısı ve devlet ve yönetim biçimi olarak çeşitli maskeler altında faşizmi uygulayan TC, kuruluşundan günümüze kendisine benzeyen tüm ülkelerde olduğu gibi oldukça şiddetli bir sınıflar mücadelesi tarihine sahiptir. Bu durumun doğal sonucu olarak da ülkemizdeki egemen devlet yapısı kuruluşundan günümüze kadar ki tarihinin önemli bir bölümünde parlamenter maskeli de bir kenara bırakmak, açık askeri faşist diktatörlüklerle ya da parlamenter maskeli tek parti yönetimi ve sıkıyönetimlerle egemenliğini sürdürmek durumunda kalmıştır. Son birkaç yıldır özellikle de Kürt ulusal çevrelerinin bayraktarlığını yaptıkları "AB ile demokrasi gelecek" yaygarası ile kitlelerin bu noktadaki bilinci bulanıklaştırılmaya çalışılsa da, AB'nin dayatmaları sonucu ortaya çıkarılan yeni TCK'nın geçmiştekini de aratır nitelikte faşist içeriğe sahip olması ve

özellikle bu yılın başlangıcından itibaren artan resmi ve sivil faşist saldırganlık, bu AB masalcılarına da ciddi bir darbe olmuştur. Marksist-Leninist-Maoistlerin her zaman söyledikleri ve pratik tarafından sürekli yeniden yeniden teyid edilen "faşist diktatörlük yıkılmadan demokrasi ve özgürlük olanaksızdır" gerçeği yeterince anlaşılmasın ya da varolan sömürü baskı, adaletsizlik, ulusal ve sınıfsal sorunların birinci dereceden sorumlusu emperyalistlerden medet umarak bir şeylerin düzeleceğine inanmak ve kitleleri de bu hayallerle avutmak en hafif tanımlamayla aymazlıktır. AB meselesinin bu kadar gündemde olduğu dönemde yaşanan faşist terördeki artış dahi, başlı başına MLM'lerin bu noktadaki haklılığını ortaya koymaktadır.

Ülkemizdeki sınıflar mücadelesi içerde ve dışarıdaki gelişmelere paralel boyutlanmaktadır. ABD emperyalizminin bulunduğu bölgeyi savaş merkezli müdahalesinin başına oturtmuş olmasıyla birlikte her gelişmeden neredeyse bire bir etkilenen şu veya bu ölçüde içerisinde yer alan faşist diktatörlük, kendisini yalnızca ülke içerisindeki: a) Egemen sınıflarla işçi, emekçi ve Kürt ulusu arasındaki çatışmaya, b) Egemen sınıfların kendi arasındaki çelişmelere göre değil aynı zamanda ve hatta ağırlıklı olarak da emperyalist efendilerinin planlarına göre ayarlamak durumundadır.

DEVREYE SOKULAN MİLİTAN GÜÇ; SİVİL FAŞİSTLER

Ülkede son dönemde yaşanan gelişmeleri de tüm bu verileri içeren bir bakış açısıyla ele almak gerekir. Sivil faşist güçlerin saldırılarının artışındaki zamanlamaya baktığımızda ülke ve bölgedeki gelişmelerden bağımsız olmadığı görülecektir. Egemen sınıflar sivil faşistlerin iplerini gelişmelere göre gevşetip sıkılaştırmaktadır. Ülke-

mizdeki çelişkilerin gelinen aşamadaki durumu sivil faşist güçlerin iplerinin salınma sürecidir ve henüz bu sürecin başlangıcındayız. İçerisinde bulunduğumuz coğrafyanın enerji kaynaklarının olduğu ve aynı zamanda da uluslararası pazarlara aktarımının da yapıldığı bölge olması bu coğrafyayı emperyalist saldırganlık ve kapışmanın merkez noktalarından biri haline getirmiştir. Bu durumun doğal sonucu olarak da ülkemiz egemen sınıfları açısından hem kendi hem de emperyalist efendilerinin çıkarlarının devamı için (Irak saldırısında olduğu gibi başka halklara saldırganlığa onay vermesi, hatta kamuoyu yoklamalarında % 90'lar düzeyinde çıkan ABD karşıtlığına rağmen) emekçi kitlelerin baskı altında tutulması daha fazla bir zorunluluk haline gelmiştir. Böylesi bir durumda sivil faşist güçlerin kullanımı özel önem kazanmaktadır. Egemen sınıflar resmi faşist kolluk güçlerinin yanısıra sivil faşist güçleri de rejimin bekâsı için örgütlerler. Bunda iki amaç güderler: a)Emekçileri karşı karşıya getirmek, onları bölerek kendi sınıfsal çıkarlarına karşı çeşitli ekonomik, demokratik örgütlenmelerde bir araya getirmek ve hem daha rahat yönlendirebilmek hem de daha fazla

örgütlü hareket edebilmelerini sağlamak. Böylece kendi hakları için mücadele etme ihtiyacı duyan ezilenlere kendi çıkarları için mücadele ediyorlarmış yanılgısını yerleştirmek, b)Faşist diktatörlüğün taraflar üstü, hakem görüntüsünü korumak.

Sivil faşist güçler geçmişten bu yana bu noktalarda oldukça etkili bir biçimde kullanılmış ve kullanılmaya da devam etmektedirler. Siyasal iktidar mücadelesi yürüten güçler açısından sivil faşist güçlere karşı nasıl bir karşı duruş gerçekleştirilmesi gerektiği hem anlayış olarak hem de pratik olarak oldukça önemlidir. Çünkü bunlar faşist diktatörlüğün aktif ve militan savaş gücünü oluşturmakta, diktatörlüğe kitle tabanı sağlamaktadırlar. Bir önceki seçimlerde parlamentonun ilk iki partisinden biri olabilmiş sivil faşist güçlerin tarihlerinde ilk defa böylesine geniş bir kitle desteğine ulaşmalarına neden olan durum incelendiğinde görülmektedir ki sivil faşist güçlerin palazlanmasını sağlayan zemin bugün de varlığını korumaktadır ve önümüzdeki dönemlerde de varlığını koruyacak. Kürt ulusal kurtuluş mücadelesi sivil faşist güçler açısından ciddi bir sıçrama ve kitleleşme tahtası olarak kullanılmaktadır.

1980 öncesi komünizme karşı mücadele üzerine oturttukları mücadele ve örgütlenme stratejilerini Kürt Ulusal Mücadelesinin gelişmesine paralel olarak bu kez de Kürt düşmanlığı üzerine oturtmuş durumdadırlar. TC'nin kuruluşundan bu yana sürekli işlenen "dış güçlerin ülkeyi bölüp parçalamak" istediği yönlü karşı devrimci propaganda özellikle Kürt sorununda geri kitlelerde belli bir karşılık da bulmaktadır. Çünkü Türk egemen sınıfları tüm diğer sömürücü egemen sınıflar gibi tahakkümlerinde bulunan halkı diğer halklara karşı sürekli düşmanca duygularla eğitmektedirler. TC'nin eğitim kurumları başta olmak üzere öğretilen tarihin baktığımızda Osmanlı İmparatorluğu'nun zorla işgal altında tuttuğu fakat Osmanlı İmparatorluğu'nun çeşitli nedenlerden dolayı kapitalist gelişmeyi gerçekleştirememesi ve kapitalizmle beraber gelişen ulusal bilincin sonucunda gelişen ulusal bağımsızlık savaşları sonucu bağımsızlıklarını kazanan Bulgaristan, Yunanistan ve Arap ülkelerinin "hainler", "Osmanlı'yı arkadan hançerleyenler", "TC'yi parçalamak için her an fırsat kollayanlar" vb. olarak tanımlandıklarını ve kitlelerin önemli bir bölümünün de bu durumu olduğu gibi benimsediğini görebiliriz. Bu durumun doğal sonucu olarak geri kitleler geçmişte esas olarak komünist ve devrimcileri günümüzde de esas olarak Kürt Ulusal Güçlerini dış güçlerin piyonu olarak görebilmektedirler. Devlet zaten sürekli bu propaganda ile "dış güçler paranoyası" oluşturduğu için sivil faşistler bu yönlü propagandalarını kitlelere benimsetirken fazla zorlanmamaktadırlar. Tabii ki bu durum sivil faşistlere karşı mücadele ve kitlenin yapılan propagandaya karşı bir bilinç oluşturmasını sağlamada sorunun yalnızca bir yanını oluşturmaktadır. Sorunun diğer yanını ve bizler açısından esasını ise devrim cephesinin bu meseledeki karşı duruşu oluşturmaktadır. 1980 öncesi komünist ve devrimci güçlerin sivil faşist güçlere karşı ciddi bir mücadelesi olmuştur. Bu süreçten edineceğimiz dersler önemlidir. 12 Eylül AFC'si sonrası geçmişe yönelik yapılan değerlendirmelerde esas olarak sistemle bütünleşen geçmişin devrimci yapı ve bireylerin sivil faşistlere karşı mücadeleyi sağdan değerlendirmeleri ve bu değerlendirmelerin kısmen ülkemiz devrimci hareketini etkilemesi ile birlikte sivil faşist çetelerle mücadele noktasında kimi geri yaklaşımların oluşmasını beraberinde getirmiştir. Bu durumun aşılabilmiş olduğunu söylemek de henüz mümkün değildir.

1980 ÖNCESİNİN DOĞRU VE YANLIŞLARINDAN ÖĞRENELİM
Türkiye Devrimci Hareketi 1980

öncesi çok ciddi örgütsel ve kitlesel bir güce ulaşabilmiş fakat bu gücü yeterince doğru kullanamamıştır. Bu sorun oldukça ayrıntılı olduğu için bütünlüklü ele almak bu yazının kapsamını aşmaktadır. Fakat sorunun sivil faşistlere karşı mücadele bölümüne baktığımızda karşımıza çıkan temel nokta, TDH'nin iktidar mücadelesinin ayrılmaz bir parçasını ama yalnızca bir parçasını oluşturan, esasa oturması gereken sivil faşistlere karşı mücadelenin geçmişte esas mücadele noktası haline getirilmiş olması gerçeğiyle karşı karşıya gelmekteyiz. TDH'nin iktidar mücadelesini kavrayışında yaşanan sakatlık sorunun özünü oluşturmuştur. Bu gerçeklikten dolayıdır ki, milyonları etkileyebilen on binlerce örgütlü kitleye sahip olan TDH, 12 Eylül AFC'si karşısında gücüyle orantılı bir karşılık gösterememiştir. Mücadelenin sivil faşistlerle daraltılması kavrayışsızlık ve eksiklik olarak ele almak; fakat sivil faşistlere karşı gerçekleştirilen kahramanca mücadele ve faşist çetelere meydan vermemesini önemli değerler ve kazanımlar olarak kavramak gerekir.

SİVİL FAŞİST GÜÇLERE KARŞI BÜTÜNLÜKLÜ MÜCADELE

Sivil faşistlere karşı ciddi bir mücadele zorunluluktur ve bu mücadele faşist diktatörlüğe karşı yürütülen iktidar mücadelesinin ayrılmaz bir parçasıdır. Önemlidir ve dış dış olmak zorundadır. Tabii ki çoğunlukla anlaşıldığı gibi sorunu yalnızca faşistlerin şiddetine karşı devrimci şiddetle karşı koymak olarak darlaştırılan bir yaklaşımla ele almamak gerekiyor. Yürütülecek olan mücadele bütünlüklü olmak zorundadır. Bir taraftan sivil faşist güçlerin gerçek yüzleri, neyin hizmetinde oldukları ve esasta kimin çıkarlarını korudukları ortaya konulurken diğer taraftan da kitleleri örgütlerken kullandıkları argümanları boşa çıkaracak propaganda faaliyeti yürütmek gerekir. Sivil faşistlere karşı hem pratik hem de siyasal faaliyetlerimiz sistemli ve derinlikli ol-

Sivil faşistlere karşı ciddi bir mücadele zorunluluktur ve bu mücadele faşist diktatörlüğe karşı yürütülen iktidar mücadelesinin ayrılmaz bir parçasıdır. Önemlidir ve dış dış olmak zorundadır. Tabii ki çoğunlukla anlaşıldığı gibi sorunu yalnızca faşistlerin şiddetine karşı devrimci şiddetle karşı koymak olarak darlaştırılan bir yaklaşımla ele anlamamak gerekiyor. Yürütülecek olan mücadele bütünlüklü olmak zorundadır.

mak durumundadır. Yalnızca sivil faşistlerin devletin maşası ve katliamcı, halk düşmanı olduklarını propaganda etmek yetmez. Çünkü yaşadıkları açlık, yoksulluk ve anti-demokratik uygulamalara rağmen devlete karşı bilinç oluşturmamış ve hala devleti hakem olarak gören geniş kitlelerde bu sözlerin yeterince etkili olamayacağı açıktır. Geçmiş dönemlerde kitlelerin önemli bir bölümü sivil faşist çetelerin katliamlarına ve faşist teröre tanık olmuş, bu saldırılardan şu veya bu biçimde etkilenmiştir. Böyle bir durumda kitlelerin sivil faşist çetelerin karşısında yer almaları ve devrimci saflarda taraf olmaları daha kolayken bugün daha zorlu bir uğraşı gerektirmektedir. Fakat faşist diktatörlüğün içerisinde bulunduğu durum, birçok noktada yaşadığı tıkanıklık ve emperyalist efendilerinin özellikle de ABD emperyalizminin içerisinde yaşadığımız çöçrafyayı emperyalist pazar dalaşının bir sonucu olarak her geçen gün daha fazla açlık, yoksulluk ve emperyalist saldırı merkezli kaos ve anarşiye sürüklenmesi neticesinde yaşanan gelişmelerden neredeyse birebir etkilenen faşist diktatörlük açıktır ki giderek daha fazla saldırganlaşacaktır. Bu ise sivil faşist çetelere daha fazla iş düşeceği anlamına gelir. Newroz sonrası TAYAD üyelerine yönelik linç girişimi ve akabinde DEHAP'lılara ve bazı şubelerine yönelik gerçekleştirilen ırkçı saldırılar ve okullarda artan sivil faşist saldırganlık bu saldırı dalgasının artacağına da somutlanmıştır. Bu durum sivil faşist çetelerin tercihine de bağlı değildir. Varlık gerekçeleri rejimin bekliliği olduğu için rejimin açmazlarında devrimcilere ve halk muhalefetine karşı öne çıkarılmaları da eşyanın doğası gereğidir. Newroz sonrası yaşanan faşist saldırganlık karşısında gerçekleşen tepkiler oldukça cılız olmuştur. Bu tür durumlarda özellikle öncü güçlerin koyacağı tavır daha geri kitlelere güven verilmesi ve faşist saldırganların pervasızlaşması-

nın engellenmesi açısından oldukça önemlidir. Özellikle üniversitelerde ardarda gerçekleşen faşist saldırılara karşı doğru bir tavır takınılması da başlı başına önem arz etmektedir. Kitleler söylemden öte pratiğe bakar, güvenir ister. Geçmişte devrimciler kitlelere güven verdikleri ve sivil faşist saldırganlara meydan bırakmadıkları için kitlelerin desteğini almışlardır. Bugün de böyle olmak zorundadır. Özellikle son yıllarda Kürt sorununda kitlelerin bilincini manipüle etmek ve Kürt ulusunun demokratik haklarına karşı ırkçı tavırlar örgütlemekte yoğun bir çaba gösteren sivil faşist çeteler sınıfsal mücadelenin yükseldiği zamanlarda da sınıfsal mücadele yürütenlere karşı faaliyetlerinin yönünü çevirmektedirler.

Toplumsal muhalefet nerede bir canlılık gösteriyorsa ve kitleler nerede rejime karşı örgütleniyorsa sivil faşistler de o tarafa yönelmektedirler. Bu yılın başları itibarıyla faşist diktatörlüğün tüm toplumsal muhalefet odaklarına yönelik saldırılarının dozunu artırmasına paralel sivil faşist saldırganlığında arttığını görmekteyiz. Diktatörlüğün resmi ve sivil faşist güçlerinin saldırılarını artırmasının temelinde yatan en önemli nokta, uzun bir aradan sonra toplumsal muhalefet güçlerinin yeniden güç kazanmaya başlaması ve önümüzdeki dönemde yaşanacak gelişmelerin toplumsal muhalefete daha fazla gelişme sağlama olanaklarını sunacağı gerçeğidir. Gelişmelerin yönü toplumsal muhalefeti geliştirecek dinamikler taşıyorsa sınıf çatışmaları da giderek daha fazla sertleşecektir ve bu durumda toplumsal muhalefet güçlerinin diktatörlüğün sivil faşist çeteleriyle giderek daha fazla karşı karşıya gelmesi kaçınılmazdır. Bu sorunda aktif bir pozisyonda yer almak ve hem politik hem de pratik olarak öne çıkan bir duruş göstermek, öncü olmanın ve siyasal iktidar mücadelesine her alanda bütünlüklü müdahalenin gereğidir.

Gök kubbeyi başlarına yıkacak mıyız?

Kurulduğu andan itibaren politik iktidarı hedefleyen bir partinin her yönlü hazırlığı ve çalışması politik hedefine varmak amacını taşımaktadır. Bu stratejik hedefe varmanın adımları, anın görev ve sorumluluklarını yerine getirmekle başarılıdır. Sürece pratik müdahale etme bilinci güçlendikçe, örgütlü müdahale gücü artıp, her tarafa yayıldıkça, hedefe varma süreci o kadar kısa olur.

Toplumun en fazla acı çekenleri; işçiler, yoksul köylüler, kamu emekçileri, işsizler, emekliler, yetimler, umutsuzluk girdabında yönünü bulamayan tüm ezilenler, düşlerindeki şu soruyu sormaktadır. “Bizlere sahip çıkmayanların bir gün bu gök kubbeyi başlarına yıkabilecek miyiz?”, “Yaşadığımız bu sefaleti yaşamamızda kader olmaktan çıkarabilecek miyiz?” Bu soru, toplumun en alttakileri başta olmak üzere, öncülerin ve örgütlü güçlerin de sorduğu bir sorudur. Bu soruyu gündeme almamak, yanıtı uğrunda çözüm aramamak, var olan mevcut “kaderi” kabullenmek demektir. Değişimin örgütlenmemesi zorunluluğun bilincinde olmamak demektir. Sınıf bilinçli proleterler, burjuva-feodal sistemin reddi ve ÖZGÜR GELECEK’in örgütlenmesi üzerinde varlık zeminlerini var ederler.

Sınıf mücadelesinde, proletaryanın devrim bilimi Marksizm, sınıf savaşımı öğretisi olarak ortaya çıktığından bu yana işçi sınıfının ve emekçilerin elinde güçlü bir devrim silahına dönüşmüştür. Bu silahı en etkili tarzda örgütleyen, değiştiren, güce çeviren proletaryanın yegane kurtuluş örgütü olan proletaryanın devrim partisidir. Parti olmadan, parti kırda-şehirden inşa edilmeden, toplumsal değişim ve dönüşüm gerçekleşemez.

Sınıf savaşım öğretisinin en temel sorunu olan Proletarya Partisi’nin örgütlenmesi sorunu, emekçilerin ve ezilenlerin temel gündemi olmuştur ve olmaya devam etmektedir. Prole-

tarya Partisi’nin örgütlenmesinin, partinin önderliğinin örgütlenmesi olduğu bilincinin, var olan parti komitelerinin mevcut gerçekliği göz önüne alınırsa, yeterince anlaşıldığı, bilince çıkarıldığı söylenemez. Bu sorun devrimi örgütleme iddiası taşıyan sınıf bilinçli proleterlerin bütünlüklü sorunu olmaya devam etmektedir. Bu temel sorun İbrahim Kaypakkaya’nın sınıf savaşımını örgütleme güzergahında temel bir sorun olmuştur. Bu kahredici aygıtın yaratılması, güçlendirilmesi ve işlevli hale getirilmesi için yaşamını adamıştır. Bugün bu temel sorun sınıf bilinçli proleterlerin de temel sorunu olmaya devam ediyor. Her gün safalara katılan, genç tecrübesiz, deneyimsiz, devrimin temel bilgisiyle yeterince donanmamış yoldaşların varlığını düşünürsek, bu gerçekliği kabul etmek, değişimi için örgütlenmek ve çalışmak gerektiğini daha iyi kavrarız. Hiç kimse bulunduğu yerden devrimin ve partinin sorunlarına bakarak sorunlara yanıt bulamaz. Partinin içinden, partinin yaşadığı sorunların içinden bakamayanlar subjektivizmin kahredici yanığı duvarına toslamaktan kurtulamayacaktır.

Önderliğin örgütlenmesi demek her şeyden önce önderlik bilincinin örgütlenmesidir. Önderlik bilinci nedir? Önderlik düzeyi, kapasitesi, önderlik rolü ve misyonu ne demektir? Etkileme, harekete geçirme yönlendirme ve örgütlenme gücü ne demektir? Bu soruların yanıtını söylem düzeyinde, teorik olarak vermek yeterli değildir. Bu sorulara pratikte nasıl bir yanıt verilmektedir? Toplumsal gelişmeler karşısındaki duyarlılık, çözüm olma gücü, yanıt olma düzeyi nasıl örgütlenmektedir? Asıl burada önderliği aramak ve sorgulamak gerekir. Önderlik bilinci ideolojik-maddi örgütsel birlik bütünlüğünden oluşur. İdeolojik-teorik önderlik kadar maddi örgütsel birlik yaratılmadan ve bu gerçekliğe uygun maddi yaşam örgütlenme-

den önderlik görevi yerine getirilemez.

Kendimizi önder olarak kabul etmekle, kitleler tarafından kabul edilmiş bir önderlik arasındaki farkı kabul edip, bu farkın her geçen gün kapanması doğrultusunda adımlar atılmalıdır. Partinin örgütlenmesinin partinin önderliğinin örgütlenmesi aynı zamanda faaliyet alanlarındaki komitelerin örgütlenmesi demek olduğunu belirttik. Ancak mevcut gerçeklikle olması gereken komite gerçekliği arasındaki farklılık açısı henüz kapanmış değildir. Bugün mevcut komiteler, önderlik bilincinden uzak konumdadır, halen belirlemeci, kendiliğindenci, kitlelerden kopuk dar pratik çalışma tarzından kurtulmuş değildir. Halen izleyen, gözleyen, belirleyen ve bekleyen konumdan kurtulma sancısı içindedir. Halen sürecin kendiliğinden gelişimine izleyici, gözlemci gözüyle bakmaktan, beklemeci politika yapma tarzından muzdariptir. Ya da en iyimser deyimle kendi “iç” gündemi ve “iç” sorunuyla, “iç çalışmasıyla” yarım bırakılan, tamamlanmayan, yeterince örgütlenemeyen çalışmalarıyla “ilgilenmektedir”. Sınıfın, emekçilerin, ezilenlerin gündemini kendi gündemi yapmak ve buna en doğru örgütsel politikalarla ve araçlarla müdahale etmekten uzak durumdadır. Politikasızlık, müdahalesizlik, beklemeci, rolünü ve misyonunu kavramama olarak belirleyeceğimiz, kısaca kendiliğindencilik olarak değerlendireceğimiz bir süreç devam ediyor. Politik müdahale zayıf ve cılızdır. Etki gücümüz, örgütlenme düzeyimiz, harekete geçirme gücümüz zayıftır. Kitleleri harekete geçirme, sokağa dökme, kendi gerçek sorunları etrafında örgütlenme gücümüz zayıftır. Burjuva feodal sistemin teşhirini yapma, özelleştirme politikasının iç yüzünü, neden ve sonuçlarını kitlelere anlatma, propaganda ve ajitasyon çalışması yürütme gerçekliğinden uzağız. Halen işçilerin bir

kısmı özelleştirme politikası sonucu işsizler ordusuna dahil olurken, örgütsüzlükten kaynaklı “kendinde” olarak durmaktadır. Bu gerçeklik içinde halen önderlik bilinci var diyebilir miyiz? Ya da güçlü bir önderlik bilincinden bahsedebilir miyiz? Toplumsal gelişmelerin niteliği ve yönü devrimciler için fevkalade olanaklar ve fırsatlar sunarken, halen politikasız kalma durumunda nasıl bir önderlik bilincinden bahsedebiliriz ki? Yoğun bir propaganda ve ajitasyon çalışması için muazzam olanaklar vardır. Özelleştirme politikasından etkilenen ve bu kıyıcı, imha edici politika sonucu işsizler ordusuna dahil olma tehlikesini yaşayanlar, deyim yerindeyse önderliksiz olmaları sonucu yönünü bulmaktan uzak bir şekilde her türden reformist ve bürokrat burjuva sendikaların önderliğinde yön(süz)lendirilmeye çalışılmaktadır.

Bütün faaliyet alanları için somut açık örneklerle bu tespitin ve değerlendirmenin doğruluğunu ifade edebiliriz. Ancak her şeyden önemlisi bu “kader” olan önderliksizlik, müdahalesizlik, gerçekliğinin nasıl aşılacağına bilincinde ve ne yapılacağına farkında ve ayırdında olunmadır. Hangi politik bilinç, hangi politik karar ve hangi kadro şekillenmesiyle aşılabacaktır?

Sürece ideolojik-pratik müdahale pratiği henüz zayıftır. Komiteler, faaliyet alanlarının önderi olma bilincinden uzak konumdadır. Bir kaç örnekle bunları sıralamak mümkündür, kısa bir zaman dilimi önce egemenler tarafından başlatılan Türk ırkçı ve şoven saldırı dalgası karşısında sınıf bilinçli proleterlerin görev ve sorumluluklarını yerine getirdiği söylenebilir mi? 1 Mayıs pratiği boyunca bütün faaliyet alanlarında yeterince etkili olduğu söylenemez, özellikle kitle katılımının zayıflığı en belirgin eksiklik olarak ortadaydı, ÖSS süreci, özelleştirme karşıtı eylemlerin örgütlenmesi pratiklerinde, 17 Haziran şehitlerinin sahiplenilmesi sürecinde, örgütlü tepkinin zayıf yetersiz olduğu gerçekliği görülmelidir. Oysa sıralanan her bir gelişmenin kazandıracağı politik ve örgütsel kazanımların muazzam fırsatları yeterince görülemedi. Müdahale ve etkileme, harekete geçirme, örgütlenme ve savaşırma görev ve sorumluluğu, sürece ve gelişmelere sadece basın açıklaması şeklinde indirgenen bir pratik müdahaleyle sınırlandırılmaz. Görev ve sorumluluk sadece “basın açıklaması-dayanışma eylemliliği” olarak sınırlandırılmaz, görev ve sorumluluk bu tarz biçimle algılanmamalıdır.

Basın açıklaması ve benzer tarzda so-kağa, meydana çıkıp tepkilerin örgütlenmesi gerçekleşmelidir, ancak görev ve sorumluluk bundan da ötesi kitlelerin kazanılması, örgütlenmesi ve savaştırılması olarak algılanmalıdır. Bu sıralanan gelişmelerin bazılarında belli adımlar atılsa da bütünü için aynı şeyi söylemek mümkün değildir. Deyim yerindeyse halen kendiliğindenci, izleyen, müdahale etme cesaretini, başarıma cüretini, kazanma çabasını yeterince gösteremeyen, bir gerçeklikle karşı karşıyayız. Bazı küçük burjuva hareketlerin politik refleks gösterme pratiklerini göz önüne aldığımızda bile Marksizm-Leninizm-Maoizm politika üretme tarzımızı, sürece müdahale, etkileme, örgütlenme ve savaştırma tarzı-

mızı sorgulamalıyız. Marksist-Leninist-Maoist önderlik rol ve misyonumuza doğru kavramadığımızı belirtmek gerekir. Kavramak uygulamak ise, uygulanmayan ya da zayıf ve cılız uygulama karşısında “kavrama”dan bahsedilemez.

Proletarya Partisi'nin geçmiş pratiğinden ve günümüzdeki gelişmelerden öğrenecek zengin bir örgütlenme ve yönetme değeri vardır. Bilgi ve tecrübe vardır. Bu başarılmak zorundadır. Bu öğrenilmek zorundadır. Geçmiş pratik tecrübemizden öğrenilmelidir. Yapılan olumlu pratik örgütlenme hamlelerinden öğrenilmesi gerektiği gibi olumsuzluklardan, eksik ve yetersiz kalınan pratiklerden de öğrenilmelidir.

Neden sürece müdahale etmiyoruz?

Neyi bekliyoruz? Müdahale etmemizi engelleyen düşünsel ve örgütsel gerilik nedir? Hangi “görev” ve hangi “pratik” faaliyet yukarıda çok açık ve anlaşılır olarak ifade ettiğimiz pratikleri örgütlenmemizin önünde engeldir? Ne zaman kendi “iç” sürecimizden, “iç” sorunlarımızdan kurtulup, etkileme, harekete geçirme, örgütlenme ve savaştırma sürecine gireceğiz, ne zaman örgütlenme ve örgütlenme bilimini, yönetme ve yönlendirme bilimini öğreneceğiz? Süreç kitlelerin örgütlenme zeminini olgunlaştırmakta ve sınıf bilinçli proleterlere muazzam örgütlenme fırsatlarını sunmaktadır. Çok çalışıp, çok düşünüp, hızlı ve örgütlü harekete geçme zamanıdır. Okumayan, incelemeyen, sorgulamayan, süreci izleme-

yen, gelişmeleri gözlemlemeyen, müdahale etme bilinç ve cesaretini, kazanma ve başarıma cüretini gösteremeyen, harekete geçmeyen bilinç geri bilinçtir. Bugün belli yönleriyle yaşanan budur.

Herkes kendi sürecini, komite sürecini ve devrimci hareketin sürecini bütünü yönleriyle sorgulamalı ve “Ben neredeyim? Biz neredeyiz?” sorusunu çok yönlü sormalı ve devrimci yanıtları armalıdır. Bu soruların yanıtı yaşadığımız sınıf savaşımı topraklarındadır. Marksizm-Leninizm-Maoizm bilimindedir. Proletaryanın devrim programındadır. Soruların yanıtı kendimizdedir. O, zaman kendimize soracağız “gök kubbeyi ne zaman başlarına yıkacağız?”

PUSULA

KOLEKTİF HAREKET TARZI ÜZERİNE

Kolektif hareket tarzının zorunluluğu insanların bireysel tercihlerinin bir sonucu değil, aksine tarihsel bir zorunluluk olarak insanlığın önüne konulmuştur. İlk insanların doğaya ve vahşi hayvanlara karşı korunma güdüsüyle toplu halde yaşamaları zorunluluğun bir sonucudur. Doğaya ve vahşilere karşı topluluk halinde yaşam, ilerleyen süreçte nüfusun artması, iş bölümünün gündeme gelmesi ve ihtiyaçların artması, geçim alanlarının daralmasına paralel bir seyir izlemiştir. Geçim alanlarının temininin dayattığı zorunluluk ayrı yaşayan toplulukların zorunlu olarak daha büyük topluluklar halinde bir araya gelmesini sağlamıştır. İnsanlığın yaşama istemi, kolektif yaşamın gerekliliğinin bilince çıkarılmasını ve toplumsal bir yargı haline gelmesini doğurmuştur. İnsanlığın sınıflarla tanışması onun doğa ve vahşiler karşısında ortak hareket etme bilincinde sığrama yaratmış, egemenler ve ezilenler karşıtlar olarak tarih sahnesinde yerini almıştır. Egemenlerin bir sınıf olarak örgütlü hareket etmesi doğal olarak karşıtların da (ezilenlerin) örgütlü hareket etmesini zorunlu hale getirmiştir. Örgütlü güç, daha üstün örgütlü bir güçle altedilebilir ancak. Örgütlü hareket edebilme yeteneği; üretim araçlarının mülkiyetini ellerinde bulunduran burjuvazinin tarihsel olarak daha avantajlı bir zeminde durmasına neden olmuştur. Onun hareket etme ve yönetme tecrübesi üretim araçlarına sahip olmasının yanı sıra tarihsel bir zorunluluktur. Binlerce yıllık örgütlü yönetme tecrübesine sahip egemenlerin alt edilmesi gerçek anlamda çelik disipline sahip örgütlü bir güçlü mümkündür.

Ülkemiz egemenlerinin binlerce yıllık tarihsel bir arka plana sahip örgütlenme ve yönetme tecrübesini hesaba kattığımızda, kolektif düşünme ve hareket etmenin bir zorunluluk olduğu gerçeğiyle karşı karşıya olduğumuz daha bir önem arz etmektedir. Doğaları gereği egemen sınıflar ezilenlerin yarattığı değerlerin kullanım hakkını ellerinde tutmak için gelişebilecek bir tehlikeye karşı en acımasız yöntemlerle saldıracaklardır. Ezilenlerin zulüm ve vah-

şet tarihinin sahiplerine karşı örgütlü hareket etme bilincinden anlık uzaklaşmaları onların yeni yenilgiler almalarına ve gerilemelerine neden olmuştur. İnsanlık tarihi bunların binlerce örneğiyle doludur. Kitlelerin örgütlü hareket bilinci, yarattığı değerleri sahiplenebilme bilinciyle paralellik gösterir. Bu bilinçlerdir ki, kitlelerin muazzam silkinışıyle gerçekleşen Çin Devrimi kitlelerin sahiplenebildiği oranda yaşama olanağına kavuşacaktı. Kitlelerin eseri yine kitlelerin her türden gericiğe karşı koyuşuyla savunulmalıydı. Başkan Mao'nun “bir devrim yetmez binlerce devrim gereklidir” şiarı insanlığın kendisiyle yaşıt tarihinin imbiğinden damıtılmış bir tecrübenin dile getirilişi, bilince çıkarılışıdır. Örgütlü hareket etme bilincini, devrimi ve devrimciliği barutun ateşle kavuşması anının gerçekleşmesinde benzer bir patlamanın dinamiği olarak kavramalıyız.

Biz devrimci ve komünist kişiliğe aday militanlar yaşamın hiçbir anını örgütlü yaşam, örgütlü düşünüş tarzını ıskalamadan hayata geçirmede devrimin gerçekleşmesi için olmazsa olmaz kıstas olarak içselleştirmeli, kavramalıyız. Egemenlerin çok az bir güçle milyonlarca kitleyi yönetme “mahareti” -tarihin ilerleyişine rağmen- unutmayalım ki çok iyi örgütlenmesinden ve örgütlü hareket etmesinden ileri gelmektedir. O halde önümüzde duran görev bolşevik bir parti yaratmada bolşevik örgütlenme bilinciyle hareket etmeyi yaşamımızın her anına oturtmaktır. “Küçük şeyler” olarak gördüğümüz, yaklaştığımız günlük yaşamdaki pratikler unutmayalım ki bizden koparttığı oranda düşmanı güçlendiren “küçük şeyler” olacaktır. Örgütlü düşünüş, örgütlü yaşam, militan kişilikler nasıl oluşur-olusturulur. Tarihsel olarak hayvani eğilimlerden kurtulan canlı türü bu sürece paralel olarak insanileşme yolunda ileri adımlar atmıştır. Her tarihi kesitte ilerleme olarak kaydedilenler kolektif bir hareketin varlığına işaret eder. “Maymundan insana geçişte emeğin rolü” adlı makalesinde Engels insanın belirleyici özelliğine dikkat çekerek; “insan, salt hayvani durumdan kendini çıkarabilen tek

hayvandır-onun normal durumu, onun bilincine uygun, bizzat onun tarafından yaratılacak bir durumdur” derken insana özgü olan bilinç, insanın insanlığın kurtuluşu için tek öznedir. İnsandaki bilinç, hayvanın doğayla mücadelesi sonucu oluşurken insanileşmede her ileri adım, aynı türün dayanışmasının bir sonucudur. Aynı zamanda bu sonuç kendini yenileyerek insandaki kolektif-örgütlü bilincin daha üst seviyede yansımalarıyla kendini göstermiştir. Bu süreç bugün olduğu gibi gelecekte de kendini üst aşamalara sıçratarak devam ettirecektir. Bugün sonuç açısından şunu söylemek mümkün; kolektif-örgütlü hareket doğanın ve toplumsal yapının insana insanileşme sürecinde zorunlu olarak sunduğu insani yaşam biçimidir.

Böylesi arka plana sahip insanlık tarihinde toplumsal hareketlerin zorunluluğu toplumun ve bireyin önüne kimi sorumluluklar koyar ki, bu sorumluluk kavrayışı aynı zamanda insanileşme sürecinde bireylerin ve toplumların kendi olabilme savaşımı-sorumluluk bilincidir.

Sınıf mücadelesi bizim niyetlerimizin tamamen dışında objektif bir olgudur. Sınıf mücadelesi içerisinde bilinçli bir tercihle yer aldığımızda belirlediğimiz saf, insanileşme sürecinde nerede durduğumuzla birbir ilişkilidir. Bilinçli tercih diyoruz çünkü genel eğilime baktığımızda insanlar “siyaset yapmıyorum, tarafsızım” diyebiliyor. Oysa “siyaset yapmıyorum, tarafsızım” demek “egemenlerin siyasetinin yapıyorum, güçlüden yana tarafım” demekle eş anlamlıdır. Doğada ve toplumda tarafsız olan bir şey yoktur. Atomun nötronlar ve protonlardan oluştuğu gibi toplumda ezen ezilenler olarak mutlak suretle ikiye ayrılır. Devrimci mücadelede militanca bir yaşamı tercih edenler, gerçek anlamda militan bir duruşa, yaşama sahip olabilmeleri tarihsel bilinçten hareketle örgütsel-politik bir yaşamın insanileşme sürecini hızlandırabileceğini hesaba katmak zorundadır.

Tarihi ilerlemelerin kolektif bir çaba, örgütlü bir hareket sonucu olduğunu bilince çıkaramayan ve bunun için çaba sarfetmeyen militan gelişemez. Çelişkileri çözüme kabiliyetinden uzak bir siyaset tarzı bitişe, çöküşe götürür. Bitmek, sınıf mücadelesinden ayrı düşmek, bireyin niyetleri sonucunda gelişen bir olgu değil yaşamın, devrimci yaşamın kendisine ayak uyduramayanı saf dışı etmesidir. Birçok yoldaşımız kendi inancının sağlam olduğunu, her

türlü zorluğu göğüsleyebileceğini ileri sürebilir. Oysa sınıf mücadeleleri tarihi bunun kof, içi boş, bilimsel olmayan bir tutum olduğunu bize yüzlerce kez göstermiştir. Bilimsel olan bize şunu gösteriyor; bir dönem militanca mücadele yürütenler, kitlemizce “kahraman” olarak görülen-gösterilen bireyler, sınıf mücadelesinin keskin dönemlerinde, sorunların yoğunca yaşandığı süreçlerde kendilerini sınıf mücadelesinin dışında bulmuşlardır. Bir yanılasmaya dikkat çekmek gerekir: Kendi tercihleri olarak bildikleri tutum aslında sınıf mücadelesini eksik kavrayışın sonucu hareketin (diyalektiğin) onları dışı savurmasıdır.

Militan bir kişilikten kastımız ideolojik-politik-örgütsel donanımdır. MLM bilimini kavrayış düzeyi ve bu düzeyi sürekli yukarılara çekme çabası içerisinde olmaktır. İşte o zaman egemenlerin ideolojik, politik saldırısına karşı politik, örgütlü saldırısına karşı örgütlü karşı saldırılar gerçekleştirilebilir. Bugün bizden “zor” olarak güçlü olan egemenleri alt edebiliriz. İnsanileşme sürecinde insanlığa sıçramalı (devrim) bir ilerleme yaşatabilmeyi somut hale dönüştürebiliriz.

Hızlı hareket edebilen, esnek, ani saldırılar ve geri çekilişler gerçekleştirebilen bir örgüt yaratabilmenin ön koşulu; kolektifin parçası olan bireylerin ve örgütsel işleyişi bilince çıkarmış ve buna göre şekillenmiş militan kişiliklerin varlığıyla mümkündür. Düşmanın her türden saldırısına karşı koyabilen ve onu çürüten yok eden saldırılar gerçekleştirebilmek, felsefi düşünüşe sahip örgütlü bireylerimizin çokluğuyla ilgilidir.

Eğitim (teorik-pratik) çalışmalarını ve sunulan yazıları her militan adayı bu perspektifle ele almalıdır. İşte o zaman kitlelerin eseri olma zorunluluğunu taşıyan devrimi gerçekleştirebilmenin ön koşulu olan kitleleşmede ileri adımlar atabilir, somut politikalar üretmek kitlelerin öncüsü haline gelebiliriz. Lenin yoldaşın işaret ettiği gibi; “Devrim hareketi, on misli, yüz misli insanın katılımıyla alışlagelen savaşımdan ayrılır ve bu bakımdan her devrim, yalnız bazı kişilerin değil, bütün bir sınıfın fedakarlığını gerektirir.” (İşçi sınıfı ve köylülük)

Bugün bize düşen görev kitleleri devrime seferber edecek her türlü aracı yaratmada kendimizi mahir kişilikler haline dönüştürebilmektir.

İran'da İslam rejiminin baskıları ve direniş yükseliyor

İRAN-HODRO İŞÇİLER İŞİ BIRAKTI

16 Temmuz İran Sosyal Sigortalar Günü'nde İran-Hodro otomobil fabrikası işçileri bir günlük grev gerçekleştirdi. İş bırakma eylemi hemen hemen bütün üretim kollarında özellikle de montaj hattında üretimin durmasına neden oldu. İş bırakma eylemi sözleşmeli ve sürekli işçilerinin çoğunun çalıştığı Peugeot montaj hattında başladı ve saat 11.00 itibarıyla fabrikanın üretimi bütünüyle durdu. Fabrika güvenlik güçlerinin saldırısına karşın işçiler grevlerini başarıyla

la sürdürdü. Günün sonunda İran-Hodro işçileri bir bildirme yayımlayarak asgari ücretin 450.000 Tümen'e çıkarılmasını talep etti.

Ayrıca, İran Komünist-İşçi Partisi'nin duyurduğuna göre ödenmeyen ücretlerini alabilmek için Kaşan Tekstil İşçileri bir aydan beri grevde bulunuyorlar. İşçiler on dört aydır ücretlerini alamıyor. 19 Temmuz'da işçiler Tahran'a doğru yürüyüşe geçti.

SIYASAL TUTSAKLARA ÖZGÜRLÜK

12 Temmuz'da Tahran'da Tahran Üniversitesi yakınlarındaki sokaklarda bir protesto gerçekleşti, yaklaşık iki bin kişi siyasal tutsaklara özgürlük istemi ve İran İslam Rejimi'ne muhalefetlerini duyurmak için toplandı.

Sokaklara tüm kuvvetleriyle yığılan para-militer muhafızlar ve güvenlik kuvvetleri protestoculara saldırdı. Çatışmalar çıktı. Mitinge katılmak isteyenlerin katılımı güvenlik kuvvetlerince önledi. Muhafızlar vahşice protestoculara ve hatta oradan geçen yayalara saldırdı. İletilen bilgilere göre yaklaşık 200 kişi gözaltına alındı.

Protestocular "Siyasal Tutsaklara Özgürlük", "Kahrolsun Despotizm", "Yaşasın İşçilerin ve Öğrencilerin Dayanışması", "Yaşasın Özgürlük ve Eşitlik" sloganlarını attılar.

İSLAM CUMHURİYETİ İKİ GENÇ EŞCİNSELİ İDAM ETTİ

Genç Komünistler Örgütü'nün 19 Temmuz tarihinde yayımladığı bir bildiriye göre İran İslam Rejimi iki genç eşcinsel olarak idam etti. Bildiri'nin bir kısmında şöyle deniyor: "İslam Cumhuriyeti gözlerimizin önünde barbarca bir cinayet daha işledi ve iki genci, cinsel tercihlerinden dolayı astı. Bu cinayet bütün öteki cinayetler kadar insanlık dışıdır. Bu idam bütün idam cezaları gibi iğrenç ve korkunçtur... Bu iki gencin idamı, tıpkı insanların cinsel ilişkiden dolayı kırbaçlanıp recm edilmeleri, İslami tesettür kurallarına uymadıkları için kadınlara jiletlenip yüzlerine asit atılması, alkollü içki kullandıkları için insanların kırbaçla cezalandırılmaları gibi insanlara kapitalist İslami rejime boyun eğdirmek istemektedir. Atefeh'nin Reşt kentinde idamı gibi, Şowane'nin Mahabat'ta öldürülüp cesedinin parçalanması gibi, binlerce öteki idam gibi birisinin 18 yaşında olduğu bu iki gencin idamı İslam Cumhuriyeti'nin varlığını sürdürmek için cinayet ve terörden başka yolu olmadığını göstermektedir... Genç Komünistler Örgütü İran'ın ve bütün dünyanın gençlerine ve halka, ilerici, insanca kişi, örgüt ve kuruluşlara seslenerek İslam Cumhuriyeti'nin barbarlığını etkin biçimde kınamalarını talep etmektedir."

G-8 protestolarının ardından...

G-8'lerin toplantısını etkili şekilde protesto etmek için oluşturulan bir haftalık program eksikliklere ve engellenmelere rağmen hayata geçirildi.

2 Temmuz'da yüz binlerce insanın katılımıyla Make Poverty History (Fakirliği Tarihe Gömelim) yürüyüşü yapıldı. 5 Temmuz Salı gününe kadar etkinlikler yapılan toplantılar ve seminerlerle devam etti. 5 Temmuz günü mültecilerin tutulduğu ve insan hakları ihlallerinin olduğu modern toplama kamplarından birinin önünde bir protesto gösterisi yapıldı.

Bu zirve için Britanya'nın çeşitli bölgelerinden ve ülke dışından gelenler için iki ayrı kamp alanı oluşturulmuştu. Bunlardan biri Edinburgh yakınlarında kurulan kamp diğeri de Stirling yakınlarında kurulan ve tamamen anarşist grupların denetiminde olan kamp alanıydı.

Kamplara giriş çıkışlarda polis uyguladığı çok yoğun güvenlik önlemleri ve aralıksız Stirling'deki kampı hava-

dan gözleyen helikopter hemen dikkat çeken unsurlardı. Hemen belirtelim polisin yaptığı güvenlik kontrolü uygulaması kampın oldukça uzağında. Kamp yakınlarında denetim tamamen Anarşist grupların denetimindeydi.

Özellikle 6 Temmuz Çarşamba günü yapılacak yürüyüş öncesi polis kampa giren çıkan her arabayı ve otobüsü yoğun şekilde aradı.

6 Temmuz sabahı Gleneagles ulaşmak için kamp alanından trene binmek için ayrıldık... Polisin kitlelerin alana ulaşması için her türlü zorluğu çıkarttığı açıkça görülüyordu. Hatta trenden indikten sonra tertip komitesinin organize ettiği otobüslere binen polis yürüyüşün iptal edildiğini açıkladı.

Zorlu uğraşlar sonucu toplanma alanına gelindiğinde

organizasyon komitesi tarafından yapılan açıklamada yürüyüşün önce polis tarafından iptal edildiği ama daha sonra yapılan girişimler sonucu izin yeniden alındığı söylendi. Neden bu toplantının ulaşımın oldukça uzun bir zaman çektiği İskoçya'nın bu küçük köyünde yapıldığı alana ulaştığımızda daha iyi anlaşıldı.

Her türlü zorluğa rağmen binler yine alanlarda dünya halklarının öfkelerini hep bir

geçen kitle toplantının yapıldığı otele yöneldi. Yürüyüş boyunca dalgalanan İbrahim Kaypakkaya flamaları, ILPS ve ATİK bayrakları ilgi çekti.

Polis kordonuna gelindiğinde kitle daha önceden belirlenen yürüyüş güzergahından çıkarak tarla üzerinden otele yaklaşmaya çalıştı. Polis karşı karşıya geldiğinde yine en önlere İbrahim Kaypakkaya flamaları dikkat çekiyordu. Tarla üzerinde dolaşan askeri helikopterlerle kitle korkutulmaya çalışılsa da tarla üzerinde uzunca bir müddet polislerle karşı karşıya kalmayı sağladı.

İstenilen şekilde toplantı bloke edilemeyeceği dünya halklarının egemenlere karşı öfkeleri

ağızdan egemenlere karşı haykırdı. Çok kişinin ulaşmamasına rağmen yürüyüşe

alanlara taşınmıştı. (Avrupa'dan İşçi-köylü okurları)

Nepal'de NKP(M)-YHO eylemleri

Nepal Komünist Partisi (Maoist) önderliğinde Halk Savaşı veren Yeni Halk Ordusu gerçekleştirdiği saldırılarla Nepal Kraliyet Ordusu'na kayıp verdimeye devam ediyor. Bu saldırılardan son günlerde yaşananlardan birkaç örnek:

* 17 Temmuz günü YHO tarafından döşenen elektrik tuzağında iki kraliyet paralı askeri öldürüldü. YHO'nun 7. Tugayı tarafından yapılan açıklamada kayıplarının olmadığı ifade edildi.

* 18 Temmuz günü Sunsari kentindeki özel bir şirkete ait Nepal'in en büyük fabrikası bombalandı. El yapımı bombalar ve roketatarlarla gerçekleştirilen saldırıda 4.9 milyon dolar zarar meydana geldi.

* 19 Temmuz'da YHO 6. Tugayı Khotong Bölgesi'nde eşzamanlı büyük bir saldırı düzenledi. Saldırıda en az 8 paralı asker öldürülürken, yerel hapishanedeki 54 tutuklu serbest bırakıldı, büyük miktarda silaha ve askeri teçhizatla el konuldu. Ayrıca YHO'nun birim komutanı Yoldaş Swastika şehit düştü. Saldırıda tüm hükümet binaları tahrip edildi.

* Yine Dang Bölgesi'nde yapılan karakol baskınında devletin açıklamasına göre 7 asker ve 2 gerilla yaşamını yitirdi. Nepal ordusu bu saldırının bu ayın en büyük saldırısı olduğunu açıkladı.

Tüm bu eylemlerin yanında Nepal'de kralın baskıları sürüyor; ülkede internet erişimi engellenirken, asker ve polis arasında da çatışmaların yaşandığı bildiriliyor.

Peru'da Öğretim Üyelerinden İşgal Eylemi

Peru'da yüzlerce üniversite öğretmeni, maaşlarına zam yapılması talebiyle bir yerel yönetim binasını işgal ederek, yetkililerin binadan ayrılmasına izin vermedi. Pasco bölgesinde, Alcides Carrion devlet üniversitesi öğretim üyeleri resmi toplantı olduğu gerekçesiyle gruplar halinde binaya girdiler. Öğretim üyeleri işgal ettikleri 2 katlı binadan ayrılmama kararı alınırken, bir kısmı daha sonra binadan çıkarak dışarıda nöbet tutmaya başladı. Binada tutulan ve Reuters ajansına telefonla açıklama yapan Pasco bölge yöneticisi, içeride halen 200 civarında profesörün olduğunu, maaşlarının yargıçlarla aynı düzeye getirilmesini talep ettiklerini söyledi.

Protestocu profesörlerden Edgar Condor telefonla yaptığı açıklamada, Peru'nun eğitime en az bütçe ayıran ülkelerden biri olduğunu, üniversitede görevli bir öğretmenin aylık maaşının 400, bir yargıcın ise 2000 dolar civarında olduğunu söyledi.

Guantanamo'da açlık grevi

New York'ta bulunan ve yasal ko- adil davalarda yargılanmalarını istiyor- lar.

Tutsaklar kendilerine yeterli miktarda yiyecek ve temiz içme suyu verilmesi gerektiğini de ifade ediyorlar. Aylarca karanlıkta tutulmaya zorlanmalarını gerektiğini vurgulayıp güneş ışığına ihtiyaç duyduklarını belirtiyorlar.

Tutsakların bir diğer talebi de Guantanamo Üssü'ndeki koşullarını gözlemleyecek ve durumları hakkında kamuoyuna rapor açıklayacak tarafsız bir kurumun oluşturulması.

nularda danışmanlık yapan bağımsız kuruluş Anayasal Haklar Merkezi, Guantanamo Üssü'ndeki tutsakların niçin açlık grevine başladıkları hakkında bilgi verdi. Merkez yetkilileri, tutsakların avukatlarının, açlık grevi hakkında ilk olarak Haziran ayının sonlarında bilgi sahibi olduklarını ve üste özellikle Kamp 5 olarak bilinen yerdeki koşulların insani olmadığını söyledi.

Dışarıdan ziyaretçilere kapalı olan Kamp 5'de 100 kadar mahkum var.

Avukatlara göre, tutsaklar açlık grevinin yanı sıra, bir boykot da planlıyor. Bu çerçevede, duşları kullanmamayı ve kendilerine verilen boş zamanları değerlendirilmemeyi düşünüyorlar. Tutsaklar, Guantanamo Üssü'nün yetkililerine sunmayı planladıkları ve dokuz başlıkta topladıkları taleplerini belirledi:

Dinlerine saygı gösterilmesini, dini ayrımcılığa son verilmesini ve yasal olarak uygun şekilde temsil edildikleri

leyecek ve durumları hakkında kamuoyuna rapor açıklayacak tarafsız bir kurumun oluşturulması.

Anayasal Haklar Merkezi, tutsakların aylardır yasal bir belirsizlikle yüz yüze olduklarını söylüyor. Bu noktada tutsaklara, adil şekilde yargılanmaları hakkı verilmediğini ve kendilerine yasal statülerinin de net şekilde söylenmediğini aktarıyor. Merkeze göre Amerikan hükümeti, tutsakları, insan haklarıyla ilgili her anlaşmada belirtilen temel haklardan mahrum etmeyi sürdürüyor.

Tutsakların anlattığına göre Guantanamo Üssü'nde, güvenlik görevlileri sık sık namazlara müdahale ediyor. Ayrıca tutsaklardan biri ezan okurken, onu bastırarak şekilde İngilizce mesajlar yayımlanıyor. Avukatlar, güneş ışığında uzak tutuldukları bir dönemde tutsakların aylardır tek başlarına hücrelerinde tutulmalarından da kaygılı.

İspanya Komünist Partisi militanına işkence

Ülkemizde her fırsatta Avrupa'nın demokrasisi, uygulamaların insancılığı gündeme gelirken, bunun böyle olmadığı esas olarak devrimci ve komünistler tarafından halka anlatılmaya çalışılmaktadır. "Demokrasi ve özgürlüklerin beşiği" Avrupa'da son süreçte yaşanan iki olay, devrimci ve komünistlerin ifade ettikleri gerçeklere iki örnek olmuştur. Bunlardan ilki İspanya Komünist Partisi militanına yapılan işkence ikincisi ise İngiltere'de metro istasyonunda İngiliz polisi tarafından Brezilyalı bir göçmenin beş kurşunla infaz edilmesidir.

İspanya'da komünist parti militanı David Garaboa, polis tarafından gözaltına alınarak yoğun işkencelerin ardından tutuklandı. Garaboa, gördüğü işkenceleri şöyle anlatıyor hapishaneden yazdığı mektubunda:

"Girona-Fransa sınırı arasında saat 20:30 civarında gözaltına alındım. Polis belgelerimi sorduktan sonra beni karakola götürdü. Gerçek ismimle kimliğimi reddettiğimde yüzüme, bacaklarına ve gövdeme tekme ve yumruklar da gelmeye başlamıştı. Ağzımdan ve burnumdan kan gelmeye başladı, polis tuvalet kağıdı uzatarak yüzümdeki kanları silmemi söyledi. Bunu yapmayı reddedince kağıdı yüzüme sürterek, kanı yüzüme bulaştırdı. Daha sonra sivil giysiler içinde bir başka polis, ki daha sonra Barcelona'da beni sorgulayanlar içinde de yer alacaktı, beni dövmeye, mideme ve başıma vurmaya başladı..."

Bu işkencelerin ardından Barcelona'daki polis karakoluna götürüleceğimi, eğer konuş-

mazsam Girona ormanında beni vuracaklarını söylediler... Barcelona'da yapılan işkencelerde özellikle iz bırakmamaya çalışıyorlardı. "Allahın cezası bir terörist" olduğum için mahkemenin yapılanlara karışmayacağını söylüyorlardı... Onların yemeklerini ve içeceklerini kabul etmiyorum, sadece musluktan su içiyordum. Halüsinasyon görmem için kapının altından bir sıvıyla toz dökmeye başlamışlardı. Derimin döküldüğünü düşünüyorum, yerde yılanlar, kertenkeleler görüyordum, duvarların şekilleri değişiyordu... Bunların gerçek olmadığını biliyordum, üzerlerine sandalye attım. Bu ilaçların bir diğer etkisi de zaman kavramının yitirilmesi, yavaş refleksler, ağızda kuruluğu. Dahası bütün hareketlerimi ve tepkilerimi hücrenin içinde bulunan bir kamerayla kontrol ediyorlardı...

Gözaltına kaldığım 5 günün son 48 saatinde uygulamaları yumuşattılar. Dövmeyi bıraktılar ve temiz giysiler vererek kanlı giysilerimi değiştirmemi söylediler. Mahkemeye çıkarıldığımda Yargıç işkence izlerine dikkat dahi etmedi. Bunun üzerine polis karakolunda yaptığım gibi burada da ifade vermedim...

Şimdi hapishanede olsam da işkencenin etkileri hala sürüyor. Burnumda, ağzımda ciddi yaralanmalar, sol gözde morarma, kırık dişler, sol bacağımda ve kafatasımda birçok yara, sağ elimde ve göğsümün her iki yanında ağrılar. Ancak hapishanede olmama ve tüm bunlara karşın kendimi iyi ve imha merkezleri olan bu cephede mücadeleyi sürdürmeye hazır hissediyorum. -David Garaboa Bonillo"

Evrensel Bakış

İNGİLTERE'DE YARGISIZ İNFAZ
BÖYLE Mİ OLMASI GEREKİYOR?

"Böyle olması gerekiyor. Eğer onları göğüs bölgesinden vurursanız hiçbir işe yaramaz, çünkü muhtemelen taşıdığı bomba o bölgededir. Başka bir yere ateş açılmasının da bir anlamı yok, çünkü yere düşerse mekanizmayı harekete geçirecektir. Sri Lanka gibi başka ülkelerin deneyimleri bunu gösteriyor. Tepki göstermenin tek yolu kafaya ateş etmektir." (Londra Metropolitan Polis Şefi Sir Ian Blair'in metrodaki yargısız infaz sonrası sarf ettiği sözlerden) Nedir bu sözlerin anlamı?

Eğer esmer tenliyseniz (yani muhtemelen Arap kökenli, Latin Amerikalı, Asyalı vb. iseniz) "böyle olması gerekiyor." Yani tıpkı 22 Temmuz günü İngiliz polisinin Stockwell metro istasyonunda başına beş kurşun sıkarak yerinde ve yargısız infaz ettiği, üç yıldır İngiltere'de yaşayan 27 yaşındaki Brezilyalı elektrik teknisyeni Jean Charles de Menezes gibi. Menezes'in başından vurularak katledilmesi "gerekiyordu", çünkü "şüpheliydi". Hatta kimliği açıklanmaya kadar Güney Asyalı olduğu herkesçe netti.

Eğer elinizde bir paket yada sırt çantası taşıyorsanız, "böyle olması gerekiyor". Zira

o paketin yada sırt çantasının içinde metroyu havaya uçuracak patlayıcılar taşımadığınızı kim bilebilir ki?

Yine bir diğer Blair gibi pervasız açıklamalarıyla dikkat çeken Ian Blair'in sözlerine göre "Bu bir trajedidir. Ama mantıksız bir eylem değildir. Polis, gerektiğinde şüphelileri kafalarından vurabilir." Hem Sri Lanka gibi başka ülkelerin deneyimleri de bunu göstermiyor mu? Sadece Sri Lanka mı? Ülkemizde de yaklaşık bir ay önce Eyüp Beyaz isimli devrimci aynı şekilde başından vurularak yani tam da "olması gerektiği gibi" öldürülmemiş miydi? Ancak arada yine de bir fark var, İngiliz polisi "üzgünüz... Aileye ancak derin üzüntülerimizi sunabiliriz" diyerek kibarlıklarını elden bırakmamaktadırlar. Yine de bir yandan "bu kişinin ölümündeki tüm sorumluluğun kendilerinde olduğunu kabul" ederken diğer yandan "gerek duyulması halinde şüphelilerin yine kafalarına ateş edilerek vurulacağını" söylemekte ve böylece halka gözdağı vererek, önümüzdeki süreçte neler yaşanabileceğinin/yasınacağını açıkta işaretleri de dile getirilmekte. Nitekim İngiliz polis yetkililerinin Tony Blair ile yaptıkları görüşmede bir

dizi yeni yetki istedikleri bildiriliyor. Bu yetkilerin arasında, zanlıların mahkeme önüne çıkarılmadan sorgulanması için, şu andaki yasaların izin verdiği azami 14 günlük sürenin 3 aya kadar çıkartılması da var.

Tıpkı 11 Eylül saldırılarıyla ABD emperyalizminin "teröre karşı savaş" adı altında giriştiği saldırganlık politikaları ve ülkesinde çıkarttığı Yurtsever Yasası gibi, Londra saldırılarından sadece İngiliz emperyalizmi değil birçok devlet kendine pay çıkartmakta; aslında ne zamandır ellerinde beklettikleri saldırı yasalarını, sözde güvenlik önlemlerini yaşama geçirmeye başlamakta. ABD dahi, bu saldırıların ardından süresi dolan ve geniş bir muhalefete sahip olan Yurtsever Yasasını uzatmıştır. Yine İtalya'da valilere "teröristlere" yardım ve yataklık eden kişileri sınır dışı etme yetkisi tanınırken; gözaltı süresi ise 12 saatten 24 saate çıkartılıyor. İngiltere'de ise aslında daha önceden hazır olduğu kendileri tarafından da ifade edilen yeni "terörle mücadele" yasası gündeme gelmiş bulunuyor. Bu yeni yasada "teröre 'dolaylı' teşvikin de suç haline getirilmesi; 'yasaklı örgütler listesi'nden kaçınmak için sık sık isim değiştiren 'terör' örgütlerini engellemek için esneklik getirilmesi; bilgisayar kayıtlarının şifresinin verilmemesi, patlayıcı madde eğitimi vermenin ve almanın suç haline getirilmesi vs. vs. mevcut. Tüm bu "önlemlerin" ülkemizdeki yasalar ve uygulamalarla olan benzerliğini görmek şaşırtıcı olmasa gerek. Zira emperyalistlerin olsun, uşaklarının ol-

sun en büyük korkuları halk kitlelerinin kendilerine karşı bağımsız ve iktidar hedefli karşı koyuşları ve savaşlarıdır. Bu anlamıyla uyguladıkları yöntemlerde birbirlerine yaptıkları yardımlar ve esin kaynağı oluşları boşuna değildir.

Tüm bunlara rağmen, küresel anlamda sözde teröre karşı savaş adı altında yürütülen-yürütülecek mücadelenin kapsamı ve çapını sadece bu yöntemlerin karşılamayacağı, dünya ezilenlerine ve öncülerine yönelik mücadelede bu tarz yöntemlerin tek başına sonuç almada yetersiz kaldığı bugüne kadar yaşanan pratiklerle sabittir. Irak'ta direnişi hiçbir infaz görüntüsü nasıl bitiremediyse, direnişçileri nasıl yıldırmadıysa bunun farklı topraklardaki yansıması da bu anlamda farklı olmayacaktır. Yani sürecin tek başına askeri yöntemlerle çözülemeyeceği ortadadır. Bu anlamda çıkarılması gereken yasalar ve düzenlemeler, yani bir anlamda sürecin askeri hamle ve hareketlenmeye bağlı siyasal adımlarının örülmesi ve geliştirilmesi belirleyici derecede önemlidir. İngiltere başta olmak üzere Avrupa ülkelerinin birçoğunda çıkartılması gündemde olan anti-terör yasalarını emperyalistlerce işletilen bu sürecin bir parçası olarak görmek ve algılamak gerekir. Sonuç olarak bu süreçte karşı koymak ve "böyle olması gerektiğini" ve olmayacağını göstermek için halkların mücadelelerini birleştirerek emperyalizmi tamamen ortadan kaldırmaya kadar mücadeleyi ve savaşı kararlılıkla sürdürmesi gerekir.

Şahin bakışlı komutana, özgürlük koşusunda en önde koşana...

“...en hızlıydı hepimizin, ilk o göğüsledi ipi...”

Belirli tarihsel kişilikler vardır, içerisinde buldukları zorlu süreçlerde en önce gider, en önce düşer, kararlılığın temsilcisi olma onuruna erişirler. Yaptıklarının övülmesini istemez “biz görevimizi yaptık” mütevazılığıyla hareket ederler. Halkın gönlünde taht

ku - ran ve fedakârlıkları ve tavizsiz duruşlarıyla tarihe geçen bir önderdir onlar. İşte bunlardan birisidir, Muharrem Horoz. “Arkamızdan bizi çok övüp yü - zümüzü kızartmayın” diyecek kadar mütevazı, kimliği sahte çıkmasına rağmen işkencede tek kelime etmeyecek kadar kararlı, son nefesinde yoldaşlarının adını sayıklayacak kadar onlara, Partiye ve halkına bağlı bir önder ki-

şiliktir.

1967 Sivas Divriği doğumlu olan Muharrem Horoz, 1989 yılında Trakya Üniversitesi Makine Mühendisliği Bölümü’nde okurken tanıştığı TKP/ML’nin düşünceleriyle. 1992 yılında gençlik örgütü TMLGB içerisinde faaliyet yürüterek TMLGB’nin güçlenmesine önemli katkılarda bulundu.

Şehit düştüğü tarihe kadar küçük büyük demeden pek çok görevi omuzlamıştı. 1999 yılının Ağustos ayında düşmana esir düştü. TKP/ML MK Yedek Üyesi olan Muharrem Horoz, 2000 yılında başlayan F tiplerine karşı yapılan Ölüm Orucu direnişinin 236. gününde şehit düşerek, son nefesine kadar inandığı yolda emin adımlarla yürüyenlerden, inancın ve azmin kalesine umudun bayrağını dikenlerden oldu...

O, hem silah elde savaşırken, hem işkencede direnirken, sınıf mücadelesinin her alanında ve her yerinde, komünist olma bilinciyle hareket etmiştir.

Proletarya Partisi ile tanıştığı 1989’dan, Ölüm Orucu’nda ölümsüzleştiği 3 Ağustos 2001 tarihine kadarki 12 yıllık örgütlü mücadelesinde hep en duru devrimci tutumun ve giderek komünistleşmiş bilincin örneği olarak yaşamıştır, yoldaşlarının anlatımında olduğu gibi...

Şehit düştüğünde Kandıra F Tipi Hapishanesi’nde TKP/ML dava tutsakları tarafından yayınlanan bildiriye şöyle anlatılmıştır yoldaşları tarafından:

“O, devrime katılmak için partiye katıldı. Devrim ise, kendini ona adayanların tam yeteneklerini, düşünsel ve beden emeğini, güngece ayırımı yapmaksızın yoruldu, tıkan-dım bencilliğine sarılmaksızın partimizin kani-canı pahasına ortaya koydukları çabayla başlayıp biten ‘özel’ bir yapısal eser durumdur. Ve O, bu bütünlüğe hep uygun davrandı ve örnek oldu. O’nun kendisinde ve sorumluluklarında şaşmazlık ölçüsünde uyguladığı en temel ilke disiplindi. Ondaki disiplin, bilincin güçlülüğü hem aktif pratik faaliyeti icrasından gelen, hem de makine yüksek mühendisi olmanın pratik bilgisi, disiplini kavramasında özgün bir avantaj oluşturmuştu... 8 gün sorguda kaldı. Bir kıyasla görüldü ki, gördüğü işkence son on yıldır tutsak düşen

partimiz kadro ve militanlarının gördüğü işkencenin en ağırını, en ölümcülünü gören iki kişiden biriydi Muharrem yoldaş. İşkencecilerin elinde defalarca ölüm sınırını yaşadı ama tek kelime söylemedi... Kuşku yok ki, yitirdiğimiz can parti ve devrim açısından nadide bir değerdir.

O, partimizin bir kadrosu, partimizin Merkez Komite Yedek Üyesi olmakla zaten büyük bir kayıptır. Ama Muharrem yoldaş aynı zamanda halk savaşımızın geliştirilip yaygınlaştırılmasında, yapabilecekleri ve katılabilecekleri yönüyle sadece umut vadeden icracı bir komutan değil, yaratıcı bir kurmay olarak da kaybını büyüttü.

Özcesi Muharrem yoldaş, partimizin nadide bir kadrosu olarak dışarıda olduğu gibi işkencehanelerde ve zindanda halk savaşı icracısı, savaşçısı ve komutanı olarak örgütlü tüm yaşamını pratikleştirdi. Ve en sonuçta da: büyük ve şanlı ÖO direnişimizin partimiz mevzisindeki savaşçılarla eşit mesafede yattıkça, bu nitelikleri ile bu yüce sorumluluğun bilincinde olarak, savaşa tutuştu ve yücelişin zirvesine ulaşarak ölümsüzleşti...”

O, “Ölümü yenenleri kimse yenemez” şiarının ispatlayıcısı olarak ölümsüzleşti, bıraktığı kavga mirası ona yaraşır bir şekilde devam ettirilecektir ardıllarınca... Öğrettiklerinden öğrenmek ve bizden sonrakilere aktarmak sorumluluğunu omuzlarımızda taşımaktayız.

Özgürlük türküleriniz söyleniyor şimdi dillerde...

Tarih 28 Temmuz 1986’yı gösterdiğinde Doğan Memeçil komutasındaki TKP/ML TİKKO’ya bağlı gerilla birliği Sivas-Erzincan-Dersim’in keşiştiği noktaya yakın bir bölgeden hareket ederek, Yeşilyazı’dan geçerek Söğütlü’ye uğrar. Birlik, yeni gelen yoldaşlarını aldıktan sonra diğer birliklere katılmak için yola çıkarken Topuzlar köyünde konaklayacaktır. Mola verdikleri yerde köylüler, askerlerin yığınak yaptığını ve dikkatli olmalarını söylerler. Tarih 1 Ağustos 1986’dır. Gerillalar düşmanın yoğunlaşmasının farkına varırlar ve çekilmeye başlarlar, ancak düşman daha önceden pusuya yatmıştır. Geri çekildikleri köyü abluka altına alan düşmanla çıkan çatışmada önce Doğan Memeçil ardından da İsmail Kaya şehit düşer. Onların ardından düşmanın karşısında kahramanca direnen Yusuf Yıldırım, Ali Demir, Cahit Oğuz, İmam Utan, Süleyman Kaya, Yusuf Tosun ve Cumhur İçöz şehit düşerler.

Doğan Memeçil, Dersim Merkez Halburi köyü doğumludur. 1980 öncesi mücadeleye katılmıştır.

Ali Demir, 1962 Dersim Pülümür doğumludur. Avusturya’dan mücadele için ülkeye gelmişti.

Cumhur İçöz, Sivas Şarkışla; İmam Utan, Dersim Ovacık Çakperi doğumludur. Yusuf Yıldırım, Dersim Merkez Batman köyündendi. Yusuf Tosun, Dersim Merkez Halburi köyü doğumluydu. Süleyman Kaya, 1965 Dersim Hozat Ergen köyü doğumludur.

İsmail Kaya, 1960 Sivas Divriği Ovacık köyü doğumludur. Daha sonra abisinin yanına İstanbul’a yerleşir. Proletarya Partisi’nin düşünceleriyle tanıştıktan sonra köyüne dönerek örgütlenme çalışmalarını yapar.

Cahit Oğuz, 1960 Dersim Hozat’a bağlı Kilise köyü Sarpiyan (Yenidoğdu) mezrasında doğmuştur.

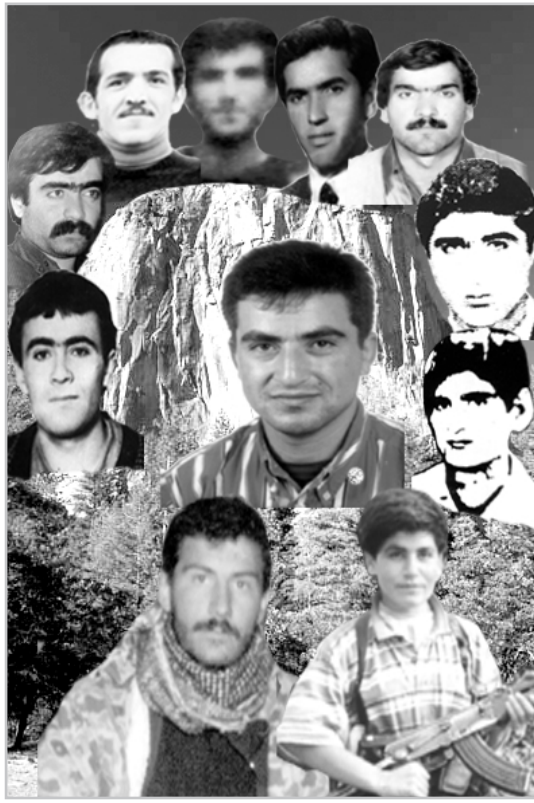
Ve onlar tereddütsüzce kucaklar-ken ölümü, kavganın kaldığı yerden devam edeceğini biliyorlardı... Biliyorlardı bir kez başladı mı türkü, devam edecektir geride hiç kimse kalmayınca dek... Ama bu halk ki, engin bir denizdir, besleyecektir yenilerini bağrından...

Erzincan Kılıçkaya’da Selim ve İsyân’ın ayak izlerinde yürünüyor şimdi...

31 Temmuz 1994 günü özel bir görev için Erzincan Kılıçkaya (Sürbahar) köyü yakınlarına giden TKP/ML TİKKO’ya bağlı gerilla grubu, düşmanın saldırısına uğrar. Yakın çatışmaya girmekten korkan düşman, top mermileri yağdırır Partizanların üzerine. Bu sırada siyasi komiser ve komutan Selim (Fethi Özdemir) ve İsyân (Özlem Sürgeç) ölümsüzleşirler.

Fethi Özdemir, 1967 Dersim Per-tek doğumludur. 1992’de gerillaya katılmıştır. Cumhuriyet Üniversitesi İnşaat Mühendisliği Bölümü ikinci sınıftayken “önümüz kış, kardelen çiçeği gibi olabil-

mek gerek” mısralarını arkasında bırakarak gerillaya katılmıştır. Saflarda proleter kültür ve sanatın önemini gören Komutan Selim, “Gerillanın Sesi” adlı gazetesinin çıkarılmasını da organize etmiştir. Çalışkanlığı ve üretkenliğiyle örnek olmuştur.

Özlem Sürgeç, 1991 yılı sonlarında gerillaya katılmıştır. Bir yoldaşının anlatımıyla “sevgiye, iyi ve güzel olana Özlem, kötüye, sömürüye ve baskıya İsyân olma-

yı” kişiliğinde birleştirmiştir. Arkadaşı Yıldız Ayriç ile birlikte katılmıştır gerillaya. Yaşının küçük olması, yüreğinin büyüklüğü karşısında hükmünü yitirmişti artık. Çünkü O, dağların ve isyanın kızı olmuş, halkının bilincine gömülmüştür artık...

Uzak topraklardan, sevdalısı olduğu dağlara koşan bir yürek...

1971’de Balıkesir’e bağlı Bigadiç ilçesinin Akyar köyünde dünyaya gelmiştir Hakan Karabulut. Tarım ve hayvancılıkla geçinen ailesi, 10 yaşına geldiğinde O’nu Almanya’ya abisinin yanına gönderir. 1989’da Proletarya Partisi’nin görüşleri ile tanışır. Okulunu bitirir ve Almanya vatandaşlığına geçer. 1996’daki Ölüm Orucu sürecinden oldukça etkilenir ve eylemlerde aktif rol alır. 1998’de gerillaya katılır. Sürekli özlemle bahsettiği gerillaya katılışını düğünü olarak görür. Gerillada Kenan kod adını kullanır. 9 Ağustos 1998 tarihinde TKP/ML TİKKO gerillaları ile TC askerleri arasında çıkan çatışmada Tokat Topçam Dedeli köy civarında ölümsüzleşmiştir. Şimdi artık sevdalısı olduğu dağlarda dolaşanlar büyütmektedir sevdasını. Her ölümün erken sayılabileceğini ama ölümü küçülten ya da büyülenin geride bırakılanlar olduğunu bilerek yürümüştür tereddütsüzce dağlarda...

Anıları gülüşleri kadar sıcak, idealleri beynimize ve yüreğimize kazınmıştır artık...

“Yaşamı uğruna ölecek kadar çok sevdi!”

1980 Askeri Faşist Cuntası sonrası ülkenin üzerine karabasan gibi çöken, korku iklimi yaratarak, insanları devrim idealinden uzaklaştırmaya, devrimcileri ihanete ve işbirliğine, itirafçılığa zorlayan sistem karşısında '80 sonrası geliştirilen direnişler, bu ihanet çemberinin kırılmasında ve direniş geleneğinin yaşatılmasında tarihsel bir öneme sahiptirler.

Tarihe geçen bu yiğitçe direnişlerden birinin başlangıç tarihidir 14 Temmuz. Diyarbakır 5 No'lu Zindanı'nda bulunan PKK dava tutsakları Kemal Pir, M. Hayri Durmuş, Ali Çiçek ve Akif Yılmaz teslimiyete ve itirafçılığa karşı Ölüm Orucu'na girmiş ve bu büyük direniş içerisinde ölümsüzleşmişlerdir. Mazlum Doğan ve Dörtlerin eyleminin ardından cuntacıların ve ihanetin yüzüne inen sert bir tokat, yurtsever ve devrimci kitlelere ise

ifade etmektedir: “Ben araştırmı incelerken ve tahlil etmeye çalışırken, işleri gerçek, çıplak olarak kavramaya çalıştım ve Marksizme yöneldim. Marksizmin tek doğru düşünce sistemi olduğuna, sosyalist sistemin ezilen sınıfları kurtaracağına, eşitsizliği ortadan kaldıracığına, dünyadaki eşitsizliğin kapitalist sistemden kaynaklandığına inandım, Marksist oldum, yani sosyalist oldum” demektedir. Ailesi Türk kökenlidir. Kürt ulusal kurtuluş hareketine katılmasında Marksizmi özümsemesi ve enternasyonalist davranması onun Türk ve Kürt halkının halkların kardeşliği temelindeki mücadelesine güzel bir örnektir. İçinde bulunduğu Kürt Ulusal Kurtuluş Hareketi için “Basit bir milliyetçi hareketse asla katılmadım. Milliyetçiliğe karşıyım çünkü ben. Milliyetçi değilim, milliyetçi düşüncenin hangi ulustan olursa olsun karşıyım.” Türkiye Kürdistanı'nda faaliyet yürüten

ken azmi, çabası ve mütevaziliğiyle daha yaşarken halkın gönlünde haklı bir yer edinmişti.

Bir komplo sonucu ilk kez 3 Haziran 1977'de üzerindeki bir silahla Ankara'da gözaltına alındı. Ankara ve Ordu Ulubey Hapishanelerinde yattı. Ulubey'den firar ederek tekrar faaliyete atıldı. İkinci defa 1978'de Pazarcık'da yakalandı. Kimliğini kabul etmeyerek ifade vermedi. Buradan götürüldüğü Adana ve sonrasında Urfa Hapishanesi'nden tekrar firar ederek özgürlük koşusuna devam etti. 1979'da Filistin-Lübnan kamplarında kaldı. Ülkeye döndüğünde örgütlenme çalışmaları yürüten

1980 sonbaharında ele geçmiş ve buradan girdiği ölüm orucunda ölümsüzleşmiştir.

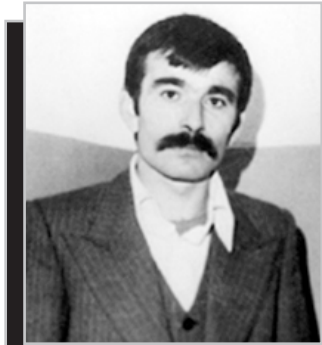
M. Hayri Durmuş Qumik köyü Karakocan'da 1955'de doğmuştur. Bingöl'de ilköğretimini tamamlayıp Hacettepe Tıp Fakültesi'ni kazanarak Ankara'ya gitmiştir. Bu dönemde Marksizm-Leninizmi incelemiş ve ulusal sorunun çözülmesinin bu temelde gerçekleşeceğini savunmuş, PKK'nin oluşum sürecinde yer almış ve çok yoğun emek sarf etmiştir. 1977'de okulu terkederek Türkiye Kürdistanı'na faaliyet yürütmeye gitmiştir. En zor dönemlerde Kürt halkının ulusal kurtuluşu için savaş vermiş ve ölümsüzleşene dek bu görevden yılmamaştır.

Akif Yılmaz, Kars Ardahan'ın Beşiktaş köyünde 1956 yılında doğmuştur. Faaliyet yürüttüğü alanlarda Piro koduyla tanınmaktadır. Yoksul bir köylü ailesinin çocuğudur. Küçük yaşlarda okulu bırakarak çalışmak zorunda kalmıştır. Daha sonra faaliyet içindeyken okula devam etmiş ve Eğitim Enstitüsüne kayıt yaptırmıştır. 1978-79'da Kars'da, daha sonra Diyarbakır'da görevlendirilmiştir. Burada tutsak düştükten sonra son anına kadar direnmiş ve arkasından gelenlere örnek bir tavır sergilemiştir.

Ali Çiçek, Hilvan'ın Kabahaydar köyünde 1961'de doğmuştur. Yoksul bir ailenin çocuğudur. Ulusal hareketle tanıştıktan sonra çeşitli düzeylerde görev almış ve bağlılığı ve dürüstlüğüyle ön plana çıkmıştır. Diğer yoldaşları gibi o da, Eylül ayının ilk haftasında güneşe uğurlananların arasında yerini almıştır.

M. Hayri Durmuş çıkarıldıkları son mahkemede “...işkenceler arttı, zorla itirafçılığa yaygınlaştırılmaya çalışılıyor. Bütün bu politikalarından vazgeçilmesi ve savunma hakkının tanınması için ölüm orucu eylemine başlıyorum. Ve bütün bu insanlardan sorumlu olmama rağmen, arkadaşlarımı koruyamadığım için de ‘bu adam borçludur’ diye mezar taşı yazılmasını istiyorum” diyecek kadar mütevazidir. Ardından söz alan Kemal Pir de aynı şeyleri söyleyince, mahkeme hakimi Emrullah Kaya ona sorar “Kemal, sen yaşamayı sevmiyor musun?” diye, bunun üzerine aldığı yanıt “Ben, yaşamayı uğruna ölecek kadar çok seviyorum” olur. Onlar kendilerine psikolojik baskı yapma amacıyla sorulan “neden daha önce ölmediniz?” sorusuna “Evet, o zaman ölmesini bilmedik ama bu defa ölmesini öğrenmişiz” diyerek ölümü kutsamadıklarını, ama bedel ödenmesi gereken yerde de bundan geri kalmayacaklarını ifade etmişlerdir.

Bugün 14 Temmuz şehitlerini anmak ve onları sahiplenmek tüm şehitlerde olduğu gibi ideallerine dört elle sarılmak ve sisteme karşı direniş ve mücadeleyi yükseltmekten geçmektedir. Çok söz söylemeye gerek kalmadan Ulusal Kurtuluş Hareketi'nin tarihindeki bu büyük direnişlere bakılması ve öğrenilmesi bile, bugün içine girilen çizginin tutarsızlığını ortaya koyar niteliktedir. Onlar Türk ve Kürt halkının kurtuluşunun ancak faşizme karşı silahlı mücadeleyi yükselterek ve sosyalizme geçerek olacağına inanmışlardı. Zaferin de bu şekilde geleceğine inanıyorlardı. Bunca bedelle ağır bir şekilde yaratılan bedellerin sonrasında küçük kırıntılarla yetinmek en başta ödenen bu kadar bedele ve emeğe yapılan haksızlık olacaktır.

moral ve güç olmuşlardır. Her koşulda direnmenin, zorlu süreçlerde öne atılmanın bilincinde olan bu önder kadrolar yaratmış oldukları değerlerle tarihe geçmişlerdir, onların bundan sonraki kuşaklara aktarılması da ancak aynı direnişçi çizginin yaşatılmasıyla, düşmana boyun eğmemeye mümkün olacaktır.

Kemal Pir, Gümüşhane Torul Güzeloluk köyünde 1952 yılında doğmuştur. Yoksul bir ailenin çocuğudur. 1970 sonrası yaşanan yoğun tartışma süreci ve devrimci hareketin etkisiyle üniversitede okurken devrimci mücadeleye katılmıştır. Marksizm-Leninizmle tanışmasını ve kişiliği üzerindeki etkisini şöyle

KAVGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER...

Tuncer Mengücek: 4 Ağustos 1985'de İstanbul'da çalıştığı bir inşaatın 8. katından düşerek yaşamını yitiren Tuncer Mengücek, Kars'ın Büyükçatak köyünde yoksul bir Kürt ailesinin çocuğu olarak dünyaya geldi. Öğrencilik yıllarında DHB (Devrimci Halkın Birliği) saflarında mücadeleye atıldı. 1979'da TKP/ML saflarına katıldı. Köy, semt ve mıntıka komitelerinde yer alarak militan bir mücadele yürüttü. De-

falarca gözaltına alındı ve işkencelerden başı dik çıktı. Cunta sonrası yaşanan geri çekilmelere tavır aldı. 1981'de ilişkisi koptu. Tekrar ilişki kurduktan sonra mücadeleye kaldığı yerden devam ederken, çalıştığı inşaatta kullanılan çürük malzeme nedeniyle 8. kattan düşerek yaşamını yitirdi.

Düzgün Öztürk: 1937 Derسيم Geçimli köyünde doğdu. 1938 sürgününde ailesiyle birlikte Afyon'a göç ettirildi. 1965'de ekonomik nedenlerle Alman-

ya'ya göç etti. 1978'de Proletarya Partisi'nin görüşleriyle tanıştı. Bir süre burada ATİF ve Ulm Halk Ocağı içerisinde faaliyet yürüttü. Yakalandığı hastalığa karşı direndi ve karamsarlığa kapılmadı. Ulm Tohum Kültür Merkezi kurucuları arasında yer aldı ve Yönetim Kurulu Başkanlığını da yürüttü. Yakalandığı kanser hastalığı nedeniyle 8 Ağustos 2001'de hayatını kaybetti.

Ölüm Orucu Şehitleri: Fatma Bilgin 11 Ağustos 2002 (DHKP-C).

GÜN'DE DÜN..

29 Temmuz

1992. Eski Deniz Kuvvetleri komutanı, emekli Oramiral Kemal Kayacan silahlı saldırıda öldürüldü. Saldırısı Devrimci-Sol örgütü üstlendi.

30 Temmuz

1811. Meksika'da Rahip Hidalgo kurşuna dizildi. Hidalgo bir yıl önce Meksika'da bağımsızlık hareketini başlatmıştı.

1908. İstanbul Cibali Tütün Fabrikası İşçileri greve çıktı.

1978. Balıkesir Hapishanesi'nde devrimcilerin kaldığı koğuşu basan ülkücüler 2 kişiyi öldürdüler. Aynı gün Milliyetçi Hareket Partisi Genel Sekreter Yardımcısı Yaşar Okuyan “İktidar iş başında kalmakta inat ettiği sürece daha çok kan dökülecektir” dedi.

1992. İstanbul, Ankara, Adana Büyükşehir ve ilçe belediyeleri ile Trabzon Belediyesi'nde çalışan yaklaşık 43 bin işçi greve başladı.

31 Temmuz

1952. Türkiye İşçi Sendikaları Konfederasyonu (TÜRK-İŞ) kuruldu.

1987. Askeri cezaevi ve tutuklevlerindeki baskıları protesto için tutuklu ve hükümlülerin açlık grevleri devam ediyor. Tutuklu ve hükümlü aileleri Adalet Bakanlığı önünde oturma eylemi başlattı.

1 Ağustos

1980. Siyasi nedenlerle 10 ilde 24 kişi öldürüldü.

1989. Açlık grevinin 35. gününde Eskişehir Özel Tip Hapishanesi'nden 312 devrimci ve yurtsever tutsak Nazilli ve Aydın hapishanelerine nakledildiler. Nakilde 2 tutsak öldü, 4 tutsak yaralandı.

5 Ağustos

1962. Nelson Mandela tutuklandı. 1969. İstanbul Silaharağa Demirdöküm Fabrikası'nda işçiler 5 Ağustos 1969'da fabrikayı işgal ettiler. Polis müdahale etti; 64 polis ve 14 işçi yaralandı.

1978. Tüm Öğretmenler Birleşme ve Dayanışma Derneği, TÖB-DER, 5 yılda dernek üyesi 37 öğretmenin öldürüldüğünü açıkladı.

6 Ağustos

1945. ABD ilk atom bombasını Japonya'nın Hiroşima kentine attı. 80 bine yakın insan öldü. Bütün kent yok oldu. Zamanla radyoaktivitenin yol açtığı kanserler de dahil ölü sayısı 200 binin üstüne çıktı.

1975. İstanbul Alibeyköy'deki Sungurlar Fabrikası'nda işçiler direnişe geçti.

7 Ağustos

1871. Paris Komünü sonrası Komüncülerin yargılandığı ilk dava başladı. Yargılanmayı bekleyen 36 bin politik tutuklu vardı.

1993. Başbakan Tansu Çiller greve giden 400 bin işçiye karşı çıktı. Çiller, “Halkın parasını işçiye vermem” dedi.

8 Ağustos

1991. İzmir'de binlerce Metaş işçisi aileleriyle birlikte yürüdü. En büyük demir-çelik fabrikalarından biri olan Metaş 16 aydır kapalıydı.

10 Ağustos

1989. İstanbul'da hapishanelerdeki açlık grevini desteklemek amacıyla siyah elbiselerle yürüyen kadınlar tutuklandı.

1992. Özgür Gündem gazetesi köşe yazarı Hüseyin Deniz, Ceylanpınar'da vurularak öldürüldü.

11 Temmuz

1978. Sağmalcılar Hapishanesi'nde ülkücüler devrimcilere saldırdı; 1 ölü.

1987. Eskişehir, Gaziantep ve Sağmalcılar'dan sonra Çanakkale ve Erzincan Hapishaneleri'nde 300 mahkum açlık grevine başladı.

Düzgün Öztürk

T. Mengücek

Böyle bir soruya verilecek onca cevap bir kenara, bu sorunun sorulma gerekliliğinin ortaya çıkmış olması pek doğal olmayan bir duruma işaret etmiyor mu? Yani, toplumda “kadınlar şunu yapmalı”, “kadınlar bunu yapmalı” şeklinde pek çok farklı yönden sesler gelirken, “erkeklerin yeri neresi” şeklinde pek bir soru çıkmıyor. “Eksik etek” olduğumuzdan ya da “saçı uzun aklı kısa” denildiğinden mi bilinmez! Ama bu soruyu kurcalayınca altından erkek egemen, ataerkil bakış açısının çıktığı bir gerçek. “Erkeklerin yeri neresi” sorusunun çıkmaması normal, doğallığında cevabı belli çünkü “canı nereyi isterse!” Kadının yeri neresi sorusu ise, bizim gibi feodalizmin çözülüşünün bölgelere ve farklı sosyolojik faktörlere bağlı olarak değişiklik gösterdiği bir ülkede, farklı cevaplar verilecek olsa da, sanırım büyük çoğunluk tarafından “erkeğinin yanı” ya da “ailesinin yanı” olarak yanıtlanacaktır, yani ya baba evi, ya koca evi.

Bu soruları sormama neden olan Tunceli’de Emniyet’in de bu konuya el atmış olması! Ki, kadınlar polisin can ve mal güvenliklerini ne kadar iyi koruduğunu bizzat bilmekte-dirler!

Emniyet’in “şefkatli” elleri halka uzanırken, çocuk, kadın, yaşlı ayrımı yapmamakta, herkesin “güvenliğini” sağlamaktadır nitekim. Bu ülkede diğer hizmetlerle karşılaştığımızda, polisin “çalışkanlığı” gerçekten göz yaşartıcıdır! Trafik kazası olur, üç saat beklersiniz ambulans gelmez, geldiğinde de ya yolda bозulur ya da gittiğiniz hastanede yer bulamaz sokakta kalırsınız. Yaşamınızı yoksul biri olarak sürdürüyorsanız, bu koşullardan kaynaklı oldukça kısa bir yaşamınız olabilir. Evinizi su basıyordur her yağmurda Belediye’yi aşındırsanız da bir çözüm çıkmaz, sokağınızda göz gözü görmüyordur ama elektrik hizmetleri meşguldür gelemez! Çocuğunuzu okula yaz-

dırmak istersiniz, “bağış” vermedikçe hiçbir okul kapılarını açmaz, açanlarda da öğretmen, derslik gibi “gereksiz” şeyleri bulabilirseniz aşk olsun! Kısacası eğitim, sağlık, ulaşım gibi temel konularda karşınızda bulamadığınız yetkililerle kıyasladığımızda polislerin olağanüstü çabaları gözle görülür. Örneğin komşunuzun evine üç tane yabancıyı girdiğini gördünüz akşam vakti, esmer kavruk insanlar, tiplerini de beğenmediniz arayın hemen “Polis İmdat”ı bakın beş dakikaya kadar orada olacaklardır. Gerçi eve gelenler marangoz olup, baskından da sağ çıkamayabilirler ama sizin canınız sağ olsun siz vatandaşlık görevinizi yapıp polise yardımcı oldunuz! Komşunuzla aranızda halı silkeleme yüzünden kavga mı çıktı, hemen sarılın telefona “bu kadın teröristlere yardım ediyor” deyin, artık uzun bir süre komşunuzdan kurtulmuş olacaksınız.

İşte Tunceli Emniyet Müdürlüğü de kadınlara yönelik olarak “Tunceli’de Huzur ve Güvenliğin Sağlanmasında Kadınlarımızın Yeri” başlıklı bir toplantı düzenlemiş 19 Temmuz da Halk Eğitim Merkezi salonunda. Düzenlenen toplantıya çok sayıda kadının yanı sıra erkekler de katılmış, herhalde onlar da polislerin yanında kadınların güvenliğini sağlamak için orada bulunuyordu. Nitekim Emniyet bu, sağı solu belli olmaz, bakarsınız biri ters bir soru sorar, hemen güvenliğini sağlamak gerekir! Bu ülkede birkaç yıl önce Gaziantep’te bir öğretmen Ermeni soykırımının resmi dille anlatıldığı bir toplantıda “ama biz de onları öldürmedik mi?” diye sadece soru sorduğu için hakkında soruşturma açılmamış mıdır?

Neler söylenmiş bu toplantıda kadınların huzur ve güvenliğinin sağlanmasındaki rolü için? Emniyet Müdürü Osman Öztürk’ün Tunceli’ye atanmasından sonra yaptığı çalışmalar slayt gösterisiyle sunulmuş. Nelerin gösterildiğini tahmin etmek zor değil, kameranın önünde halkla iyi ilişkileri olan ama nezarethanede insanlara uygulamadık şiddet bırakmayan, kanunlara göre arama izni olmadan evlere girmemesi gereken ama gecenin bir yarısı insanların evine baskın yaparak insanları tehdit eden, konuşurken gençleri uyuşturucudan uzak tutmak istediklerini söyleyen ama el altından uyuşturucu ticaretini destekleyerek yörenin gençlerinin yozlaşmasını isteyen bir polis var her halükarda karşınızda.

Ardından bir konuşma yapan Emniyet Müdürü, “son günlerde yaşanan olayların” kendisini üzdüğünü belirtmiş. Nedir son günlerde Dersim’de yaşananlar? Dersim’de devlet, vatandaşlarına karşı yapması gereken bütün sorumlulukları daha önceden yerine getirememiştir de, son günlerde yerine getirememiş-

Kadınların yeri... Neresi?

de Emniyet müdürü bu yüzden mi üzülmemektedir? Örneğin sağlık personeli ve sağlık malzemesi önceden tamdır da şimdi mi eksik kalmıştır? Hayır! Dersim halkının yaşamında ve sorunlarında bir eksilme olmamış, tam tersi son zamanlarda artan asker yoğunluğu olmuştur. Buna bağlı olarak evlerin taranması olmuştur, insanların kaçırılıp tehdit edilmesi olmuştur, kırsal alanda can güvenliğinin tamamen ortadan kalkması olmuştur. Peki Emniyet Müdürü halkın yaşadığı bu sıkıntılara mı üzülmemektedir, kendisinin de soruna katkıda bulunduğu bir durumda üzülmesi mümkün müdür? Çok açıktır ki, Emniyet Müdürü’nün son günlerde üzüldüğü olaylar bölgede ulusal hareketin ve devrimcilerin artan eylemleri ve yaşanan çatışmalardır. Gerillanın halkın bağrından çıktığını ve oradan beslendiğini çok iyi bilen polis müdürü, “olumsuzluklara karşı herkesten toplumsal duyarlılık beklediklerini” ifade etmiş! Kadınların yaşadıkları sorunları kendileriyle paylaşmalarını isteyen Tunceli Emniyet Müdürü Osman Öztürk, “Bunları bizimle paylaşmanız ajanlık, ispiyonculuk, işbirlikçilik değil... Onun için karşılaştığınız bir olumsuzlukta en azından uyararak tepki verin” diyerek buyurmuş. Kadınların kendileriyle yaşadıkları sorunları paylaşmasını isteyen polis müdürünün aklına nedense “sorun” denilince gerilla geliyor! Belli ki kendileri rahat yataklarında uyuyup, kaloriferli evlerinde ısınıp, klimalı odalarında serinleyip, sağlık, eğitim gibi bilimle hizmetten en iyi şekilde yararlandıklarından uykularını kaçırarak tek şey gerilla oluyor! Bundan daha doğal de bişey olamaz herhalde, zulmün saltanatının yıkılmasının ancak gerilla ile gerçekleşebileceğinin pekala farkındalar. Halkın kendi öz evlatlarını polise “bil-dirme” sini isteyen, gerilla karşısında acizleşip kadınlardan işbirlikçi olmalarını “yumuşatarak” isteyen bu polis müdürü Dersim’de hainlerin ve ajanların hıak tarafından nasıl lanetlendiğini, nasıl kin beslenildiğini, yapanın bunun yanına kâr kalmayacağını çok iyi bildiğinden “bizimle paylaşmanız ajanlık değil” diyerek masum bir kılıfa büründürmeye çalışıyor. Oysa Dersim’in emekçi kadınları çok iyi bilmektedir ki, devlete giden her söz, halkın evlatlarına bomba ve kurşun olarak dönmektedir. Devlet Dersim’de aylardır ülkenin her yerinden seçme birliklerini sevk ederek, gerilla avına çıkmıştır. Bölgede halkın desteği olmadan gerillanın yaşayamayacağını çok iyi bilen devlet, gerillanın kökünü kurutmaya çalışmaktadır.

Emniyet Müdürü “Kadınlarımız erkeklerden daha mert. Eğer kadınlarımızın

mutluluğunu, huzurunu sağlayamazsak, ülkenin mutluluğunu, huzurunu sağlayamayız” diyerek, dünyanın en soysuzca işi olan işbirlikçiliği ve ajanlığı överek bunu “mertliğe” dayandırmaya çalışmaktadır. Oysa Dersim’in yiğit kadınları 1915’de soykırıma maruz kalan Ermeni halkına yardım elini uzatmış ve elinden geldiğince onları evlerinde saklamıştır. 38’de düşmanın eline geçmemek için kendilerini uçurum boylarından aşağıya atmış onursuzca bir yaşamı, onurluca bir ölüme tercih etmişlerdir. Başını önüne eğmeden gezmek, onurlu her kadın ve erkeğin isteğidir, ancak eline kardeş kanı sürülenlerin aynada kendi gözlerinin içine bile rahatlıkla bakması mümkün değildir.

Polis müdürü yaptığı konuşmada asayiş bakımından Tunceli’de suç oranının pek çok ilin altında kaldığını belirtirken, kendilerinde ellerinden geleni yaptıklarını belirtmiş. Dersim halkının politikliği, devrimcilerin bölgede on yıllardır süren çalışmalarını ile kazanılmıştır ve adli suç oranının az olması da tamamen bu bilinçten kaynaklanmaktadır. Devlet, söylediği gibi uyuşturucuya savaş açmış değil, tam tersi gençlerin politikadan uzak durması ve yozlaşması için el altından yapabileceğini yapmaktadır.

Emniyet Müdürü Osman Öztürk konuşmasının ardından söz alan bir kadının, “Bizi köyümüzden çıkardılar. Bazen yardımlar dağıtılıyor. Biz gününbirlik yardım istemiyoruz. Köyümüze gitmek, eskiden olduğu gibi orada kimseye muhtaç olmadan yaşamak istiyoruz” demesi karşısında pek birşey söyleyememiş, anlaşılın başta da dediğimiz gibi, devlet böyle sorunların değil, gerillayla ilgili “sorunların” paylaşılmasını istiyor!

Yazının başında belirttiğim gibi, “kadının yeri neresi” sorusuna pek çok cevap verilebilir. Ancak kesin olan birşey varsa o da nerede olmaması gerektiğinin net olduğudur. Emekçi kadınların yeri, işbirlikçilerin, hainlerin, insanlık değerlerine yabancılaşmış olanların yeri değildir! Bana sorarsanız yeri, özgürlük koşusunda hızla ilerleyenlerin yeridir derim, ya siz?

Bir İK okuru

Kadın ve şiddet üzerine panel

Avrupa Türkiyeli İşçiler Konfederasyonu (ATİK) ve Hollanda Türkiyeli İşçiler Federasyonu’nun (HTİF) inisiyatifinde örgütlenen “Kadına yönelik şiddete hayır” paneli 8 Temmuz’da Hollanda’da gerçekleştirildi. Programa Prof. Dr. Şebnem Korur Fincancı, gazeteci-siyasetçi Fatma Dikmen ve ATİK Kadınlar Komisyonu adına Ayfer Özgün panelist olarak katıldılar. Programda yer alan ancak vize sorunundan dolayı engellenen Semiha Kırkoç ve Müzeyyen Nergis ise panele katılamadılar.

Panelistler önce kendilerini tanıttıktan sonra sunularını gerçekleştirdiler. Birinci bölümde panele ATİK Kadınlar Komisyonu adına katılan Ayfer Özgün özellikle göçmen kadınların sorunlarına değindi. Kadınların eşit koşullarda eşit bir ücrete sahip olamadıklarını, evde de eşleri tarafından ezildiklerini ve şiddete maruz kaldıklarını belirtti. Feodal şekillenmeden dolayı yaşananların dile getirilemediğini anlattı. Çözüm yolunun örgütlenmeden geçtiğini ve ATİK olarak bu paneller dizisiyle ka-

dın çalışmasının önünü açma ve kadın örgütlenmesini geliştirme hedeflerinin olduğunu belirtti. Fatma Dikmen ise şiddetin tanımını yaparak başladı konuşmasına. Şiddetin toplumda var olduğuna, bunun sadece fiziki değil aynı zamanda psikolojik olarak da yansıdığına değindi. Toplumda en fazla kadınların şiddete maruz kaldığı, bunun için gerek kadınların gerekse de erkeklerin kendilerini sorgulamaları gerektiği vurgulandı. Prof. Dr. Şebnem Korur Fincancı da kadınların yaşadıkları sorunları istatistiki verilerle somut bir şekilde sundu. Kadınların nasıl aşırı ilaç kullanımına itildiklerini, bunun çocuklara yansımalarını dile getirdi. Ayrıca kadınların eşleri tara-

findan tecavüze uğraması durumunun en gelişmiş kapitalist ülkelerde dahi yaşandığını vurguladı. Aileyi Koruma Yasası adıyla kadını koruyan yasanın çıkarıldığı ve bu yasada ileri nüvelerin bulunduğunu anlattı.

Ayrıca kadın faaliyetinde yer alan ve Dersim Mercan Vadisi’nde şehit düşen Berna Ünsal şahsında 17’ler de okunan mesajla anıldı. Kısa bir aradan sonra panelin ikinci bölümüne katılımcıların soruları ve cevaplarıyla devam edildi.

Sonuç olarak bu tür çalışmaların gerekliliği gerek panelistler gerekse dinleyiciler tarafından vurgulandı.

(Hollanda Türkiyeli İşçiler Federasyonu)

Hatay Samandağ Kültür Sanat Festivali yapıldı

12-13-14 Temmuz tarihlerinde Hatay Samandağ geleneksel (Temmuz Öncesi) Kültür Sanat Festivali'nin 4.'sü gerçekleşti.

eşliğinde gazete dağıtımı, gerekse de diğer siyasetlerle ortaklaşp toplumsal sorunları dile getiren sloganların atılması kitle üzerinde belli boyutlarıyla etkili oldu.

Festival kültürel anlamda misyonunu yerine getirirken diğer yönleri eksik bırakılmıştı. Gerek festivalin örgütlenmesi, gerekse de ulaşım noktasındaki eksiklikler kitlenin tepkisine yol açtı. Festivalde yaşatılmak istenilen kültürle festival alanındaki içki satışı ve dolayısıyla çıkan sorunlar ters düştü. Festivalin ilk günü devrimcilerin standlarını çekmek isteyen bir kameramanın hangi basın olduğunu söylememesi üzerine çekim, Partizan ve Mücadele Birliği okurları tarafından engellendi. Festival boyunca Partizan okurları sesli ajitasyonla gazete dağıtımı yaptı. Kitle arasında dolaşarak ve kitle ile sohbet eden Partizan okurları gazetemizi ve devletin her

türlü engeline karşın komünist önder İbrahim Kaypakkaya'nın ideolojisini halka taşıdı. Festivalin son gününde ise Partizan, ESP, HÖC, BDSP ortak bir eylem yaptı. Mücadele Birliği eyleme gözlemci olarak katıldı.

Suavi'nin sahne aldığı sırada kitle arasında slogan atan devrimcilere Suavi de destek verdi. Sivas şehitleri ile ilgili atılan sloganlara tüm halkı katılmaya davet eden Suavi "aramızda emekçi halkın gerçek sorunlarına, katliamlara karşı ses çıkaran arkadaşlar var onlara saygı gösterilmeli" diyerek devrimcilere destek oldu. Halkın konuşmadan sonra devrimcilere destek olduğu da görüldü. Festivalin gündüz bölümlerinde ise yerel sorunlar ile ilgili bazı söyleşilerin yanı sıra Akın Birdal'ın konuşmacı olduğu "İnsan Hakları" konulu panel yapıldı. Panele Suavi de destek verdi.

(Mersin)

12-13-14 Temmuz tarihlerinde Hatay Samandağ geleneksel (Temmuz Öncesi) Kültür Sanat Festivali'nin 4.'sü gerçekleşti. Festivalde, Suavi, Ali Dik (Alluş) ve Grup Nidal'ın yanısıra diğer yerel gruplar sahne aldı. Geçen yıllardaki festivalere göre sönük geçen festival, bazı olumluluklar da taşıyordu. Alluş'un

sahne aldığı ilk gün Hatay halkı kültürüne sahip çıktı. Yeni çıkarılan TCK nedeniyle kitap standı açılmamasına rağmen, devrimciler gazete standları ile festivalde yerlerini aldı. Standlara ilginin düşük olduğunu fakat devrimcilerin gerekli çabayı sarf ettikleri sürece kitle üzerinde olumlu etki bıraktığını gördük. Gerek sesli ajitasyon

Siyasi mizah korkuttu!

F Tipi Hapishanelerden gelen hak ihlali haberlerinin ardı arkası kesilecek gibi değil; kişiliksizleştirmek, ehliştirmek için yapılan bir yerden bu tür haberler gelmesi de çok şaşırtmıyor haliyle. Ancak bunlardan biri var ki "hem güldürüp hem de düşündürüyor!" Tıpkı çizerlerinin amaçladığı gibi. Sözü ettiğimiz F Tipi Hapishanelerde devrimci tutsaklar tarafından çıkarılan mizah dergileri. Sincan F Tipi Hapishanesi'nde çıkarılan Vız Gelir'in yasaklanmasının ardından, Kandıra F Tipi Hapishanesi'nde çıkarılan Masala isimli mizah dergisinin de imhasına karar verildi!

Masala'nın mektup aracılığıyla dışarı yollanması 3 Haziran 2005 tarihinde Mektup Okuma Komisyonu tarafından yasaklandı. Komisyon, daha önceleri pekçok kere gönderilen Masala'yı sakıncalı buldu ve disiplin kuruluna bildirdi! Disiplin Kurulu ise, derginin içeriğinin "Kurumun asayiş ve güvenliğini, görevlileri hedef gösteren... mektup, faks ve telgraflar hükümlüye verilmez, gönderilmez" hükmünü içeren 68/3 maddesi uyarınca sakıncalı buldu.

Karara itiraz eden tutsaklar Ümit İlter, Gökhan Gündüz, Rıza Kartal, Ufuk Keskin, Okan Tüm ve Sezgin Çelik'in talepleri de reddedildi,

İsmi Ölüm Orucunda şehit düşen Veli Güneş'in "mesela" kelimesini telaffuz ederken, "masala" demesinden alan, tutsakların karikatürlerinin yer aldığı dergiye konulan bu yasak yoruma çok gerek bırakmadan F Tipi zihniyetini ortaya koyuyor. Aslında bu yasak sistemin bekçilerinin düştüğü komik durumu birkez daha gözler önüne seriyor! Bu yönüyle içerideki devrimci tutsaklara malzeme vererek, yeni karikatürlerin de yaratılmasına katkıda bulunmuş oluyorlar! Devrimci yaratıcılıkta sınır yoktur, yaşam devam ettikçe devam edecektir mizah da, tabii en çok egemenlere inadına gülmeye devam ederek...

"Bulutları Beklerken" Golden Apricot Uluslararası Film Festivali'nden ödülle döndü

12-17 Temmuz tarihleri arasında Ermenistan'da ikincisi gerçekleşen Altın Kayısı Uluslararası Film Festivali uluslararası yarışma bölümünde yer alan Bulutları Beklerken filmi 'altın kayısı' ödülü için yarıştı.

Altın Kayısı Uluslararası Film Festivali kapsamında gerçekleştirilen Uluslararası Yarışma bölümünde "Altın Kayısı" ödülü Aleksandr Sokurov'un "The Sun" adlı filmine verildi. "Fibresci Ödülü"nü ise, yarışmaya Türkiye'den katılan

Yeşim Ustaoglu'nun "Bulutları Beklerken" filmi ve Robert Guediguian'ın "My Father Is an Engineer" adlı filmi paylaştı. Altın Kayısı Film Festivali, 12-17 Temmuz tarihleri arasında Erivan'da Moskova Sinemasında gerçekleştirildi.

"Bulutları Beklerken" filmi, 12 ile 24 Temmuz tarihleri arasında düzenlenen Palic-Montenegro'nun yarışmasına da kabul edildi. Filmin ayrıca daha sonra 19 ile 26 Ağustos tarihleri arasında Saraybosna'da gerçekleşen Sarayevo Film Festivali'ne katılacağı duyuruldu.

Film, şu sıralarda Benelux ülkelerinde ve Yunanistan'da da gösterimde. Eylül'de Almanya'da vizyona girecek film, hemen akabinde de Fransa'da seyirciyle buluşacağı bildirildi. Öte yandan geçtiğimiz ay Aki Mika Kaurismaki'lerin Mid Night Sun Festivali'nde "Güneşe Yolculuk" ve "Bulutları Beklerken" retrospektifi seyirciyle buluşmuştu. Film ayrıca İrlanda'da gerçekleşen Galway ve Çek Cumhuriyeti'nde gerçekleşen 40. Uluslararası Karlovy Vary Film Festivali'ne de katılarak, seyircilerin yoğun ilgisini gördü.

3. Arguvan Türkü Festivali yapıldı

3. Arguvan Türkü Festivali 9-10 Temmuz tarihleri arasında yapıldı. Saat 11:00'de başlayan Festivalin açılış etkinliğinde devlet yetkilileri konuşmalar yaptılar. Tarık Akan, Mete Çubukçu ve Erdoğan Aydın'ın konuşmacı olarak çağrıldığı "AB süreci ve Türkiye" başlıklı bir seminer verildi. Etkinliğe aralarında Ferhat Tunç, Hüseyin Turan, Kıvırcık Ali, Tolga Sağ, Devrim Kaya ve Rojda'nın da olduğu 38 sanatçı katıldı. Çoğunluğunu yerel sanatçıların oluşturduğu festivalde Rutkay Aziz de bir şiir okuyarak konuşma yaptı.

İlk gün gece yarısına kadar süren etkinlik Ferhat Tunç'un sahneye çıkması ile sonlandı.

İkinci gün Hüseyin Turan sahne aldı ve son konuşmalar yapıldı. Ardından Kıvırcık Ali sahne aldı. Festivalde biz de İşçi-köylü olarak yerimizi aldık. Standımızda en çok ilgiyi "İbrahim Kaypakkaya yaşıyor" yazılı Partizan afişleri gördü. Etkinlikler sırasında ayrıca Devrimci Demokrasi, Atılım ve Yürüyüş Dergisi de stand açtı.

(Malatya)

Kurtköy'de Jandarmanın gece baskınıyla **GECEKONDULAR YIKILDI**

cılığa çıkarılırlarken 4 kişi hakimlikten diğerleri savcılıktan serbest bırakıldılar. Yaralıları hastanede pansuman yapıldıktan sonra evlerine gönderildiler. Kurtköy'de 43 evin çoğu yıkılırken 140 evin daha yıkım kararının muhtarlığa geldiği ancak muhtarın şimdilik bu kararı halka bildirmedeği de belirtiliyor. Gözaltına alınanlar ikinci gün serbest bırakıldılar.

“Evlerimiz yıkıldıysa da onurumuzla direndik!”

-Bize yaşadıklarınızı anlatır mısınız?

Hüsniye Yıldız: 14 Temmuz günü Pendik Belediyesi önüne giderek basın açıklaması yaptık. Erol Kaya'nın gelecek bize bir açıklama yapmasını istedik. Yıkımın böyle yapılmamasını, kan dökmemesini istiyorduk. Ama Erol Kaya bizi muhatap almadı, bizimle görüşmedi. Biz de kendi evlerimize sahip çıkmak istedik. Gece saat 03.00 gibi mahalle ablukaya alındı. 3-4 gündür mahalleli evlerin yıkılmaması için nöbet bekliyorduk. Bir çoğumuz yorgun düşmüştük. Saat 04.00 gibi de baskına uğradık. Ne kadar çaba harcadıysak, çatıştıysak da binlerce asker, polis mahalleye giriş yaptılar. Yıkılan evlerden 4-5 ailenin eşyaları içerideydi. Evlerimiz eşyalarımızın üstüne yıkıldı. Bizlere saldırdılar. Bazılarımız yaralandı, gözaltına alınanlar oldu. Biz evimizin yıkılmaması için direndik, çatıştık. Her ne kadar yenildiysek de direnerek onurumuzla yenildik. Sonuna kadar direneceğim. Evimin yerine çadır kuracağım. Kadın erkek ayrımı yapmadılar. Kadınlar da yaralandı. Askerlerin küfürlerine hakaretlerine maruz kaldık. Biz anlaşabilmek için çaba harcadık ama onlar bizi muhatap almadılar. Onursuzlar “evlerinizi yıkacağız” dediler ve yıkıldılar.

Aysel Turan: Benim evim yıkılmıyor. Ama sıra bana da gelecek. Gecenin bir yarısı askerler mahalleyi ablukaya aldılar. Ben bir şey anlamadım. Birden bacağıma bir şey çarptı. Bacağım kan içinde kaldı. Attıkları şeylerden bacağımın bir parça koptu. Bunu askerler yaptı.

Gülşen Ateş: Devlet bize evlerimizi yaptığımızda su verdi, elektrik verdi, telefon verdi. O zaman kör müydü? O zaman niye yıkmadı? Vermiyeydi. Şimdi böyle yapıyor. Hakkımız nerede? Bu kadar insan nerede yatıp kalkacak? Çadırlarda mı kalacak? Ben çocuğumu burada büyüttüm şimdi askerde. Bunlar için mi askere gönderdim? İnsanlara saldırması için mi gönderdim ben oğlumu askere? Bir canımız var onu da kolay kolay bunlara teslim etmeyeceğiz.

Cambazbayırı halkı hakkını arıyor

Pendik Kurtköy'e bağlı Cambazbayırı Mahallesi yüzlerce jandarma ve robokop polisle gerçekleştirilen yıkım

saldırısı mahkemeye taşınıyor. Mahalle halkının üzerine çoluk çocuk demeden yoğun şekilde gaz bombası atan, insanları evlerinin önünde döverek gözaltına alan jandarma ve polis saldırısında mahalle halkının da gözaltına alınmasına 16 Temmuz'da İHD İstanbul Şubesi'nde yapılan basın açıklamasında tepki gösterildi.

Cambazbayırı Mahallesi halkı adına 57 yaşındaki Ali Doğan kısa bir konuşma yaparak yaşananları anlattı. Sabah saat 04.00'de siren sesleriyle uyanıp da kapıyı açıp dışarı baktığında gördüğü manzaranın savaş alanından farksız olduğunu söyleyen Doğan, sokaklarda insanların dövüldüğünü, pek çok insanın atılan bombaların üzerlerine gelmesinden dolayı yaralandıklarını gördüğünü söyledi. Evlerini yıktırmamak için taşlarla sopalarla karşı koyan insanların da yine dövülerek gözaltına alındığını, gözaltına alınan insanlara daha sonra karakolda hazırlanmış olan tutanakların zorla imzalatılmak istendiğine değindi. Mahalle halkından yaralanan insanların hastaneye götürülmediğini, acı içinde saatlerce kendi başlarına bırakıldığını söyleyen Doğan, kendi olanaklarıyla yarattıkları mahallenin daha önceden de yıkılmaya çalışıldığını ancak her seferinde yıkımı ertelettiklerini/engellediklerini belirtti. En son seçim döneminde Pendik Belediye Başkanının kendilerini mağdur etmeyeceklerine dair verdikleri sözleri hatırlatarak bu sözü tutmasını istedi ve haklarını arayacaklarını söyledi.

15 Temmuz günü Cambazbayırı'na giden İHD'nin oluşturmuş olduğu bir heyet yaptığı incelemenin sonuçlarını rapor halinde sundu. Raporu okuyan İHD İstanbul Şube Başkanı Eren Keskin, evleri yıkılan insanların gidecek başka bir yerlerinin olmadığını, kendilerine verildiği söylenen evleri 26 milyar liraya satın almaları istendiğini belirtti. Yaklaşık 20 yıldır mahallede sorunsuz, vergilerini ödeyerek oturmakta olan insanların uykuda olduğu bir saatte gaz bombaları, coplar ve taşlar kullanarak saldıran 'emniyet' güçlerinin bölgede korku yarattığını söyledi.

Yaptıkları incelemeler esnasında girdikleri evlerde hala çok yoğun bir biçimde gaz kokusunun hissedildiğini söyleyen Keskin, havası ve yerleşim alanı açısından güzel olan bölgede büyük şirketlere ihale verileceğini söyleyerek yapılan saldırının insan haklarına aykırı olduğunu vurguladı. Keskin, mahalle halkıyla birlikte saldırıyı gerçekleştiren jandarma ve polisler ve yetkililer hakkında suç duyurusunda bulunarak tazminat davası açacaklarını da ekledi. Yapılan basın açıklamasına yine evlerinin yıkılmasını engellemeye çalışan ve bunun için çalışma yürüten Bayramtepe halkı da destek verdi. (İstanbul-Kartal)

“Yedi tepeli şehir” İstanbul'un artık yüzlercesini bulan tepelerinin, yoksul tepelerinde kıyasıya bir savaş yaşanıyor adeta bugünlerde. Bu, her zaman kıyasıya verilen ekmek savaşı, geçim kavgası değil, ama onun önemli bir parçasını oluşturan, yoksullarla ezenler arasındaki barınma savaşı. Şehre göç ettiklerinden beri devletten pek bir hizmet almayan, ama böylesine de karşı karşıya kalmayan yoksul insanlar, şimdi panzerlere karşı attıkları her taşa hem barınma haklarını savunuyor, hem de devletin zulmüne tanık oluyor ve onun gerçek niteliğini kavriyorlar. O gerçek o kadar yalın bir şekilde ortada duruyor ki şu anda; aynı yerde bulunan gecekonduların yıkılıp, villalara dokunulmayışında...

Devlet zenginlerin çıkarlarını koruyor ve onları temsil ediyor, evleri yıkılanlar bunu tüm berraklığıyla görüyor artık ve onlar, kendilerini kurtaracak tek gücün kendileri olduğunu evlerini savunurken, panzere karşı attıkları her taşa daha fazla hissediyorlar...

Kurtköy Havaalanı'na ve Formula-1 Tesislerine yakınlığı nedeniyle rantı yükselen, çevresinin villalarla donatılması nedeniyle zenginlerin iştahını kabartan Cambazbayırı Mahallesi zenginlere peşkeş çekilmek isteniyor. Cambazbayırı Mahallesi'nin çevresinde bulunan villaların, toplu konutların da tapusu yokken villalar ve toplu konutların yıkılması gündeme alınmamış; borç harç, yemesinden, içmesinden, sağlığından kısarak bir göz ev yapan emekçi yoksul halkın evlerine göz dikilmişti. Seçim döneminde AKP'li Erol Kaya evleri tek tek dolaşarak kendisinin belediye seçimlerini kazandığı taktirde mahalleye tapu vereceği vaadinde bulunmuştu. Yıllar önce mahallenin elektriği, suyu, telefonu bağlanmış, vergiler alınmış, muhtarı olan bir mahalle Cambazbayırı. Erol Kaya Belediye Başkanlığını kazandıktan sonra mahalleye hiçbir yatırımda bulunma-

dığı gibi mahalleyi zenginlere peşkeş çekmek için kolları sıvamıştır. Evlerinin yıkılmaması için iki kez Pendik Belediyesi'ne giden mahalleliyi muhatap almamış, karşısına çıkmamıştı. İkinci gidiş tarihi olan 14 Temmuz'un hemen arkasında 15 Temmuz Perşembe günü sabah erken saatlerde mahallenin yıkımı için talimat vermiştir.

Daha önce yıkılması iki kez ertelenen Kurtköy Cambazbayırı Mahallesi 15 Temmuz Perşembe sabahı saat 05:00'da binlerce jandarmanın, zabitanın, Jitem elemanının, iş makineleriyle yaptığı gece yarısı baskınıyla yıkıldı.

İkinci yıkım kararı 5 Temmuz 2005 tarihi iken 4 Temmuz'dan itibaren devrimciler, komünistler ile mahalleli barikatlar kurarak evleri yıktırmayacaklarını, sonuna kadar direnebileceğini belirtmişlerdi. Mahallelinin kararlı tutumu karşısında yıkımı erteleyen devlet görevlileri birkaç kez gecenin bir yarısı mahalleyi ablukaya almış ve geri çekilmişlerdi. 15 Temmuz sabah saat 04.00 sularında tekrar mahalleyi ablukaya alan binlerce jandarma, Jitem elemanı, zabita ekipleri, iş makineleriyle saat 05.00'te mahalleye saldırdılar. Jandarma gaz bombaları, coplarla, taşlarla mahalleliye saldırırken barikatlar arkasında mahallelilerle devrimciler ve komünistler molotoflarla, sapanlarla direnişe geçtiler. Evleri yıkılmayan mahallelilerin de katıldığı direnişte kitle barikat barikat, sokak sokak çatışırken yaklaşık bir buçuk saat süren çatışmanın ardından jandarmanın kullandığı gaz bombaları ve taşlardan 16 kişi yaralandı. Kadın, erkek, yaşlı, çocuk ayrımı yapmadan önüne gelene vuran, gözaltına almaya çalışan jandarma ekipleri bir saat içerisinde yıkım kararı olan 43 evin büyük bir kısmını yıktılar. Aralarında gazetecilerin de bulunduğu 15 kişi gözaltına alındı. Gözaltına alınanlar Kurtköy Jandarma Karakolu'na götürüldüler. Gözaltına alınanlar ikinci gün sav-

Evlerimizle birlikte geleceğimizi de ELİMİZDEN ALMAK İSTİYORLAR!

Gülensu minibüs son durağından “Yıkımlara karşı direneceğiz”, “Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz”, “Kurtköy halkı yalnız değildir” vb. sloganlarıyla yürüyüşe geçerken kahvehaneden çıkanların, evlerinden çıkanların yürüyüşe katıldığı, yürüyüşe katılmayanların balkondan, pencereden, kapının önünden alkışladığı görüldü. Heykel Meydanı’na gelindiğinde kitle 500’ü bulurken Gülsuyu-Gülensu emekçi halkı adına basın açıklamasındaki metni Ali Şengül okudu. Şengül “Uzun süredir gündemde olan yıkım kararları kentsel dönüşüm projesi altında hayata geçirilmeye çalışılıyor. Bu kapsamda İstanbul’da ilk elden 85 bin evin yıkılması planlanıyor. İstanbul’un birçok bölgesine dönük planlamalar hazırlanmış durumdadır. Başta Gülsuyu, Gülensu, Başbüyük, Zümrütevler, Esenkent, Alibeyköy, Armutlu, Aydos, Kurtköy bu kararlar karşı karşıyadır. Ama daha yakın bir zamanda Kurtköy Cambazbayırı’nda, 21 Temmuz’da Okmeydanı Kulaksız’da, 22 Temmuz’da Nurtepe’de halkın gözünün içine baka-

rak yalan söylemiş, sabaha karşı 05.00’te evlerin içine gaz bombaları atıp yıkımlar yaparak gerçek yüzünü göstermiştir” dedi. Şengül konuşmasının devamında “Topyekün bir saldırı var. Bu saldırıya karşı topyekün direnişi örgütlemek zorundayız. Çatılarımızın başımıza yıkılmasını beklemeden direnişi örgütleyelim. Bu saldırı işçi ve emekçilerdir. Karşı koyuş da hepimizin görevidir. Bugün Gülsuyu ve Gülensu emekçi halkının önünde duran yıkım kararlarının hayata geçirilecek olmasının gerçeğidir. Bizler alınan tüm bu kararlara karşı evlerimize, kondularımıza sahip çıkarak savunmalı, evlerimizle birlikte geleceğimizi de ellerimizden almak isteyenlere karşı direnişi yükseltmeliyiz. Öncesinde birçok deneyime tanıklık etmiş olan Gülsuyu ve Gülensu emekçi halkı olarak bu yakıcı gündem üzerinden ortak bir mücadele yürütmeliyiz” dedi. Eylem atılan “Direne direne kazanacağız”, “Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz”, “Evlerimizi yıktırmayacağız” sloganlarıyla saat 19:45’te sona erdi. (Kartal)

Gülsuyu ve Gülensu Mahallesi halkı yıkımlara karşı uzun bir zamandır çeşitli eylemlilikler yaparak yıkımlara geçit vermeyeceklerini belirtiyorlardı. Evlerinin yıkılmasını engellemek için bundan sonra da eylemliliklere devam edecek olan Gülsuyu-Gülensu emekçi halkı

23 Temmuz Cumartesi günü saat 19:00’da yıkımlara karşı bir yürüyüş gerçekleştirdikten sonra Heykel Meydanı’nda basın açıklaması yaptı. “Evlerimizi yıktırmayacağız, yıkımlara karşı direneceğiz Gülsuyu-Gülensu emekçi halkı” pankartı açan yaklaşık 200 kişi

ALİBEYKÖY

Alibeyköy Güzeltepe Mahallesi’nde yıkıma karşı barikat kuran halka, polis 22 Temmuz günü saldırı yaptı. Polisin mahallede kurulan barikatları kaldırmaya çalışması üzerine çatışma çıktı.

Burada da halka evlerini terk etmeleri için 17 Temmuz tarihi verilmişti. Halk ise kendilerine barınacakları bir yer gösterilene kadar evlerini terk etmeyeceklerini açıklamışlardı.

“Biz barikatları kaldıracız, evleri yıkmayacağız” diyen polis, yüzlerce çevik, panzer ve dozerlerle mahalleyi 22 Temmuz günü kuşattı. Çevik kuvvet ekipleriyle yapılan görüşmede mahalleli barikatları açmamakta kararlı olduklarını, barınma haklarını savunmaya devam edeceklerini söyledi. Halk, “Barınma hakkımız engellenemez”, “Güzeltepe faşizme mezar olacak” sloganları attılar.

Polis panzer ve gaz bombalarıyla saldırıya geçti. Mahalle girişine kurdukları barikatlarda polisle çatışan emekçiler, polise taş, molotof ve şişe attı. Molotofkokteyli isabet eden bir panzer bir ara alev aldı. Barikatları ateşe veren halk, polisle çatıştı. Bu sırada, Atılım gazetesi muhabiri Hüsnüye Seçgin de polis tarafından gözaltına alınmaya çalışıldı.

Yıkım karşıtlarının ara sokaklara dağılmasının ardından polis çevrede terör estirdi. Basına kimlik soran, halkı tartaklayan polis, 13 yaşında bir çocuğu da gözaltına aldı.

OKMEYDANI

21 Temmuz günü sabah saatlerinde başlayan yıkımlarla AKP’li Büyükşehir Belediyesi’nin “Kentsel Dönüşüm Projesi” adı altında sürdürdüğü yıkım saldırılarına Okmeydanı da eklendi.

Çevik Kuvvet eşliğinde gece saatlerinde semte giren yıkım ekipleri, sabah saat 07:00’den başlayarak onlarca evi yıktı. Yıkım boyunca mahalle halkı ile polis arasında çatışmaya dönüşen gerginlikler yaşandı. Polisin attığı gaz bombasına emekçiler taşlarla yanıt verdi.

Daha öncesinden boşaltılmış evlerle başlayan yıkım, daha sonra henüz boşaltılmamış evlerin de yıkılacağına söylenmesi üzerine gergin bir hal aldı. Yıkım kapsamında olan boşaltılmamış bir apartmanın çatısına çıkan emekçiler pankartlar açıp sloganlar atmaya başladılar. Burada Okmeydanı halkı adına “Yıkım değil tapu istiyoruz” pankartını açan emekçiler, “Yaşasın halkların kardeşliği”, “Tayyip istifa”, “ABD uşağı satılmış Tayyip” sloganlarını attılar.

Bir süre sonra bu gerginlik çatışmaya döndü. Polis çatışma sırasında yoğun gaz bombası kullandı. Evlerin çatılarındaki kiremitleri söküp polise atan gençlere copla saldıran polis bazı insanların yaralanmasına neden oldu.

Yaşanan çatışmanın ardından yıkım çemberinin dışına çıkarılan halk “Barınma hakkımız engellenemez”, “Yıkıma karşı omuz omuza”, “Susma, sustukça sıra sana gelecek”, “AKP halka hesap verecek”, “Halkımız saflara, hesap sormaya” sloganlarını atarak yürüyüşe geçti.

KAĞITHANE

Kağıthane’de, gecekondu-larını yıktırmamak için yola barikat kuran halka polis bir gazıyla saldırı yaptı. Barikat başındakiler de polise taş ve molotof kokteyli ile karşılık verdi.

Kağıthane Güzeltepe Meydanı’nda bulunan kaçak olduğu iddia edilen gecekondu-lar için verilen yıkım kararı üzerine mahalleli sabah erken saatlerden itibaren bölgeye girişlere barikatlar kurdu. Yerlere yığıldıkları taşlardan barikatlar oluşturan halk, ellerine aldıkları şişe, sapan ve taşlarla yıkım ekiplerini beklemeye başladı. Barikatların kaldırılmasını isteyen polis bu isteğini kabul etmeyen halka karşı gaz bombalı saldırı başlattı.

Yaşanan saldırı sırasında polis panzerlerle sokağa girdi.

İşçi-köylü'den

EGEMEN SINIFIN YENİ SALDIRI KONSEPTİNE KARŞI EZİLENLERİN GÜCÜNÜ ÖRGÜTLEYELİM!

Son günlerin öne çıkan ve en çok tartışılan konusu Orgeneral İlker Başbuğ'un yaşanan gelişmelere ilişkin basına verdiği kapsamlı brifingdi. Bu brifingde yapılan saptamalar ve bu saptamalar doğrultusunda önümüzdeki dönemde medya başta olmak üzere egemen sınıf cephesinin silahlı-silahsız bileşenlerinin önüne koyulan görevler aynı zamanda egemenler ile ezilenler arasındaki çatışmanın boyut ve kapsamını da göstermektedir.

Başbuğ'un verdiği brifing egemen sınıflar cephesinden ezilenler cephesine ve özelde de Kürt ulusal güçlerine yönelik yeni bir saldırganlık dalgasının genişletilerek sürdürüleceğinin ifadesidir. Ezilenler cephesine egemenler cephesinden bir kez daha savaş ilan edildi.

Kürt ulusal güçlerinin uzun süredir içerisinde olduğu reformist hatta ve taleplerindeki daralmaya rağmen devlet cephesinden inkar ve imhadan başka bir karşılık gelmedi. Bu yılın başlarından itibaren gerillaya yönelik başlatılan büyük çapta imha operasyonları aralıksız sürüyor. PKK'nin kendisine yönelik imha operasyonlarına karşı kendini savunma merkezli gerçekleştirdiği eylemleri boyutlandırması çelişkilerin daha fazla keskinleşmesini sağladı.

Başbuğ'un verdiği brifing bir süredir artarak devam eden saldırganlık sürecinde yeni bir aşamaya gelindiğine işaret etmektedir. Brifingde ifade edilenler iyi okunduğunda diktatörlük cephesinde ciddi bir sıkışmanın söz konusu olduğu görülecektir. Sıkışma ve saldırganlık iç içedir. Özellikle Abdullah Öcalan'ın yakalanması ve buna paralel PKK'de giderek derinleşen reformizm ve taleplerde oluşan daralma, egemen sınıflar cephesinde deyim yerindeyse Kürt ulusunun hiç bir talebini kabul etmeden PKK'yi yok etme, teslim alma gibi bir hayali zafer elde etme düşünsel ve pratik yaklaşımın egemen olmasını getirmişti. Egemen sınıf cephesinin ağzı laf yapan, eli kalem tutan askeri ve sivil tüm güçlerinin koro halinde "sınır ötesi operasyonu" yaygalarına en somut ve net karşılık ABD'li yetkililerden gelmesine rağmen gerek Genelkurmay gerekse de hükümetten yapılan açıklamaların kamuoyunun tepkilerini hesaba katan ve bunu yatıştırmaya ve güçlü devlet imajını korumaya yöne-

lik açıklamalar olduğu görülmez zordur. Kaldı ki faşist diktatörlük güçlerinin geçmişte on binlerce kişi ve bölgenin işbirlikçi Kürt gruplarının da yoğun desteğini alarak gerçekleştirdikleri operasyonlarda dahi gerillaya karşı ciddi bir sonuç elde edemedikleri, ne ezilenler ne de egemen sınıflar cephesinden unutulmamıştır. Bugünse durum diktatörlük açısından geçmiştekenden daha dezavantajlıdır. Bölgeye müdahale sorunu yalnızca PKK ile diktatörlük güçleri arasındaki çatışma ile sınırlı değildir. Bugün, Irak, sözde parlamentosu ve "seçimle iş başına gelmiş" yöneticileri de olsa ABD başta olmak üzere emperyalist işgal altındaki bir ülkedir ve esas söz sahibi bu işgal güçleridir. ABD ile TC arasındaki ilişkiler ise TC egemenlerinin tezkerenin reddinden bu yana ciddi problemlerle ilerlemektedir. Buna karşılık ABD, Irak Kürtleri başta olmak üzere Kürt hareketleriyle iyi ilişkilere sahiptir. ABD'nin TC'ye sınır ötesi operasyon için izin vermesi için buna Irak Kürdistanı egemen güçlerini de dahil etmesi gerekir ki buna Talabani ve Barzani'nin sıcak bakmayacakları açıktır. Çünkü böylesi bir operasyona izin vermeleri durumunda Irak Kürdistanı'nda yaşayanlar başta olmak üzere tüm Kürtlerden ciddi anlamda tepki göreceklerdir. Talabani ve Barzani gibi ABD işbirlikçisi Kürt egemenlerinin, ABD işgalini destekleyerek bölge halkları nezdinde işbirlikçi ve düşman olarak görülürlerken kendi halkının ve tüm Kürtlerin öfkelerini üzerine çekme gibi bir politika izlemeyeceklerini söyleyebiliriz. Tek başına ABD'nin böylesi bir operasyon yapması ise bu saflaşma ortamında olası görünmemektedir. Böyle bir durumda bir taraftan en istikrarlı olan bölge karışmış olacak, ki böylesi bir durumda ise zaten Irak'ın bir çok yerinde ciddi anlamda direnişçilerin saldırısına hedef olan ABD ve diğer işgal güçleri bu kez de PKK ve PKK'yi destekleyen geniş Kürt kitlesi tarafından da düşman olarak görüleceklerdir. Tabii ki buradan ABD'nin Türkiye tarafını tümünden gözden çıkardığı ve Kürtleri her koşul altında destekleyeceği gibi bir sonuç çıkarılmamalıdır. Tüm emperyalistler gibi ABD emperyalizmi açısından da öncelikli olan kendi çıkarlarıdır. ABD'nin geçmişte Kürtlere güvence verip orta yerde bırakma-

sı hala hafızalardadır. En önemli nokta ise emperyalist güçlerin 'tek ata' oynamadığıdır. Çıkarlar neyi ve hangi güçleri esas alıyorsa o güçler öncelikli hale gelmektedir. Irak'ın işgali sonrası bölgede yaşanan gelişmeler, Irak Kürtleri başta olmak üzere ABD'nin bölgeye yönelik saldırganlık zinciri içerisinde Kürt kesiminin ABD'nin birinci dereceden müttefiki olması, buna karşılık Türkiye egemen sınıflarının uşaklıklarına uymayacak bir biçimde tezkereyi Meclis'ten geçiremeyerek emperyalist efendilerini hayal kırıklığına uğratarak 'sinirlendirmeleri', Türkmenleri kullanarak Irak Kürdistanı'nı karıştırmaya çalışmaları (ve akabinde kafalarına çuval geçirilmesi) vb. gibi gelişmelerden sonra ABD, Türk egemen sınıflarının taleplerine nezaketten de olsa ciddi bir itibarda bulunmamaktadır. Türk egemenlerinin kamuoyunu oyalamak amaçlı verdikleri her demec neredeyse zaman geçmeden ABD'li yetkililerce yalanlanmaktadır. Son günlerde yaşananlarda olduğu gibi.

Başbuğ gerçekleştirdiği "seferberlik" toplantısında yaptığı konuşmanın belki de en az dikkat çeken ama en önemli tespit ve hedefi "terör örgütünü yaşatan umuttur, bu umut kırılmadıkça terör devam edecek, terörle mücadele daha fazla zaman alacak, kilit nokta terör örgütünün başarı umudunu kırmakta yatmaktadır" sözlerindedir. Egemenlerin sözcüsü, Kürt ulusunun ulusal kurtuluş ideallerini yok etmek istiyor. Komünist ve devrimcilerin devrim, sosyalizm ve komünizm ideallerini yok etmek istiyor. Başbuğ ve benzerleri çok iyi biliyorlar ki ezilenlerin mücadelesi fiziksel katledilmelerle, hapisanelere doldurmakla ya da en gelişmiş teknolojik araç ve gereçlerin kullanılmasıyla, kaybetmelerle, işkencelerle engellenemez. Bu yüzden egemen sınıfların tüm bileşenleri en fazla ezilenlerin gelecek hayallerinin imkansızlığına yönelik propaganda yapmaya ve ezilenlerde böylesi bir bilinç oluşturmaya çalışırlar. Yine bu yüzden onlar açısından ezilenler cephesinde hayallerini, umutlarını yitirerek egemenler cephesine iltihak edenler veya bizim safımızda olduğunu iddia ederek emperyalizmin, faşist diktatörlüğün yıkılmazlığını yayanlar korunup kollanmaktadır.

Bu toplantının öne çıkan yanlarından biri de medyayla ilgili bölümdü. Orgeneral medyanın gücünün sadece haber almak ve vermektense değil, belki daha fazla halkın düşüncelerini belirginleştirmekten aldığını, bu nedenle çok fazla önemsedikleri-

ni, terörle mücadelede ulusal ve topyekün mücadele yaklaşımı içinde medyaya büyük görev düştüğüne dikkat çekti. Saldırı konsepti yalnızca çeşitli görünüm altındaki sistem savunucusu yazar çizer takımından gelmemektedir.

Bu sürecin gelişmelerinden bir tanesi de 102 Aydın'ın "Militarizme ve Şovenizme Karşı" bir bildirge yayınlamasıydı. Bildirgede devletin savaş politikasında ısrar ettiği buna karşılık emek hareketi ve toplumun tüm ezilenleri, birleşik bir cephe olarak mücadele etmeye çağırıldı. Bildirgede "Bizler halklarımızın ufkunun karartılmasına izin vermeyeceğimizi, hayatın ve toplumun aydından beklediği sorumluluğu yerine getirmekten kaçınmayacağımızı duyuruyoruz. İşçi sınıfı hareketini, tüm demokratik kitle örgütlerini, emekçileri ve toplumun tüm ezilenlerini birleşik bir cephe gibi davranmaya, birlikte mücadele etmeye çağırıyoruz" denilmekteydi. İçerisinden geçtiğimiz aşamada egemen sınıfın kendi içerisinde tek parça halinde hareket etmek için kolları sıvadığı pozisyonda ezilenlerin cephesinin ortak yanlarını öne çıkararak hareket etmeleri hayati derecede önemlidir. Bu yüzden de yayımlanan bu bildirge gerek içeriği gerekse de zamanlaması açısından önemlidir.

Yeni bir faşist saldırı dalgası yaşanmaktadır. Faşist dalgaya karşı devrimci bir dalga kıran yaratalım. İşçi, emekçi ve Kürt ulusunda yaratılmak istenen boş hayalleri yıkalım. Toplumsal muhalefet odakları durumundaki ezilenler cephesini demokrasi hayalleri ile avutmak en az karşı devrim cephesinin saldırganlığı kadar olumsuz bir yaklaşımdır. Ezilenlerin bilinç ve pratik olarak silahsızlanmasına ve hem pratik hem de düşünsel saldırganlığa açık olmalarına neden olmaktadır.

Topyekün savaş konseptiyle emekçilere savaş ilan eden egemen sınıf bloğuna karşı devrimci cephe farklılıklarımızı unutmadan, ama öncelikli hedefimiz olan faşist diktatörlüğe karşı kararlılıkla birliktelik yanlarımızı öne çıkarıp güçlendirerek hareket etmemiz sınıf bilincimizin bizlere dayattığı bir zorunluluktur. Sınıf mücadelesinin tüm süreçlerine özgü olması gereken ezilenlerin ortak hedeflerine yönelik ortak hareketini sağlamaya önem verme olgusu açıktır ki düşmanın saldırılarındaki kapsam ve derinliğe paralel öne çıkması gereken pratik bir olgu olarak ele alınmalıdır. İyi niyet temennilerinden öte bu olgunun pratikte yaşam bulması için enerji ve kararlılığımızı ortaya koymalıyız.

Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri Dersim'de

Bir kez daha Munzur Kültür ve Doğa Festivali vesilesiyle Dersim topraklarındayız. Amacımız geçen yıllardan edindiğimiz deneyimler ışığında gazete, bildiri vs. araçlarla ajitasyon-propaganda temelinde kitle faaliyeti yürütmek. Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri olarak yoğun duygular içerisinde İstanbul'dan yola çıkarak Dersim topraklarına gitmek bu yıl daha da ayrı bir öneme sahipti bizim için. Yüzlerce devrimci ve komünist kaniyle sulanan topraklardayız. Otuz üç yıldan beri bu topraklarda ezilen, sömürülen halklarımız için silah elde toprağa düşenlerin, dağlara sevdalı halk savaşçılarının topraklarındayız. İçimiz volkan gibi, kinimiz ve öfkemiz bir o kadar yoğun. Çiçekli'de şehit düşen Aşkın, Muharrem ve Cafer yoldaşların kanlarıyla sulanan Dersim toprakları bu kez de onyedilerle kızışmıştı. Bu bilinçle yola çıkan PŞTA olarak önümüze koyduğumuz görevlerden biri olan şehit ailelerini ve şehit ailelerimizi ziyaret etmek, onların duygularını paylaşmak, yüreklerinin sesini yüreklerimizde katmak, yanlarında olduğumuzu, acı-

larımızın, öfkemizin, mücadelemizin ortak olduğunu anlatmaktı. Dersim topraklarına ayak bastığımız andan itibaren hazırladığımız program doğrultusunda Mazgirt, Hozat, Pertek vs. ilçelerde ve köylerinde bulunan aileleri gezerek, mezarları ziyaret edip, gazete, bildiri vs. araçlarımızla ajitasyon-propaganda çalışmalarımıza başladık. Gittiğimiz köylerde ve ailelerimizde bize Partizan

olmanın ayrıcalığı bir kez daha hissettirildi. Analarımızla yaptığımız sohbetler kimi zaman bizleri duygulandırırken kimi zaman coşkulandırdı. Bir anamızın "biz Partizancıyız, siz necisiniz?" sorusu üzerine bizler de "Partizancıyız" diyerek sarıldık boynuna. Bölgede estirilen devlet teröründen kaynaklı, ailelerimiz ve köylüler bizleri görmekten mutlu olurken endişelenmeden de duramıyorlardı. "Kendinize dikkat edin, siz bize lazımsınız" sözleri bunun en güzel göstergesiydi. Arama noktalarının ve operasyonların yoğun olması nedeni ile birçok yere girişimiz engellenirken aramalarda keyfi bekletmelere maruz bırakılıyor.

Girdiğimiz her köy uğradığımız her ev bize farklı duygular yaşatırken, köyden çıkmadan önce varsa şehit mezarlarını bizlere katılan köylülerle birlikte ziyaret ediyoruz. Okunan şiirler şehitlerimize atfen yapılan konuşmaların ardından bir kez daha yumruklarımızı "Yoldaşlar sizlerden devraldığımız bayrağı daha da yükselteceğimize söz veriyoruz" diyoruz. Munzur Keskin, Ali Ekber Batasul, Baki Beyhan, Elif Arslan, Cafer Cangöz, Nurettin Gül... Mezarı başına gittiğimiz her şehidimiz ve şehit dostumuzdan ayrılmanın hüznünü yaşıyoruz bir kez daha.

Ziyaret ettiğimiz kimi köylerde tanışıyor insanlarla, kimi gülen, kimi ağlayan gözlerle karşılıyor bizi. Hepsisiyle yeniden karşılaşmanın heyecanını yaşıyoruz hep birlikte. Kimi sitem ediyor, festivalden festivale gelişimize, yeni girdiğimiz kimi köylerde şaşırıyor insanlar bizleri görünce "gündüz gözüyle ne geziyorsunuz" diyorlar Partizancı olduğumuzu duyunca. Anlatıyoruz kendimizi neden burada olduğumuzu ve yayınlarımızı bırakarak ayrılıyor yanlarından. Analarımız anlatıyor çektiklerini, "neden şimdiye kadar gelmediniz?" diyor bazıları. "Dağ taş asker dolu, bize de baskı ediyorlar, eziyet yapıyorlar. Siz bize bakmayın kendinizi koruyun da gelmeyin bir şey olmaz" diyorlar koruma iç güdüsüyle. Dersim ve Dersim köyleri bu yıl daha farklı karşılıyor bizleri, anlatmaya çalışıyorlar "gördük sizinkileri" ...Bunun coşkusu okunuyor gözlerden...

Evet her girdiğimiz köyden yoğun duygular ve içimizdeki umudu daha da büyüterek ayrılıyor. Bu kez ayrılmak zor geliyor köylerden. Yine ormanlarımız ateş, dağlarımız zapturapt altında. Halkımız teslim alınmak isteniyor. Oysa bilinmez mi? Nice yıllar boyunca zalimin zulmüne aman dememiş-boyun eğmemişiz.

Festivalin yasaklanmasına karşı eylem

28 Temmuz'da başlayacak olan 6. Munzur Kültür ve Doğa Festivali'nin Valilik tarafından asılsız gerekçelerle 45 gün sonraya ertelenmesi yapılan bir eylemle protesto edildi. 23 Temmuz Pazartesi günü saat 19:00'da merkezdeki Çarşı girişinde düzenlenen açıklamaya yaklaşık 2 bin kişi katıldı. Açıklama zılgıtlar, alkışlar ve ışıklarla başladı. Eylem boyunca sık sık "Baskılar bizi yıldırılmaz", "Vali şaşırma sabrımızı taşıрма", "Dersim onurdur onuruna sahip çık" sloganları atıldı. Basın metninde Dersim'deki baskılara ve 24 Temmuz günü Dersim'deki tüm DKÖ'ler basılarak arama yapıldığına, insanların tehdit edildiğine değinildi. Yasaklamanın açıklandığı gün Özel Timler uzun namlulu silahlarla DKÖ'leri basmışlar ve dışarıda bulunan insanlar üzerinde de terör estirmişlerdi. Basın açıklamasını Partizan, HÖC, DHP, Emek ve Demokrasi Platformu ortaklaşa düzenlemiştir.

Eylemde ayrıca adım başı kimlik kontrollerinin yapıldığı, neredeyse kişi başına bir güvenlik görevlisinin düştüğü Dersim Festivali'nin "güvenliğin sağlanamayacağı" gerekçesiyle yasaklanmasına değinilerek; bu durumun yurt içindeki, yurtdışındaki ve özellikle de Dersim'deki insanları tedirgin ettiği belirtilmiştir. "Kültürümüze en fazla ihtiyaç duyduğumuz bugünlerde devletin hiçbir kurumu, hiçbir gerekçeyle Munzur Doğa ve Kültür Festivali'ni engelleyemez ve yasaklayamaz" denilen açıklama "Bizler de halkımızla beraber bunun olmasına izin vermeyeceğiz. Buradan festivale getirilen yasaklama kaldırılmasa dahi festivalimizi fiilen gerçekleştireceğimizi duyururken, yurdun ve dünyanın her yerindeki Dersimlileri ve Dersim dostlarını festival üzerinden Dersim halkıyla dayanışmaya çağırıyoruz. Ayrıca festival programında yer alan tüm aydın sanatçı ve yazar ve bilim adamlarını Dersim halkıyla buluşmaya çağırıyoruz" şeklinde sona erdi. Alkışlar alkışlar eşliğinde Gündoğdu marşı söylendi ve eylem bitirildi.

17'ler Bursa'da da anıldı

17'ler Bursa Temel Haklar Derneği'nde DHP, Partizan, HÖC, ESP, BDSP, Alınteri tarafından ortak organize edilen bir gece ile anıldı.

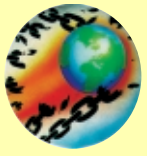
Mercan şehitleri şahsında tüm devrim şehitleri için yapılan saygı duruşundan sonra ilk söz, Aydın Hanbayat'ın abisi Celal Hanbayat'a verildi. Hanbayat, "Ben kardeşimin hem abisi, hem de dava arkadaşım" diyerek Aydın'ın ve diğer şehit düşenlerin mücadelesini yaşatmakla onlara layık olacaklarını söyledi ve "17'lerin cenazelerindeki devrimci dayanışmanın daha da güçlenmesi gerekiyor" dedi. Ardından okunan ortak metinde "devletin yaptığı katliam, bu ülkenin devrimcilerinden nasıl korktuğunun dışavurumudur" denilerek gerek operasyonun yapıldığı biçimi gerekse de

katliam sırasında devrimcilerin cansız bedenlerine yapılan vahşi işkenceler, "nasıl bir ruh haline sahip olduklarını gösteriyor" şeklinde devam edildi.

Metinde ayrıca "Eyüp Beyaz'ın Adalet Bakanlığı binasına yapacağı eylem esnasında Özel Harekat Timleri tarafından katledilişi 5 Temmuz günü Tunceli Çiçekli nahiyesinde çıkan çatışmada MKP/HKO gerillası Özlem Eker'in şehit düşüşü, 17 Temmuz'da 10 HPG gerillasının şehit düşüşü, faşizmin acizliğinin bir sonucudur" denildi.

Gecede Aydın Hanbayat'ın Alibeyköy'de Ölüm Orucu direnişi evinde yaptığı konuşmasının yer aldığı sivenizyon gösterimi heyecanlı izlendi. Okunan şiirler ve marşlarla gece sonlandırıldı. (Bursa)

İşçi-Köylü

BİZ HALKIZ GELECEK ELLERİMİZDEDİR

UMUT YAYINCILIK VE BASIM SANAYİ LTD. ŞTİ
Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mah.
İmam Murat Sok. No:14/1
Aksaray-Fatih/İSTANBUL.
Tel: (0212) 521 34 30, 531 48 53 FAKS: (0212)621 61 33
Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Numan BOZER
Baskı: Gün Matbaacılık
Genel Dağıtım: YAY-SAT
@mail: umutyayincilik@superonline.com

BÜROLAR

♦ KARTAL: HAMAM SOK. DEMİRLİ İŞHANI NO: 57/14 KARTAL, TELEFAKS: (0216) 306 16 02 Cep: 0 544 521 34 30
♦ ANKARA: TUNA CAD. ÇANAKÇI İŞHANI NO:11 KAT:3 DAİRE:32 ÇANKAYA TEL: (0312) 432 23 01 Cep: 0 535 562 33 72
♦ İZMİR: GAZİOSMANPAŞA BULVARI KOÇAŞ İŞHANI NO: 87, DAİRE:318 KONAK, TELEFAKS: (0232) 441 93 09 Cep: 0535 310 31 84
♦ MALATYA: DABAKHANE MAHALLESİ, BOZTEPE CAD., BABACAN İŞHANI NO:9 KAT:1/16 MALATYA TEL: (0422) 325 78 13 Cep: 0536 697 94 19
♦ BURSA: SELÇUK HATUN MAH. ÜNLÜ CAD. SÖNMEZ İŞ SARAYI KAT: 2 NO: 185 HEYKEL, TEL: (0224) 224 09 98 Cep: 0 536 613 81 98
♦ SAMSUN: KALE MAH. YUSUF KEFELİ İŞHANI KAT: 6 NO: 9, TEL: (0362) 435 64 57 Cep: 0 537 597 69 84
♦ MERSİN: ÇANKAYA MAH. SİLİFKE CAD. ÜZÜM İŞHANI KAT: 1 NO: 47 MERSİN
♦ AVRUPA MERKEZ BÜRO: WESELER STR 93 47169 DUISBURG-DEUTSCHLAND TEL: 0049 203 40 60 958 FAKS: 0049 203 40 60 959

6. Munzur Kültür ve Doğa Festivali

İçişleri Bakanlığı tarafından iptal edildi!

Hakim sınıflar kendi egemenliklerini sürdürebilmek için dün olduğu gibi bugün de emekçi halka, yurtsever ve devrimcilere azgınca saldırıyor. Türkiye Kürdistanı'nın her metre karesinde halk reva görülen zulüm, bunun en yalın ifadesi. Diyarbakır'dan Siirt'e, Mardin'den Dersim'e emekçi Kürt halkı üzerinde yıllardır devlet terörü estiriliyor. Değerlerine, kimliğine yabancılaştırılmak istenen Kürt halkı keyfi gözaltılara, işkencelere, tutuklamalara, yargısız infazlara maruz bırakılırken, faşist TSK'nın bekçileri tarafından evleri yıkılarak, köyleri yakılarak zorla göç ettiriliyor. "Ya benimlesin ya da gidersin" anlayışıyla hareket eden faşizm, Kürt halkını teslim almanın, bölgede yürütülen gerilla mücadelesini bitirmenin, muhalif düşünceleri bastırmanın yolunun baskı ve zor politikalarında yaşam bulacağı yanılgısı içerisinde.

Yıllardır bölgede yürütülen gerilla savaşının beşiği olan illerden birisi de Dersim'dir. Yıllardır mücadele eden oğullarına ve kızlarına kucak açan Dersim dağları ve Dersim halkının ensesinden eksilmeyen faşizmin dipçisi, son bir yıldır 7'den 70'e tüm halkın boyun köküne değmekte. Dersim dağlarını teslim almanın yolunun Dersimliyi teslim almaktan geçtiğini düşünen faşizm, dağları bombalamakla yetinmiyor, sokakları da tarıyor. Buna ise "terörle mücadele" adını veriyor. Yıllardır baskı ve katliamlara ev sahipliği yapmış olan Dersim'de yine bir festival öncesi kaos ortamı yaratılarak Dersimli'nin bir araya gelmesini engellemek için ellerinden geleni yapıyorlar.

Mercan Vadisi'nde yaptığı katliamın ardından halkın tepki göstermesi ve 17'leri sahiplenmesi faşizmi oldukça ürkütmüş olsa gerek ki, festivalde bir araya gelecek olan binlerce Dersimlinin devrimci ve komünistlerin öncülüğünde "provokasyona" geleceğini dillendirmekten geri durmuyor. Ve bu nedenle yine bir festival öncesi Dersim'de kaos ortamı yaratarak Dersim'i zapturapt altına almak istiyor.

Festival hazırlıklarının tamamlandığı şu günlerde, Dersimlilerin bir araya gelmesinden endişe eden, faşizmin temsilcilerinden İçişleri Bakanının bir genelge çıkartarak, operasyonları gerekçe göstererek 43. madde (KHK) gereği festivalin 45 gün süreyle ertelendiğini açıklaması tesadüfü değildir. Adeta OHAL'li günlerin yaşandığı Dersim'de mahalleler taranırken tüm demokratik kurumlar "festival öncesi önlem" gerekçesiyle eş zamanlı basılarak saatlerce keyfi aramalar yapılmakta ve kurumların bulunduğu sokaklar-

dan geçişler yasaklanmakta. Polis noktaları artırılıyor. Bir aylık çıkartılan Savcılık izniyle insanlar bir günde üç kez keyfi aramalarla geçirilerek GBT'leri yapılmakta.

Dersim ateş altında!

Bölgede operasyonların artması ve katliamların yaşanmasının ardından 11 Temmuz günü HPG gerillaları Dersim-Erzincan karayolunda yaklaşık 100 aracı durdurarak yol kesme eylemi gerçekleştirdi. Eylem esnasında HPG gerillaları tarafından komando er Coşkun Kırandı'nın esir alınması üzerine, faşist TSK Dersim'in 7 ilçesinde birden geniş çaplı operasyon başlattı. Havadan ve karadan sürdürülen operasyonlar esnasında gerillalarla çatışmaya giren faşist TSK, çok sayıda kayıp verdi. Kayıplarını açıklamayan TSK, 19 Temmuz günü Dersim'in Marçik Mezrası Güleç Köyü kırsalında HPG gerillalarıyla girdiği çatışmada askerlerin yaralanması üzerine saldırganlaşarak halka yöneldi. Çatışma sonrası Dersim'in İnönü Mahallesi askerlerce tarandı. Askerlerin dönüş güzergahı üzerinde bulunan İnönü Mahallesinde ağır silahlarla açılan ateş sonucu bir çok evin camları kırıldı.

Mahalle sakinleri askerlere tepki göstererek, Savcılığa başvuracaklarını söyledi. Mahalle sakinlerinden Fatma Demir, "Gece uyuyorduk, bir anda camlar kırıldı. Uyandığımızda evler taranıyordu. Çocuklar korkudan bağırmağa başladılar. Böyle şey mi olur, ya bize isabet etseydi?" dedi. Adını vermeyen bir mahalle sakini ise, gece biri akrep panzer olmak üzere 3 askeri aracın geçtiğini ve rastgele evlere ateş açtığını söyledi.

Operasyonlar artıyor!

İlk olarak Tunceli-Pülümür arasında yer alan Kutudere mevkiinde başlayan operasyon genişleyerek devam ediyor. Operasyon Noran (Kavaklı), Erdemli (Marçik), Gurmik (Bilgili), Erdoğan (Kuyluca), Uzuntarla, Po-goal, Hêgoya Pil mezarası kırsalına sürdürülüyor.

Havadan ve karadan askeri sevkiyatın devam ettiği operasyonlarla ilgili yerel kaynaklar, Tunceli-Pülümür, Pülümür-Nazimiye hatlarına helikopterlerle askerlerin yerleştirildiğini bildirirken, Tunceli merkezden özel hareket timlerinin, üzerlerinde diğer yolcu minibüslerinde olduğu gibi "Tunceli" yazan sivil araçlarla operasyon bölgesine yerleştirildiğini gelen bilgiler arasında. Normal yolcu gibi köylere giren özel hareketçilerin operasyon bölgelerinde pusu kurdukları ileri sürülüyor.

"Ormanlarımızı yakanlar, bu dumanda boğulacaklar!"

Uzun yıllardır gerillayı yok etmek için yürüttüğü imha operasyonlarından istediği sonucu alamayan faşizm, Dersim kırsalında bulunan her bir ağaca gerilla muamelesi yapıyor. Yakıp-yıkamakla yok edemediği Dersim coğrafyasını gün geldi turtullarla bitirmek istedi, gün geldi barajlar altına gömmek istedi.

Yıllardır yakmakla bitiremediği ormanları bir kez daha ateşe verdi faşizm. Geçtiğimiz günlerde Mazgirt Xelok dağlarındaki ormanın 150 hektarlık alanı yakarak yok eden faşizm şimdi de Ovacık Hozat hattı arasındaki ormanları ateşe verdi.

Yerel kaynaklardan edindiğimiz bilgilere göre, Ataçınar (Weliyan) köyüne askerler 3 gün önce baskın düzenledi. Adının açıklanmasını istemeyen bir köylü, baskının ardından aynı gece Ataçınar Askeri Karakolu'ndan ormanlık alana atılan ateş topu şeklindeki bir cismin yangına neden olduğunu söyledi.

Aynı şekilde Hakkari'nin Şemdinli ilçesinde operasyon sırasında Umut Dağı'ndaki (Girê Gomana) ormanlık alanın yandığı öğrenildi.

Dersim'de 4 ayrı noktada başlayan yangınlara hiçbir şekilde müdahale etmeyen faşizm, ormanları söndürme çabası içerisinde bulunanları ise tehdit ederek engelliyor. "Orman vatandır" şiarını haykırarak faşizm Türkiye Kürdistanı'nda yaktığı ormanları zevkle izlemekte. Ancak şunu bir kez daha belirtelim ki ormanlarımızı yakanlar gün gelecek bir gün bu dumanda boğulacak.

Yaylaclar endişeli!

Bölgede uzun yıllar süren OHAL nedeni ile yıllarca yaylalarına hasret kalan Dersim halkı, bu yıl çıktığı yaylalarda yaşadıklarının

OHAL döneminden çok farklı olmadığını, OHAL'in sadece kağıt üzerinde kalktığını, gözlerine dolan yaşlarla boğazında düğümlenen cümlelerle anlatıyor. Hozat köylüleri "yaylada yaşamımızdan endişe ediyorduk" diyerek başlıyorlar yaşadıklarını anlatmaya; "Her gün, bugünü de atlattık diye şükrediyoruz. Bölgede sürdürülen operasyonların yoğunlaşmasıyla bizim üzerimizdeki baskılar da arttı. Kontr-gerilla geçtiğimiz günlerde yaylamıza geldi. Erkekleri ayırarak onlarla gezmelerini söyledi. İtiraz ettiyse de sonuç alamadık. Erkekleri önlerine katıp gittiler. Bütün gece zorla gezdirmişler. Yürümeyiz öldürürüz diyorlar. Amaçları kendilerini korumak ve gerillanın attığı pusuları engellemek. Yaşanacak bir çatışmada bizi öne sürmek. Hayatımızdan endişe ediyoruz. Gidip suç duyurusunda bulunacağımızı söyledik. Nereye istiyorsanız oraya gidin dediler. Bakalım sizi kim kurtaracak!"

Yaylada yaşananları anlatan köylüler bu işin peşini bırakmayacaklarını ifade ediyor.

Elazığ Yıldızbağları'nda gazete dağıtan çalışanımıza polis saldırısı

Elazığ'da gazetemiz İşçi-köylü'nün 25. sayısını dağıtan Gazetemiz Malatya Büro çalışanı Neslin Çağlar Kılınc'a polis müdahale etti. 3 Temmuz'da saat 19:00'da Yıldızbağları Mahallesi'nde kanalın üstünde çalışanımıza müdahale edilmesi üzerine mahalle sakinleri çalışanımızı sahiplendi.

Sivil polisler tarafından yapılan müdahalede gazetemin toplatılması olup olmadığı kontrol edildi. Çalışanımız GBT'den geçirildi. Mahalle halkının müdahalesi üzerine polis geri adım atmak zorunda kaldı. Ayrıca durumu öğrenen Devrimci Demokrasi okurları, HÖC üyeleri ve yurtsever arkadaşlar çalışanımıza sahip çıktılar.

17'ler Dersim'de mezarları başında anıldı

17 Haziran 2005 tarihinde Dersim'in Mercan Vadisi'nde faşizmin bombalı saldırıları sonucu yaşamını yitiren MKP'nin önder ve kadrolarından Cafer Cangöz, Aydın Hanbayat, Ali Rıza Sabur, Taylan Yıldız ve Ahmet Perketiş kırıları vesilesiyle ailesi, yoldaşları ve dostları tarafından mezarları başında bir kez daha anıldı. Partizan ve HÖC'ün de katılım sağladığı anma etkinliğine halk da yoğun katılım sağladı. Dersim'de mezarları başında yapılan anma etkinliği, şehitler için 1 dakikalık saygı duruşuyla başlarken okunan

şairler ve şehitlerin yaşamlarının anlatılmasının ardından "Mercan şehitleri ölümsüzdür", "Halk savaşçıları ölümsüzdür" vb. sloganlarla etkinlik sona erdi.